VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Ian.-Apr.1985 XXXV,1 7800 Freiburg-Germania
Nr.171 Münchhofstr.12

HORIA,CLOŞCA ŞI CRIŞAN

Răscoala din 1784 este reacţia iobagilor români din Ardeal,exasperaţi de situaţia lor economică şi socială,din ce în ce mai grea,şi de nesfârşitele şicane şi nedreptăţi ale autorităţii locale.Ea se produce în Munţii Apuseni,regiune tipică românească,şi are toate caracteristicile unei mişcări ţărăneşti: lipsă de sistem şi de coordonare,credulitate,izbucniri violente,încredere şi nădejde în autoritatea centrală,împăratul,care ar fi opusă celei locale.Ea nu e lipsită însă nici de o puternică notă naţională.

Câteva fapte recente creaseră atmosfera necesară izbucnirii răscoalei.Avusese loc mai întâi un "tumult" sau o răsmiriţă a Moţilor la Câmpeni,în ziua de 24 Mai 1782; maltrataţi de slugile concesionarilor de băuturi spirtoase,aceştia spărseseră butoaiele şi puseseră pe fugă zisele slugi.Rezultatul e condamnarea a 23 de primari şi juraţi din Munţii Abrudului la 25 până la 100 de lovituri de baston şi la 3 luni până la 2 ani închisoare; cinci dintre ţărani sunt condamnaţi chiar la moarte; pe lângă aceasta,comunele sunt obligate să plătească solidar o despăgubire de 8708,49 florini,deşi băutura vărsată nu făcea mai mult de 343,41 florini.Printre cei urmăriţi e şi Horia,viitorul conducător al răscoalei care însă nu poate fi prins.În anul următor 1783,are loc vizita lui Iosif al II-lea în Transilvania; acesta,prin atitudinea sa şi prin bună voinţa arătată,produce o mare impresie asupra ţărănimei care vede în el un protector.În sfârşit,în Ianuarie 1784,soseşte ordinul împărătesc să fie înscrise în prealabil pentru recrutarea grănicerilor şi alte comune din Ardeal,în afară de cele de până atunci. Deşi guvernul transilvănean nu publică ordinul,poporul află de el şi se produce un curent foarte puternic pentru înscriere: dela jumătatea lui Iulie până la jumătatea lui August se înscriu la Alba Iulia nu mai puţin de 81 de comune în comitatele Alba,Turda,Zarand şi Cetatea de Baltă.Văzând afluenţa,autoritatea locală suspendă operaţiunea,cu atât mai mult cu cât ţaranii înscrişi declarau că nu mai prestează servicii iobăgeşti,cereau moşiile nobililor,ba anunţau chiar,că îndată ce vor primi arme,îi vor tăia pe aceştia "ca napii".Suspendarea irită pe ţarani; şi mai mult îi irită publicaţiunea guvernului prin care obagii erau înştiinţaţi că trebuie să continue a presta servicii stăpânilor lor. Se creiază aşadar o stare de agitaţie,de efervescenţă,extrem de favorabilă izbucnirii unei răscoale..

Horia se numea de fapt Vasile Nicola; i se mai zicea şi Ursu Nicola,iar lumea îl poreclise Horia,după darul pe care-l avea de a "hori",adică de a cânta frumos.Era de fel din Albac,iobag al Statului; în vârstă de 54 de ani; purta obişnuit suman negru tivit cu vânăt,căciulă neagră şi cisme; iarna,cojoc.Ştia,după toate probabilităţile,să scrie şi să citească; mintea îi era ageră,înfăţişarea impunea.Fusese în patru rânduri pe jos,la Viena,cu plângeri de ale Moţilor: prima dată în 1779,a doua oară în 1780,a treia oară în 1782,ultima dată în postul Crăciunului din 1783,întorcându-se acasă prin Mai 1784.Împăratul îl primise în audienţă la 1 Aprilie şi dăduse apoi,la 13,ordin guvernului transilvănean să apere comunele care reclamaseră,de orice persecuţie şi urmăriri şi să elibereze pe cei închişi; nu e însă de crezut că,la cuvântul lui Horia cum că iobagii se vor răscula împotriva "domnilor de pământ" unguri,Iosif ar fi spus,cum a mers apoi vorba: "Thut Ihr das"(adică "faceţi aceasta!").

Numele adevărat al lui Cloşca era Ion Oargă; iobag al Statului din comuna Cărpeniş,în munţii Abrudului,avea 37 de ani şi poseda oarecare avere.De statură mică,îndesată,se purta îmbrăcat ca şi Horia.Însoţise pe acesta în primele trei călătorii la Viena.Crişan se numea în realitate Giurgiu Marcu; era din comuna Vaca,în comitatul Zarandului; iobag al Statului şi el,servise în tinereţe în armată; avea 52 de ani şi o fire aprigă,hotarîtă; el a fost elementul de acţiune în răscoală.Horia rămânând conducătorul şi inspiratorul ei.

Se pare că răscoala fusese plănuită mai întâi să înceapă în Mai 1785; dacă a început totuşi toamna târziu în 1784, deci într'o vreme neprielnică, aceasta se datoreşte temerii de a nu se face indiscreţii sau trădări. Duminică 31 Octomvrie se strâng în biserica din Mesteacăn vreo 5-600 de ţărani din Zarand, Huniedoara şi Munţii Abrudului, convocaţi în ascuns de Crişan. Acesta le spune că Horia a sosit dela împăratul care i-a dat o cruce de aur şi o scrisoare, în care stă scris ca ţăranii să meargă la Alba Iulia, să fie trecuţi la grăniceri şi să li se dea arme. De asemenea, că iobagii să slujească numai o zi pe săptămână, şi aceea cu plată. Preotul din Mesteacăn confirmă spusele lui Crişan şi ia jurământul oamenilor. A doua zi seara, aceştia se strâng în satul Curechiu; doi subprefecţi cari încearcă să aresteze pe Crişan sunt ucişi, iar garda lor, alcătuită din 3-4 soldaţi, desarmată. După acest fapt, Crişan, în ziua de 2 Noemvrie, spune ţăranilor să "stingă" pe nobili şi pe Unguri, cari nu vor ca ei să capete arme, şi să le prade averile. Să n'aibă nicio teamă, deoarece acestea se fac "cu voia şi cu porunca împăratului". Îndemnul găseşte imediat ecou, cum era de altfel de aşteptat, dată fiind starea de spirit. Sunt atacate mai întâi curţile nemeşilor din Criscior; doisprezece membri ai familiei Kristsori şi alte cinci persoane străine cad jertfă. Ţăranii lovesc apoi Bradul, unde pier iarăşi câţiva Unguri, Ribiţa, unde sunt executate patruzeci şi două de persoane, Michălenii, Baia de Criş, Trestia. Până în ziua de 5 Noemvrie, tot Zarandul ajunge în mâinile răsculaţilor; o sumă de aşezări nobiliare sunt arse, altele devastate; unii dintre proprietari pier; alţii, împreună cu soţiile şi copiii lor, botezaţi din nou întru ortodoxie; câteva fiice de nobili sunt căsătorite cu iobagi români. Mişcarea se întinde repede spre miazăzi: la Ilia, în Huniedoara, e executată întreaga familie a lui Ladislau Crainic; ard curţile din Dobra, Jura-Sada, Roşcani, Zam, Bobâlna, Geoagiul de jos, Şoimuş, Homorod şi multe altele. Atacul împotriva Devei, încercat în zilele de 6 şi 7 Noemvrie nu reuşeşte însă; ţăranii sunt respinşi de garnizoana locală, alcătuită în mare parte tot din Români, lăsând în mâna acesteia câteva zeci de prizonieri, cari împreună cu alţii, luaţi la Binţinţi, sunt executaţi a doua şi a treia zi, prin decapitare (cincizeci şi şase cu toţi; groapa -comună- şi-au săpat-o singuri).

În acelaş timp, o altă ceată de ţărani, în frunte cu Horia şi Cloşca, la care se adăogă apoi şi Crişan, venit repede din Zarand, ocupă, la 5 Noemvrie, Câmpenii. A doua zi, e luat Abrudul, apoi Roşia: în aceste două localităţi fură siliţi să se boteze ortodocşi 1122 de Unguri. Într'unul din satele regiunii, la Bucium, Horia este cât pe aci să fie dat pe mâna autorităţilor, de către primarul din sat care îl şi arestează; intervenţia ţăranilor din împrejurimi, conduşi de tânărul Ionuţ Dandea, îl scapă însă la timp. O a treia ceată atacă, la 6 Noemvrie, Vurpărul şi, la 7, Vinţul de Jos; curţile boereşti din multe sate sunt arse.

Răscoala s'a întins şi în Ţara Haţegului, unde o sumă de aşezări nobile sunt prefăcute în cenuşă, în zilele de 6-9 Noemvrie, în comitatul Sibiului (trei comune), în comitatul Aradului şi chiar în acela al Clujului (optsprezece comune). Ea ar fi cuprins, de bună seamă, întreg Ardealul dacă răsculaţii n'ar fi făcut greşala de a încheia la 12 Noemvrie, un armistiţiu de opt zile cu armata austriacă, timp în care aceasta a putut să se grupeze şi să ocupe poziţii favorabile. Guvernul transilvănean publicase, între timp, la 11 Noemvrie, o patentă prin care se dădea o desminţire categorică afirmaţiei că mişcarea ar fi cu voia împăratului; el trimite apoi emisari, ca oculistul român Molnar din Sibiu, de pildă, să convingă pe răsculaţi, face apel la episcopi să sfătuiască pe preoţi, recurge chiar la măsura extremă de a proclama "insurecţiunea" nobilimii din Transilvania, adică ridicarea ei în arme pentru a apăra Statul în primejdie. Cu puţin înainte de încheierea armistiţiului, Horia trimisese, prin trei emisari, condiţiile sale oficialităţii. Ele erau: desfiinţarea calităţii de nobil, expropierea moşiilor nobiliare, acestea urmând a fi împărţite între ţărani, impozite plătite şi de nobili, prestarea jurământului de credinţă de către aceştia şi de demnitarii comitatului. Dacă ele nu sunt primite, până în seara de 14 Noemvrie, atunci va ataca şi distruge Deva.

Între timp, se încheie armistiţiul însă. La expirarea lui, au loc o serie de mici ciocniri cu armata la Râmeţi, Brad, Lupşa, toate favorabile răsculaţilor; la Michăleni însă, aceştia sunt învinşi (7 Dechemvrie) şi Zarandul ajunge în mâna armatei. După o a doua înfrângere la Câmpeni (12 Dechemvrie), Horia se hotărăşte să dea drumul oamenilor acasă (14 Dechemvrie). Iarna sosise, fiecare trebuia să-şi grijească de gospodărie; apoi la 30 Noemvrie se publicase de către guvernul transilvănean amnistia generală acordată de către împărat, pe care însă Horia nu voise s'o primească. Întovărăşit de mulţime până la Albac, el se retrage apoi, împreună cu Cloşca, într'un adăpost în uriaşul codru al Scorăgetului, nu departe de râul Someş. Aci urma să petreacă iarna, neştiut de nimeni, rămânând ca apoi să plece, cu

bani strânşi dela comune,la Viena.Lucrurile se desfăşurară însă altfel.Pe capul lui Horia şi al celor doi tovarăşi se fixase un premiu de câte 300 de galbeni.Se găsiră deci şapte nenorociţi -ţărani din comuna Râul Mare- cari,uitând că răscoala fusese a ţărănimii şi pentru ţărănime,se lăcomiră la bani şi,trădând neamul şi pătându-şi pentru veşnicie obrazul,prinseră,în ziua de 27 Decemvrie 1784,pe Horia şi pe Cloşca,în adăpostul lor din codru,dându-i apoi pe mâna cătanelor.Legaţi în lanţuri,fură aduşi cei doi şi închişi,sub pază tare,în fortăreaţa din Alba Iulia,într'o odăiţă strâmtă(2 Ianuarie 1785).Crişan fu prins şi el pe drumul spre Ponor,tot de ţărani - nouă trădători din satele Cărpeniş şi Şaza-Lupşa, în frunte cu popa Moise din Cărpeniş(30 Ianuarie 1785).Dar ştiind ce va urma, Crişan nu aşteptă judecata,ci,în închisoare,îşi luă singur viaţa,sucindu-şi în jurul gâtului,cu o voinţă extraordinară,nojiţele dela opinci(13 Fevruarie).

Peste două săptămâni se dădea sentinţa tribunalului militar în procesul lui Horia şi Cloşca: amândoi erau condamnaţi,cităm textual: "să li se frângă cu roata toate membrele corpului,începând de jos în sus",adică dela picioare,apoi "corpurile lor să se despice şi taie în 4 bucăţi",expunându-se pe roate în diferite sate.Înainte de a fi duşi la locul osândei,amândoi arătară preotului Nicolae Raţ din Maerii Bălgradului care le puse în scris ultimele dorinţi.Dând numele celor ce l-au prins,Horia adaogă că "îi iartă cu toată inima".

Supliciul avu loc în ziua de 28 Fevruarie 1785,"pe colina care se înalţă deasupra viilor,în partea de miazăzi a fortăreţii" şi în prezenţa a peste 6000 de spectatori,dintre cari 2515 ţărani români aduşi din 419 comune sub un pretext mincinos.Întâi fu executat Cloşca: el primi "cel puţin 20 de lovituri",până-şi dete,în cumplite chinuri,sufletul.Horia primi numai două: una care-i frânse fluerul piciorului drept,a doua,de graţie,peste piept.Azi,chipurile lor,săpate în piatră,străjuesc asupra cetăţii care le-a văzut martiriul după cum văzuse,cu aproape două sute de ani mai înainte,alaiul măreţ al lui Mihai Viteazul.

În afară de Horia,Cloşca şi Crişan şi în afară de ţăranii executaţi la Deva, au mai fost mulţi alţii cari au căzut jertfă.Numai la Alba Iulia au fost executaţi,în zilele de 25-27 Noemvrie 1784, 11 ţărani; alţii pieriră prin închisori. O sumă de ţărani din cei compromişi,locuitori în 61 de comune din comitatele Zarand,Huniedoara şi Alba,fură strămutaţi în Banat,în regiunea Panciova(Fevruarie 1786).Răscoala nu rămase totuşi fără urmări...

Constantin C.Giurescu

<u>BISERICUŢĂ DIN ALBAC</u> de Octavian Goga(la <u>Florica</u>/Muscel)

Bisericuţă din Albac,
Tu eşti al vremurilor semn,
Tot bietul nostru plâns sărac
E'nchis în trupul tău de lemn.

Din ce-am cerut,din ce-am gândit,
Atâtea rugăciuni cuprinzi,
Şi-atâta vis neizbândit,
Subt vechiul tău tavan de grinzi...

Tu ştii cum ne-am trudit stingher
De-apururi fără crezământ,
La Dumnezeu acolo'n cer,
Şi la'mpăratul pe pământ...

De-aceea,ostenit'acum
De zile rele câte-au fost,
Bătrână,te-ai pornit la drum,
Să-ţi deie fraţii adăpost...

Rămâi aici,fă-ţi un popas,
Fii sfetnic bun din veac în veac,
Şi spune-acasă ce-a rămas,
Bisericuţă din Albac!

&& Ierte-mi-se "vanitatea" de-a adăoga,la urmările revoltei lui Horia,un amănunt luat dintr'o carte a istoricului <u>Răuţescu</u>,unde citim că preotul <u>Bucur Ţuluca</u>,un strămoş al mamei,s'a pornit cu tot satul dincoace de Carpaţi,de frica răzbunării ungurilor,stabilindu-se în <u>Vişoi</u>,la marginea Câmpulungului.-

- La 200 de ani dela uciderea lui <u>Horia</u>,starea Românilor e şi mai rea.Pe-atunci erau iobagi la grofi,azi sunt robii "partidului",o clasă de slugoi ai Moscovei, cari sug mai rău decât fanarioţii,pentru ghiftuiala proprie şi îndestularea stăpânului,din mila căruia "cârmuiesc" ţara.La grofi lucrau 5 zile,la ciocoii noi opt-nouă.. pe săptămână.Grofii respectau sărbătorile iobagilor,robii de azi n'au duminică,n'au Paşti şi n'au Crăciun.Grofii le spuneau iobagilor pe nume,ceauşii îi mai şi batjocoresc,spunând flămânzilor că plesnesc de sătui,sclavilor că nu mai pot de libertate şi independenţă.Grofii te pedepseau doar dacă ai făcut ceva, slugoii au ucis tot ce-ar fi putut avea vreo tresărire românească.Horia a putut merge de patru ori la Viena fără să pată ceva pentru asta - în ţara ocupată un paşaport e problemă de Stat.Şi aşa mai departe.Asemănarea ar fi doar una: că nădejdile,la împărat atunci,la diverşi preşedinţi azi,s'au dovedit la fel de vane. Şi nu ştim dacă un nou Horia,care ar curăţi ţara de leprele analfabete,n'ar avea până la urmă aceeaşi soartă.Cine l-ar ajuta? America,aşa de grijulie să nu moară bezbojnicii de foame?...

Mihai Eminescu,unuia care-i contesta origina românească: "Eu nu mă supăr deloc de modul cum se reflectă persoana mea în ochii d-tale,căci dela aşa oglindă nici nu mă pot aştepta la alt reflex.Dar acest reflex nu schimbă deloc realitatea; el nu mă opreşte de a fi dintr'o familie nu numai română,ci şi nobilă neam de neamul ei -să nu vă fie cu supărare-,încât vă asigur că între strămoşii din ţara de sus a Moldovei,de care nu mi-e ruşine să vorbesc,s'o fi aflând poate ţărani liberi,dar jidani,greci ori păzitori de temniţă măcar niciunul".-

- Delavrancea la Ateneu,24 Ian.1915: "Ce este Patria? Ce e patriotismul? Ce este acel sentiment care răscoleşte toate puterile din om şi,în anumite clipe, îl ridică mai presus de existenţa lui şi-l face să moară de bună voie pentru liniştea şi mărirea unor urmaşi pe care nu-i va cunoaşte? Patria este înlăuntrul nostru şi o ducem cu noi peste ţări şi peste mări,şi numai când suntem departe şi în singurătate ne trec fiori amintindu-ne de unde ne-am rupt,şi nu găsim mângâiere decât în restrişte şi lacrimi.Patria nu e pământul pe care trăim,ci e pământul plămădit cu sângele şi întărit cu oasele înaintaşilor noştri.Părinţii, moşii şi strămoşii noştri ne sunt patria noastră; ei,cari au vorbit aceeaşi limbă,cari au avut acelaş dor,aceleaşi suferinţe şi aspiraţiuni,sunt adevărata noastră patrie".-

- Nicolae Filipescu către regele Ferdinand,15 Febr.1915: "Cronicarul zice că trăznete şi fulgere erau în cer,când în scaun s'a urcat Şerban Vodă Cantacuzino. Era o prevestire.Când pe tron s'a urcat regele Ferdinand,Europa era zguduită de cel mai înfricoşat război din câte s'au pomenit în istorie.E şi aceasta o proorocire de ce va fi domnia de azi.Sire,eşti trimisul lui Dumnezeu ca să împlineşti visul unui neam; vei fi cel mai mare voevod al ţării,împodobindu-te cu titlurile lui Mihai Viteazul: "Domn al Ardealului,al Ţării Româneşti şi al Moldovei",aducând pe deasupra şi strălucirea purpurei regale,sau răpus,în cel mai suprem avânt de vitejie al neamului,vei fi sfinţit ca erou naţional.De aceea, mărirea ce ţi-o urăm,Sire,este: Să te încoronezi la Alba Iulia,sau să mori pe câmpia dela Turda!".-

- Gen.N.Rădescu,la radio,24 Febr.1945: Cei fără neam şi fără Dumnezeu,aşa cum i-a botezat poporul,au pornit să aprindă focul în ţară şi să o înnece în sânge. O mână de inşi conduşi de doi venetici: Ana Pauker şi ungurul Luka,caută prin teroare să supună neamul.Vor cădea striviţi.Acest neam care a ştiut întotdeauna să-şi apere fiinţa,nu de câţiva neisprăviţi se va lăsa îngenunchiat.Sub masca democraţiei,pe care la fiecare pas o calcă în picioare,aceste fioroase hiene nădăjduesc să ajungă la stăpânirea ţării".-

CHRISTOS A ÎNVIAT de Vasile Alecsandri

Christos Mântuitorul
din morţi a înviat,
Şi fruntea-i ca un soare,
Lucind peste popoare,
Fiori de nemurire
în lume-a'mprăştiat.

Christos,Zeul credinţei,
ieşit-a din mormânt!
Şi-a sa reînviere
Ne-arată că nu piere
Dreptatea şi credinţa
şi adevărul sfânt!

Christos e viu! Ca dânsul
o! voi ce suferiţi
În lanţuri de robie,
Curând la viaţa vie
Din umbra trist'a morţii
veţi fi cu toţi ieşiţi!

+ S'a stins,la Sf.Munte,bătrânul ieromonah Pavel Tănase.
+ La Paris a murit prof.Virgil Veniamin.
+ Vineri 22 Februarie a fost înmormântată la Florenţa pictoriţa Caragaţă,văduva fostului profesor,originară din Oltenia.
+ La Paris a murit,la 2 Martie,Toma Câmpeanu.-

&& La împlinirea a 40 de ani dela Yalta,refugiaţii din ţările robite au participat la Montreal(Canada),Duminică 10 Februarie,la o slujbă în catedrala Marie-Reine-du-Monde,oficiată de episcopul local şi organizată de Solidaritatea poloneză şi de Consiliul Naţional Român.Reportaje,cu fotografii şi interviuri,au publicat "Le Devoir" şi "Journal de Montreal".Oficiată în spirit ecumenic,la slujbă au participat preoţii români G.Cmeciu,catolic,şi P.Popescu,ortodox.Dl dr.Emil Vicaş,preşedintele CNR-Canada,a vorbit în numele tuturor naţiunilor robite.Colaborarea româno-polonă s'a manifestat şi în trecut cu toate ocaziile.Comemorarea a fost înregistrată pe video(color,120 minute,sistem VHS);o copie se poate avea trimiţând 30 de dolari canadieni la "Romanian National Council",Box 922,Snowdon Station,Montreal/Q. H3X 3Y3 - Canada.-

&& Pagubele cutremurului din 1977 au fost mai mici decât cele provocate de bolnavul dela Scorniceşti.S'au distrus locuinţele a peste 40.000 de oameni.Douăsprezece persoane au murit înainte de a fi evacuate,alţii s'au sinucis.-

DIN PATRIA ÎNCĂTUŞATĂ

- O problemă gravă.- Suntem cu toţii martori acţiunii energice din Germania pentru ajutarea înfometaţilor din Etiopia.Nu discutăm aici felul cum aceste ajutoare,mărturie a solidarităţii omeneşti,sunt folosite de către banda din capul acelei nenorocite ţări,identic în toate regimurile marxiste.Gândul ne duce însă la drama altui popor care geme sub călcâiul dictaturii "celor mulţi"(expresie la locul ei,dacă avem în vedere multele rubedenii,veri,cumnaţi,mătuşi şi alte cimotii ale analfabeţilor dela cârmă).

Problema e deosebit de gravă şi n'ar trebui să lase indiferent niciun român care are norocul de a trăi în libertate,căci e vorba de însăşi dăinuirea neamului românesc,de starea sănătăţii şi vitalităţii unui popor ce-a supravieţuit atâtor vitregii în cursul frământatei sale istorii.Câţi oare ştiu că,în timpul iernilor geroase de acolo,când oamenii sunt siliţi la inimaginabile economii de combustibil,în maternităţi mor de frig noii născuţi? Dimineaţa,personalul sanitar găseşte plăpândele vlăstare moarte,îngheţate în pătucurile lor.Câţi ştiu că la spitale de copii,chiar în Capitală,unde se spune că,totuşi,regimul de economii e mai puţin drastic,personalul dela bucătărie vine să gătească noaptea hrana micilor pacienţi,pentrucă ziua nu sunt gaze,sau presiunea lor nu este îndestulătoare? Câţi ştiu oare că în cartiere centrale ale Bucureştiului copiii se nasc cu malformaţii din cauza alimentaţiei mai mult decât precare a mamelor în timpul sarcinei? Sunt cazuri reale,nu poveşti.Într'o circumscripţie sanitară,din totalul de 30-40 de noi născuţi abia 3-4 se nasc sdraveni,fără deformaţi,normali cu alte cuvinte.Restul au un picior sau mână mai scurtă,fel de fel de alte deformări,care mai de care mai gravă.Cât despre rahitismul cronic,să nu mai vorbim. Când copiilor li se administrează la grădiniţă sau creşă pastile care să le oprească pofta de mâncare,e uşor de imaginat care e starea sănătăţii lor.Şi mai cu seamă,care va fi,pentru că aceşti copii nefericiţi,rahitici,bolnavi,malformaţi de astăzi,vor forma populaţia de mâine a ţării.O populaţia care va duce la degenerarea acestui popor,înzestrat cu atâtea calităţi dar care are neşansa de a fi mânat cu biciul de o şleahtă de iresponsabili şi trădători.

Nu mai vorbim de starea sănătăţii generale,la fel de dureroasă,considerată cu aceeaşi cruzime şi inconştienţă de partidul "poporului".Această problemă,a sănătăţii copiilor români,care ameninţă să ducă la pieire un întreg neam,este atât de gravă încât ar trebui să facă obiectul unor acţiuni organizate ale Exilului românesc,care să determine organele competente internaţionale să nu asiste cu indiferenţă la monstruoasa desfiinţare a unui popor european.Şi aceasta - acum,până nu este prea târziu.-

- Mizerii multilaterale.- Prestigiosul ziar britanic "The Economist" a publicat recent un articol referitor la situaţia economică a României,în care se arată că,indiscutabil,datoria ei externă a scăzut,dar asta n'a dus la o îmbunătăţire a situaţiei din ţară,dimpotrivă! Căci datoria se achită prin forţarea exportului.Absolut tot ce se poate vinde în străinătate e luat de pe piaţa internă. Nivelul de trai al populaţiei coboară din ce în ce mai jos.Ceauşescu refuză orice propunere de reeşalonare a datoriilor.Băncile occidentale sunt dispuse să încheie acorduri pe termene mai lungi,fapt ce-ar putea permite o relaxare a economiei româneşti,dar la Bucureşti se refuză orice discuţie pe această temă.

Iarnă grea s'a abătut asupra României.Datorită îngheţării Dunării,porturile de pe malul ei au fost complect paralizate.Nu s'a realizat planul la oţel şi atunci s'au exportat cantităţi suplimentare de produse alimentare.Se semnalează o puternică explozie la rafinăria de petrol dela Brazi.Fusese oprită din lipsă de petrol,iar când acesta a fost adus,a fost pornită brusc şi ţevile îngheţate au explodat.Urmările încă nu se cunosc.Explozii au avut loc şi în casele oamenilor.Nimeni nu mai ştia când se dă drumul la gaz şi când se închide.Din această cauză s'au produs accidente,despre care corespondentul ziarului menţionat scrie că au fost "foarte multe".Maternităţile au fost lăsate fără căldură.Noii născuţi au murit de frig,caşi iarna trecută.Mortalitatea infantilă a ajuns la cifra de 73 la mie.Nicio ţară din Europa nu cunoaşte un asemenea procent.În Suedia,el e de 11-15 la mie.S'ar putea ca în România situaţia să fie şi mai gravă,ştiut fiind cum se falsifică datele statistice la Bucureşti.

La începutul lui Martie a sosit la Bucureşti o delegaţie de parlamentari britanici,membri ai partidului conservator.Scopul: să ceară plata mai urgentă a sumelor datorate unor firme engleze.Ei au arătat cât de apreciată este în tot Occidentul politica"independentă" a României... şi firmele engleze şi-au primit

îndată banii.Un ziarist a întrebat pe unul dintre parlamentari dacă au discutat şi problema drepturilor omului."Evident,nu! a răspuns el,Aceasta este o problemă pe care poporul român trebue s'o rezolve cu guvernul ţării,şi nu noi".Când prostia se îmbină cu nimicnicia,te mai întrebi unde este morala de care tot politicianul face atâta caz în Occident!-

- Poluarea folclorului.- La fel de gravă e şi poluarea folclorului.Ea atinge şi implică în aceeaşi măsură fiinţa naţională a neamului nostru,însăşi esenţa lui.Odinioară Eminescu,cu geniala sa putere de previziune,a avut intuiţia a ceeace înseamnă acest fapt: "Şi cum vin cu drum de fier,toate cântecele pier".

Secole întregi cântecele,datinile străbune i-au menţinut pe înaintaşii noştri în credinţa perenităţii neamului nostru.Folclorul,acest produs unic,mai frumos decât orice alt folclor,mai bogat,mai plin de fantezie,de culoare,plin de delicateţe,de sentimente nobile şi curăţie sufletească,a păstrat ca un chiag miraculos,întreagă şi nedegradată,însăşi esenţa românismului.Cu sfinţenie s'au păstrat portul,care le dădea bunicelor noastre o eleganţă de prinţese din basme, colindele,care dădeau sărbătorilor o atmosferă de mister şi de "altă lume",obiceiurile încărcate de sens şi semnificaţii,care făceau din lumea satului şi chiar a oraşului un univers aparte,plin de căldură şi frumuseţe.

Toate acestea au rămas undeva departe,în urmă,într'un trecut de care cei mai vârstnici îşi amintesc cu durere iar cei mai tineri nu au măcar habar.

Sub pretextul "reconsiderării" folclorului,al "revalorificării" lui,se mânjeşte şi fărâma de frumuseţe ce a mai rămas.Televiziunea -mânuită cu incompetenţă şi rea intenţie- prezintă nişte programe de aşa zis "folclor" la care te cuprinde jalea să priveşti.Câţiva dansatori şi dansatoare,din echipe de "profesionişti",aduc nişte monstruozităţi,lipsite de farmec şi decenţă,care numai pe un întârziat mintal l-ar putea satisface.Asistăm la nişte "hore" şi "brâuleţe" jucate în poante,cu gesturi cică "stilizate".Costumele sunt monumente de prost gust.Fel de fel de paiaţe bune de spectacole de revistă şi atât de depărtate, vai,de eleganţa naturală a portului nostru naţional!

Cât despre cântece,să nu mai vorbim.Doar "folclor nou",în care nişte subdotaţi şi subdesvoltaţi intelectual prezintă pe câteva melodii răsuflate şi ultrabanalizate versuri schioape şi fără sare în care bineînţeles se preamăreşte "iubitul nostru conducător" şi cu "iubita" lui familie,care ne-au făcut fericiţi aducându-ne plocon o viaţă "luminoasă".Dacă n'ar fi de plâns,ar fi de râs.De Anul Nou se transmit tot felul de pluguşoare şi "colinde" cu cuvinte schimbate, de-o calitate mai mult decât mizerabilă,în care se vorbeşte de îndeplinirea planului,de canal,construcţie măreaţă,bunăstare şi "ani-lumină".Biet popor român! După ce moare de foame,mai e condamnat şi să asculte asemenea inepţii(ca să folosim un cuvânt blând).Au existat câteva emisiuni bune,de folclor curat şi autentic,dar au fost scoase toate şi specialiştii,adevăraţii specialişti,trimişi la plimbare.Glasuri serioase şi autorizate au protestat uneori în presă,timid ce-i drept,dar mai mult nu se putea,semnalând această murdărire comandată şi sistematică a poporului nostru.Zadarnic,bineînţeles.Dacă nu-i lăudat el şi familia lui,producţia de artă,populară sau cultă,nu are drept de viaţă.

Treptat tradiţiile noastre minunate se uită.Se face tot mai des confuzie între folclorul adevărat şi aşa zisele "cântece de viaţă lungă",pline de vulgarităţi şi lipsite de orice valoare artistică,pe care unii "artişti",cari nici nu mai au dinţi în gură şi-ar fi trebuit de mult să stea acasă la gura sobei,ca orice pensionar cuminte,se încăpăţânează să le "cânte" mimând o veselie şi o bună stare pe care poporul le-a uitat de mult.Nicio mirare că tineretul închide televizorul îndată ce se anunţă o asemenea emisiune(dacă se mai întâmplă cumva să fi fost deschis,ceeace în puţine case se mai vede).

Nici în sate nu mai întâlneşti nimic din ceeace-ar putea aduce aminte de folclor.Televizorul a murdărit totul cu balele-i hidoase,svârlite de cei ce ne urăsc neamul cu tot ce-a avut el mai frumos.De costume să nu mai vorbim.De altfel nici satul nu mai e sat.În ritmul în care se depopulează vetrele vieţii noastre milenare,peste douăzeci de ani nu va mai exista nici măcar amintirea a tot ceeace a reprezentat acest fenomen uluitor care a fost folclorul românesc.

Să sperăm că Dumnezeu nu va lăsa să se întâmple o asemenea crimă,decisivă şi ea pentru păstrarea identităţii unui neam şi dăinuirea lui.Este şi aceasta o formă de genocid şi e trist că lumea civilizată asistă cu indiferenţă la dispariţia unui fenomen care a îmbogăţit patrimoniul uman al tuturor timpurilor.Dar, vorba jupâniţei Buzescului,n'o fi pre voia "cânelui de tătar"!

Catrina Vlădăreanu

PUNCTE ŞI CONTRA-PUNCTE

- Trivializarea polemicii.- Un prieten se revoltă într'o scrisoare recentă de "ţigănia",cum se plânge el,care abundă în Presa din Exil.Şi se întreabă ce vor înţelege cronicarii de mâine,dacă noi,contemporanii,nu putem pricepe nimic din "atacuri josnice" şi din "un nivel atât de scăzut" al unor publicaţii din Exil. Să încercăm să ne lămurim şi pe noi,şi pe cronicarii viitori.

Despre polemică şi pervertirea ei cu abuzul de acest cuvânt,am scris de mai multe ori.Polemica este o controversă de idei sau de atitudini,în termeni urbani deşi uneori aspri în conţinut,şi la un nivel de gând superior.Ea nu are nimic comun cu agresivitatea trivială sau insidioasă,care urmăreşte asasinarea morală a persoanei,cu orice mijloace,oricât de josnice,şi cu orice preţ.Am avut mari polemişti,ca Iorga,George Panu,Stere,Nichifor Crainic,Nae Ionescu.Şi au fost gazetari cari şi-au făcut un renume din belşugul de venin şi lături.Căci o slăbiciune plebeie este delectarea de împroşcarea semenilor cu noroi.

Excesul de "ţigănie" este oarecum explicabil în Exil.Exilul nu are un contur precis.El este răspândit peste ţări şi continente şi nu are cum facilita selecţia naturală a mânuitorilor de condei,ca în graniţele unei ţări libere.Oricine găseşte o bucată de hârtie pentruca să scrie cum se pricepe şi ce-i trece prin minte.În Exil românul dovedeşte că,mai mult decât poet,este născut "gazetar",ba chiar director de gazetă.Cui i se năzare,face o gazetă.Sunt şi excepţii,adică fără o pregătire şi experienţă profesională,unii au editat publicaţii meritoase, ca "Vatra","Lupta","Stindardul",sau chiar excepţionale,cum este "Cuvântul Românesc" din Canada.Mulţi însă dintre "editorii" improvizaţi scot fiţuici în care se întind,cum scria Iorga,"cârtirile neinteligenţii unită cu lipsa de cultură". Aceşti agramaţi n'au niciun respect pentru decenţă,cultură şi persoană.Ei se întrec să descopere în vocabularul mahalalelor vorbele cele mai abjecte şi mai degradante pentru a distruge reputaţia celor consideraţi de ei ca duşmani.Marea şcoală a degradării umane prin scris şi şoapte a fost şi este comunismul.El a inventat tot felul de expresii înjositoare,dintre care cea mai inocentă a fost "viperă lubrică".Pornologii din Exil sunt elevi silitori ai şcoalei comuniste de nimicire a demnităţii umane.

Nu trebue deci confundată polemica cu produsele şcoalei comuniste.Acolo unde sunt semnalate erori de gândire şi de conduită cu bună cuviinţă şi bună credinţă,veţi recunoaşte polemica.Unde veţi fi loviţi în obraz de trivialitate şi de rea credinţă,veţi clasifica "ţigănia",care consternă pe prietenul de departe.-

- O frază echivocă.- Nu căutăm ceartă cu nimeni.Sunt însă cazuri în care etica gazetărească exige să fie semnalate.Aşa în mesajul Regelui Mihai pe anul 1985, descoperim o frază echivocă.Iată fraza îndoielnică: "Anul 1984 a fost marcat prin cea de a 40-a aniversare a datei la care România s'a scuturat de jugul unui răsboi ce-i fusese impus în împrejurări străine propriei sale vreri".Fraza aceasta poate fi interpretată în două feluri.În prima interpretare,"jugul răsboiului" a fost impus de Rusia Sovietică prin răpirea Basarabiei şi Bucovinei cu un an înainte.În cea de a doua,răsboiul a fost dictat de Hitler contra voinţei naţionale.În cel de al doilea caz,fraza se vrea dibace,în cel dintâi ea este nedibace.Să sperăm că echivocul se datorează nedibăciei,şi nu intenţiei de dibăcie.Căci Răsboiul din Iunie 1941 n'a corespuns numai voinţei populare,ci în primul rând unei porunci de demnitate naţională.Care naţiune îşi merită dreptul la existenţă dacă nu ia armele pentruca să-şi ia înapoi pământul smuls cu violenţă! Răsboiul din 1941 n'a fost altceva decât respingerea amânată cu un an din cauza conjuncturii potrivnice,a ultimatumului rusesc din Iunie 1940.Răsboiul n'a fost al Mareşalului Antonescu ci al întregei naţiuni române,un răsboi naţional de revendicare şi de întregire a pământului românesc,ciopârţit în vara Anului 1940, la Răsărit şi la Apus.Şi super-democratica naţiune finlandeză a luat armele în Iunie 1941 pentruca să recupereze Carelia anexată cu forţa de Rusia Sovietică. Dar în Finlanda învinsă caşi România,statuia Mareşalului Mannerheim tronează de sus în piaţa centrală a Capitalei,pe când osemintele Mareşalului Antonescu zac pe cine ştie unde.Aşa vedem cum o clasă politică s'a salvat prin demnitate faţă chiar de barbarul victorios,în timp ce alta,în genunchi,a fost decimată fără milă de faraonul dispreţuitor.Aceasta este o lecţie a Istoriei în care capul ce se pleacă sabia îl taie şi capul semeţ rămâne pe umeri mai departe.Dar clasa pseudo-politică servilă şi-a expiat păcatele prin suferinţă şi moarte.Noi nu putem fi mai exigenţi decât soarta.

Nu înţelegem deci lipsa de simţ comun la acei cari ar avea tot interesul să tacă şi să nu mai scormonească în ce le încarcă răspunderea faţă de posteritate.

Nu stă în discuţie,repetăm,necesitatea ieşirii din Alianţa cu Germania hitleriană,ci modul cum a fost executată răsturnarea de alianţă.Italia lui Badoglio nu s'a lepădat de Germania până ce n'a obţinut un Armistiţiu dela Puterile învingătoare.La fel Finlanda lui Mannerheim n'a depus armele până ce n'a încheiat în secret,la Moscova,armistiţiul cu Rusia Sovietică.Până şi Ungaria lui Horthy nu a anunţat schimbarea de alianţă decât în urma unui tratat de armistiţiu semnat tot în secret la Moscova,ca şi Finlanda.Regentul dela Moscova n'a avut însă noroc.Numai România a încetat unilateral ostilităţile,fără niciun tratat de armistiţiu,datorită unei conjuraţii de diletanţi şi iresponsabili.Încetarea unilaterală a ostilităţilor se cheamă capitulare fără condiţii.Abia trei săptămâni mai târziu,Guvernul Sovietic a octroaiat o convenţie de armistiţiu după bunul lui plac.

Capitularea fără condiţii şi consecinţele ei,le recunoaşte,poate fără să-şi dea seama,şi unul din preopinenţi,apărător al Actului dela 23 August.Domnul Mircea Ionniţiu,fostul Secretar şi coleg de şcoală al Regelui Mihai,recunoaşte într'un articol din "Cuvântul Românesc",Ianuarie 1985: "Faptul că trupele române la ordinul Regelui,au încetat lupta contra armatei sovietice(...); "alăturarea armatei române trupelor sovietice,înainte de încheierea armistiţiului la Moscova"; "Schimbarea de front a României împreună cu înţelegerile aliate dela Teheran de a nu deschide fronturi de luptă în Balcani,au pecetluit soarta Europei Centrale răsăritene,au uşurat instalarea preponderenţei sovietice în acel spaţiu şi au făcut posibilă noua ordine comunistă"(citat de autor din Hugh Seton Watson).Ce l-o fi îndemnat pe dl Ionniţiu să înşire în tot articolul consecinţele tragice ale Actului dela 23 August,vrând să-l apere? Noi nu mai insistăm asupra lor,acum.Dar e adevărat,Actul dela Bucureşti se înscrie în marele act de capitulare a Europei,pregătit de Roosvelt şi Churchill la Teheran.-

- "Imperialismul dela Londra.- Nu e vorba de istoricul imperialism britanic, mort odată cu cel de-al doilea Război mondial.În discuţie intră alt "imperialism",purtând pecetie românească.La Londra locueşte Domnul Raţiu.Noi nu vrem să-l supărăm,din contră.Dar ce e de făcut dacă ce spune atrage un contra-punct? Bunăoară întrebat la New York de Domnul Vlad Angelescu ce crede despre o fuziune între C.N.R. şi U.R.L.,Domnul Raţiu răspunde de sus: "Astăzi se vorbeşte despre unirea U.R.L. cu C.N.R. Noi,care am acceptat dela bun început pe toţi Românii, îi aşteptăm şi astăzi.Mi se pare însă greu de a realiza o unire între un organism creat prin vot liber,democratic,şi un comitet care s'a auto-constituit. Este însă bine să căutăm şi de acum înainte o cale care să permită încadrarea în U.R.L. a tuturor Românilor patrioţi care din diferite motive n'au putut să participe la Geneva".Într'altă convorbire,cu alt Vlad,Domnul Vlad Georgescu,Directorul Departamentului Românesc dela "Europa liberă",Domnul Raţiu este şi mai categoric.Domnul Vlad Georgescu întreabă: "Dacă înţeleg bine,şi dacă nu înţeleg bine vă rog să mă corectaţi,această Uniune a Românilor Liberi ar dori să fie un fel de reprezentant al poporului român în lumea liberă şi să ridice toate cazurile,toate drepturile,toate încălcările de drepturi atunci când este cazul".Domnul Raţiu răspunde: "Exact.Noi putem pe drept cuvânt să pretindem că reprezentăm autentic aspiraţiile şi voinţa noastră şi a poporului român.Dece? Pentrucă este singura organizaţie din Exil(s.n.).Avem multe: toate sunt bune,toate trebuesc încurajate,dar Uniunea Românilor Liberi este singura organizaţie care a fost făcută după o lungă pregătire".Ce înseamnă toate acestea? Cu alte cuvinte Domnul Raţiu ne spune: "Există şi alte organizaţii? Toate bune! Dar eu am singura organizaţie care reprezintă autentic aspiraţiile şi voinţa poporului român.Faceţi deci bine şi intraţi în ordinea Uniunii Românilor Liberi".

Nu ne vom pierde în demonstraţii faţă de argumentele destul de fragile ale Domnului Raţiu.Ce deosebire ar fi între un organism "auto-constituit" sau "creat democratic",ce fel de democraţie poate exista în Exil cu o sută-două de votanţi în raport cu zecile de mii de exilaţi,cât cântăresc intervenţiile unora sau altora în opinia străină,cât credit au unii sau alţii în cercurile internaţionale, cât contează ani mai mulţi sau mai puţini de pregătire a unei organizaţii,- sunt argumente specioase uşor de demonstrat.Căci revendicări de reprezentativitate unică cu asemenea argumente pot avea şi alte formaţii în Exil.Aşa Consiliul Naţional Român are o platformă destul de stabilă,ba mai mult,în creştere constantă şi după apariţia Uniunii Românilor Liberi.El a editat doar în câteva luni trei cărţi în limbi străine şi intervine pretutindeni cu memorii în apărarea libertăţii şi integrităţii României.La fel "Forţa Treia",cum numesc grupurile dela Paris coalizate,nu obosesc pe plan intern şi extern în serviciul prezenţei româ-

nești.În America unitatea românească o reprezintă elementele din jurul monitorului național "Cuvântul Românesc".

Față de toate acestea stă "imperialismul" Domnului Rațiu.Noi nu am avea nimic contra acestui "imperialism" în numele democrației,dacă ar fi eficace,dacă ar integra forțele reprezentative atâtea câte și cum sunt,dacă ar constitui o bază de unitate mai solidă în Exil.Dar genul acesta de "imperialism" este azi demodat și neproductiv.Față de celule cristalizate pe baze proprii,singurul model posibil de a ajunge la o bază comună în Exil este sistemul federativ.Diferitele elemente din Exil nu sunt dispuse,pe drept sau pe nedrept,să renunțe la autonomia lor pentru a se contopi într'un "imperiu" al Exilului,cu capitala la Londra sau oriunde ar fi.Dar cu tact și cu răbdare poate fi previzibilă o federalizare a lor.Dacă Domnul Rațiu n'ar fi avut un apetit "imperialist",ar fi azi probabil,chiar fără titlul de președinte,în centrul unei Federații a Exilului Românesc.Noi recunoaștem ostenelile și zelul Domnului Rațiu și i-am dori succes. Pentruca să-l aibă trebue însă să ia în seamă realitățile și nu numai propriile sale năzuinți.Într'o Federație a Exilului,prezidențială sau nu,elementul cel mai eficace va face,cum e natural și știut,funcția de pilot.Acesta este gradul maxim de ajuns în Exil.La ce poate aspira un om de acțiune în Exil,nu este demnitatea de "împărat",ci rolul de pilot asumat prin întâietatea în puterea de convingere, vigoare,pricepere și eficacitate.-

M.F.Enescu

&& Ne scrie dl Constantin Mareș: S'au publicat în VATRA rânduri despre moartea la o înaintată vârstă a Episcopului Iosif(Gafton) de Argeș.Cred că rândurile au fost nedrepte și că nu numai fiul Episcopului,dar toți cari am cunoscut realitățile românești ale anilor 50-70 trebuie să mărturisim întru adevăr.

Pasionat de lăcașuri ortodoxe și ctitorii,acolo unde istoria se voià tradiție,iar tradiția oltenească permanență românească,am străbătut plaiurile oltenești,am cercetat bisericile oltenești și am mulțumit celor cari au înțeles să rezidească ziduri și să ne facă să nu uităm de unde,de când și de ce purcedem.

Întâmplarea a făcut ca un prieten din copilărie,Dan Lotru,să fie hărăzit să restaureze,mai întâi sub oblăduirea Episcopului Iosif de Argeș,apoi cu sprijin de la o din păcate desființată Direcție a Monumentelor Istorice,Mănăstirea Hurezi,schitul Surpatele,Mănăstirea Govora,Mănăstirea Bistrița cu al ei puțin cunoscut schit Păpușa,și Mănăstirea Arnota unde nălbesc oasele lui Matei Basarab.

Că Episcopul Iosif(Gafton) de Argeș să fi purtat și titluri republicane,se prea poate.Dar a ținut cât a putut,dreaptă,cârja episcopală.A salvat ce a putut și cred că s'a dus dintre noi,împăcat.

Când iscusitului restaurator,Dan Lotru,i-a sunat prea devreme ceasul despărțirii sufletului de trup,Episcopul Iosif a venit cu un întreg sobor să-i slujească slujba noastră creștinească de înmormântare.Știa prea bine că Dan Lotru fusese judecat și condamnat de tribunalul ministerului de interne pentru activitate așa zisă contrarevoluționară.Știa că tatăl lui Dan Lotru,eminentul inginer Eugen Lotru,fusese condamnat de acelaș tribunal militar pentru ideile sale conservatoare și anticomuniste.Știa că fugărit de organele de securitate în București,Dan Lotru,prietenul meu din copilărie,își găsise posibilitatea de a se realiza,reconstruind ceea ce ruina amenința să dărâme din ctitorie brâncovenească.

Înainte de a pleca din țară,am ținut să mă plec la Hurezi,în cimitirul bolniței mânăstirești,la crucea vechiului meu prieten,Dan,la a cărui înmormântare au venit sate întregi.A fost o zi de demnitate românească,slujită de Episcopul Iosif de Argeș.

Cei căror le mai este dat să treacă prin cimitirul de la Hurezi,să aprindă o lumânare,smerenie pe care pribegia mă împiedică s'o fac.Păstrez Episcopului Iosif Gafton de Argeș,trecut din lumea noastră la o venerabilă vârstă,o amintire,ce poate greșește,dar sigur pătrunde o dâră de adevăr.Cui i-a fost aprobat să-i ia locul,să ia aminte!-

&& În locul decedaților episcopi Iosif de Argeș și Visarion Aștileanu au fost "aleși",la 30 Septembrie: la Râmnic și Argeș,vicarul Gherasim Cristea-Piteșteanul,orfan de război,70 ani,născut în Muntenii Buzăului; la Arad-Ienopole-Hălmagiu, vicarul Timotei Seviciu-Lugojanul,48 ani,născut la Timișoara.

"Să alegem episcopi care știu să meargă în pas cu vremea",ceruse patriarhul, la deschiderea ședinței,și cei doi s'au și executat,umplând de elogii și mulțumiri pe Pingelescu,carele,ca stăpân,"dela Dumnezeu este".Noi speram însă,și încă mai sperăm,ca ei să meargă "în pas" cu Evanghelia...

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

- Proverbe din Valea Timocului: Ăl ce face - un păcat; ăl ce cată, nouă are. A ajuns soarile la buric. Scapără amnarul, ama nici el la toată piatră. Amuncă măă, când ălalalt se cântă la groapa ta. Vacile pe rând se ling. Ăl gol ocoleşte satul, da ăl flămând dă diriept prin mijlocul lui. E destul numai o boată la un car întrieg de oale. Dila unul începe tot număratul. Joaca sparge troaca. Mi's io negru, ama pământul al negru dă roade. Ăla care pleacă mai de-noapte, el le vede pe toate. Care tace, ala face. Care face bine, îşi lungeşte pomana. Casa fără câne e ca uşa făr'de cheie. Câta şed şi câta nu lucru, ş'aşa vremea trece. Cât e de urât, nici moartea nu i se pune în cale. Când dai, ascultă atunci bine arangu(clopotul) cum cântă. La ăl chior nu-i făcea cu ochiul şi la ăl surd nu-i şopoti. Dai - n'ai! Lemn la lem(arbore) să jeleşte, da om la om lacrăme varsă. Lesne-i este la şocâte (şoarece) supt claia a mare. Mai bine beat sub pat decât bolnav în pat. Să nu fii prea bun, că te scot ăi cu curu gol la drum. Pe lângă calul al mort, toate ciorile cârâie. Porcul ce nu alege lăturile se îngraşe. Sărac-sărac, ma nu să teme când îl latră cânii. Tăciunele ăl potolit mai mult te arde. Tot ţiganu îşi laudă ciocanu, da ţiganca nicovala. Unde-i lână nu e mână şi unde-i mână nu e lână. Fugi de dracu şi dai de procletu. Şi oaia neagră dă lapte tot alb.-

- Ghicitori din Valea Timocului: Am o grădină plină de oi, toate stau într'un picior(varza). Am un lemn(arbore): la rădăcină-i verde, la mijloc uscat şi la vârful lui floare lumină(pământul, cerul şi soarele). Are foi, dar nu e carte; le dai de-o parte şi când ajung la oichi în sus, tu te puni pe plâns(ceapa). Bag mâna în tufiţă, prind pe naica de codiţă(castravetele). Gorunu ţine bunu; când bunu înebuneşte, toată lumea nărozeşte(rachiul în butoi). Dă moşu cât poate, însă unt tot nu scoate(fierarul). Două boboloaşe de argint, unde le trimiet acolo se duc(ochii). De-aici şi pân'la mări, numai funduri de căldări(norii). Dincoace crac, dincolo crac, iar la mijloc zăpadă fac(cernutul făinii). În butoi e şi vin şi rachiu, dar nu se amestecă(oul). În poiană oala fierbe(furnicarul). Într'un staul iapa zbiară (limba). Io am făcut pe muma, muma m'a făcut pe mine(ghiaţa şi apa). Când fu chioară, fu bună; când căpătă ochi, nu e de nimica(opinca).-

- Au trebuit să se producă nişte controverse albano-sârbeşti pentru a putea vedea printre populaţiile emigrate spre Ungaria, la 1690, şi pe "Ţinţari", şi că printre şefii grupurilor în fugă era şi un "sârbo-vlah", Anton Znorici. Tot de aici mai vedem că în regiunea Kosova existau în sec. XIV cătune vlahe, că multe nume de persoane erau acolo vlahe. Din disputa pe chestia etnogenezei muntenegrenilor reiese că aceştia n'ar fi sârbi, ci rămăşiţe de vechi triburi slave amestecate în decursul vremii cu populaţii iliro-romanice, "precum şi cu Vlahi şi Avari".

Datorită şi controverselor cu Croaţii mai aflăm că în trecutul Balcanilor, după exemplul că "Grec era socotit oricine ţinea de biserica Grecilor", la fel călugării şi popii sârbi, apoi toată sârbimea, începuseră să socotească sârbi şi pe Românii şi Vlahii balcanici cari, în condiţiile de invazie otomană, aderaseră la "biserica sârbă organizată".-

- Confederaţia elveţiană poartă titlul oficial în 4 limbi, deci şi în cea retoromană, "care se aseamănă cu cea română". Se respectă cu stricteţe principiul egalităţii limbilor, până şi în bancnote. Pe monezi şi pe tăbliţele maşinilor, unde cele patru denumiri n'ar avea loc, s'a adoptat, latin, Confederatio Helvetica.-

- Prin preajma oraşelului Kikinda din Banatul înstreinat persistă urme ale unor aşezări de colonişti francezi aduşi acì din Alsacia-Lorena după 1718. Denumirile aşezărilor au dispărut cu timpul, ca şi numele de familii, afară de unul singur: Masson. Un savant francez, din Lorena, a dedicat 20 de ani cercetării acestor colonii, şi nu l-a oprit nimeni. Pe când oare asemenea înţelegere şi pentru cercetarea obiectivă, ştiinţifică, a Vlahilor, Timocenilor, Crăinenilor, şi chiar a Bănăţenilor?

- Francesco Morlacchi se numeşte un vestit compozitor(1784-1841), născut la Perugia, afirmat însă la Insbruck. Numele îi arată origina dintre Mavro-Vlahii(Nigri latini) din Dalmaţia, odinioară populaţie românească, apoi slavizată.-

- Se semnalează publicarea unor materiale despre datinile de nuntă în nordul Banatului, cum şi la pictoriţele naive din Uzdin. Acest sat are 5000 de locuitori, toţi români ortodocşi. Pictura bisericii din localitate este, ca specifică şi preţioasă, în evidenţa Institutului monumentelor istorice. Tare e şi Oastea Domnului.

- Se ştie că la nord de Dunăre există o localitate Poiana. Nu se ştie însă că şi în sudul Dunării există o "Poiană Mare". Nu ca nume de localitate, ci de poiană propriu zisă, situată între satele Podgorţ şi Bogovina, locuite de vlahi-români. E amintită, că acolo au avut loc nişte lupte cu cetnicii.-

S.G. Bănăţeanu

CALENDAR NAȚIONAL

1 Ian.1855: Vasile Alecsandri scoate,la Iaşi,"România literară".
1 Ian.1880: Eminescu scrie,la 4 ani dela moartea Ralucăi,"O,mamă,dulce mamă".
1 Ian.1895: Moare,la 26 ani,poetul Ion Păun-Pincio.
1 Ian.1900: Iese la Bucureşti,sub direcţia lui Rădulescu-Motru,"Noua Revistă Română".Colaborează Ovid Densusianu,Sextil Puşcariu,N.Iorga,etc.
2 Ian.1785: Horia şi Cloşca ajung,în lanţuri,la Alba Iulia.
2 Ian.1910: Se naşte,la Cuciurul Mare(Cernăuţi),Mircea Streinul,fiu de preot.
4 Ian.1595: Are loc la Putineiu,Vlaşca,o luptă aprigă între Munteni,conduşi de boerul Radu Calomfirescu,şi o armată de turci şi de tătari.
5 Ian.1850: Se naşte,la Lugoj,Coriolan Brediceanu,luptător naţionalist.
6 Ian.1760: Se naşte Ion Budai Deleanu,autorul "Ţiganiadei".
7 Ian.1950: Elisabeta Brâncoveanu renovează schitul Lăculeţe(Dâmboviţa).
7 Ian.1940: Moartea profesorilor Charles Drouhet şi Grigore Trancu-Iaşi.
8 Ian.235: Data probabilă a uciderii lui Alexandru Sever,în Germania.
9 Ian.1780: Moare,într'o Joi,cărturarul episcop de Râmnic,Chesarie.
8 Ian.1940: Se lansează,la Palermo,motonava "Balcic" pentru S.M.R.
10 Ian.1475,Marţi: Ştefan cel Mare bate pe turci la Rahova(Podul Înalt).
11 Ian.1505: Radu cel Mare confirmă mânăstirii Cozia nişte posesiuni.
11 Ian.1600: Împăratul Rudolf primeşte la Pilsen pe delegaţii lui Mihai Viteazul,"căpitan al ţării"ardelene: Stoica vistierul şi banul Mihalcea.
11 Ian.1970: Moare la Câmpulung profesorul I.D.Ţicăloiu,născut în Schei(1891).
12 Ian.1885: Moare la Bucureşti vestitul mamoş Ştefan Capşa,născut la Braşov.
13 Ian.1875: Patrioţii bulgari scot la Bucureşti ziarul "Znania",sub Karavelov.
13 Ian.1945: Moare vestitul lăutar Zavaidoc,născut la Piteşti(1896).
15 Ian.1850: Se naşte Eminescu: "Numărul curgătoriu -trei.Ziua naşterii -cincisprezece.Luna -Ghenari.Data botezului -ziua douăzeci şi unu,luna Ghenari.Sexul - fiu.Numele -Mihai.Numele şi prenumele,starea sau meseria părinţilor -Gheorghe Eminovici,căminar,cu soţia Ralu,proprietari.Politia sau satul unde s'a născut pruncul -în oraşul Botoşani.Numele şi pronumele naşului -Vasile Iuraşcu,stolnic. Numele preotului -Ioan Iconomu";
18 Ian.1897: Se naşte,la Griviţa(Ialomiţa),prof.Dimitrie Găzdaru.
19 Ian.1370: Papa Urban V scrie Doamnei Clara,văduva lui Nicolae Alexandru Basarab,cu laude şi îndemnuri de a continua în activitatea sa catolică.
20 Ian.1880: Al.Macedonski scoate "Literatorul",cu B.Florescu şi Th.M.Stoenescu.
21 Ian.1685: Mare cutremur în Moldova,"în ceasul nopţii".
21 Ian.1805: Se naşte,la Sibiu,Aron Florian.
22 Ian.1835: Gheorghe Asachi întemeiază,la Iaşi,Academia Mihăileană.
22 Ian.1885: Se naşte,la Bucureşti,geograful Gheorghe Vâlsan.
25 Ian.1465: Ştefan cel Mare cucereşte Chilia dela Munteni.
25 Ian.1595: Mihai Viteazul bate pe turci la Rusciuc.
25 Ian.1870: Colegiul IV Mehedinţi alege pe Cuza,în lipsă,deputat.
26 Ian.1880: Statul român răscumpără Căile Ferate.
28 Ian.1890: Se naşte scriitoarea Martha Bibescu.
30 Ian.1390: Mircea cel Mare încheie cu polonii,la Lublau,un tratat de alianţă.
30 Ian.1695: Brâncoveanu numit de împărat "prinţ al Sacrei Romane Coroane".
30 Ian.1785: Crişan e prins de nişte ţărani şi predat ungurilor.
30 Ian.1795: Resfinţirea bisericii române din Grebenaţ,în Banatul înstreinat.
30 Ian.1840: Mihail Kogălniceanu scoate "Dacia literară".
30 Ian.1885: Se naşte,la Milaşul de Câmpie,cardinalul Iuliu Hossu.
30 Ian.1895: Se naşte,în comuna Mahala(Cernăuţi),filologul Grigore Nandriş.
31 Ian.1920: Se deschide Universitatea din Cluj,în prezenţa regelui Ferdinand.

1 Febr.1880: Apare,în "Convorbiri","Conu Leonida faţă cu reacţiunea".
3 Febr.1570: Moare Grigore Roşca,mitropolitul Moldovei.
3 Febr.1890: Premiera "Năpastei" la Teatrul Naţional din Bucureşti.
3 Febr.1940: Soseşte la Constanţa motonava "Cavarna",construită la Livorno.
4 Febr.1925: Sf.Sinod aprobă înfiinţarea Patriarhiei Române.
3 Febr.1505: 2 soli ai lui Bogdan cel Orb în audienţă la dogele Veneţiei.
4-11 Febr.1945: Conferinţa dela Yalta dăruieşte Rusiei,între altele,România.
5 Febr.1495: Ştefan dăruieşte diacului domnesc Teodor nişte sate pe Nistru.
5 Febr.1645: La Iaşi,nunta Domniţei Maria cu cneazul Radziwil al Lituaniei.
5 Febr.1905: Se naşte compozitorul Nello Manzatti.
6 Febr.1960: Moare,la 78 de ani,doctorul Victor Gomoiu.

7 Febr.1905: Bande greceşti ucid nişte Români la Gramaticova(Macedonia).
8 Febr.1790: Moare Iosif II.Urmează la tron fratele Leopold.
10 Febr.1910: Se naşte la Chişinău,fiică de învăţător,cântăreaţa Maria Cebotari.
11 Febr.1885: Se naşte,la Cudalbi(Covurlui),arheologul Emil Panaitescu.
11 Febr.1920: Studentul Corneliu Codreanu şi muncitorul Constantin Pancu dau jos steagul roşu dela R.M.S.-Iaşi şi pun în loc tricolorul românesc.
12 Febr.1905: Bande greceşti ucid nişte Români la Negovan(Macedonia).
13 Febr.1785: Crişan se spânzură în închisoare,cu nojiţele dela opinci.
13 Febr.1935: Moare,la 72 de ani,prof.Ion Bianu.
14 Febr.1885: Se naşte cărturarul blăjan Ion Pop-Câmpeanu.Moare la 18 Dec.1961.
15 Febr.1840: Costache Negruzzi,prezident al Eforiei la Iaşi,adică primar.
15 Febr.1840: Se naşte,la Craiova,Titu Maiorescu.
15/28 Febr.1895: Se naşte,la Piteşti,Nicolae Penescu,fondator al C.N.R.în Exil.
15 Febr.1905: Bande greceşti ucid pe preotul român Economu din Orsan(Macedonia).
18 Febr.1940: Jandarmii greci ucid pe luptătorul român Demostene Zottu,la Băcan.
19 Febr.1890: Se naşte,la Piteşti,generalul Ion Gheorghe,scriitor.
21 Febr.1805: Se naşte,la Pănade(Târnava Mică),Timotei Cipariu.
21 Febr.1920: Gurie Grosu,arhiepiscop de Chişinău şi Hotin.
23 Febr.1910: Se înfiinţează,la Priboeni(Muscel),soc.culturală "Sf.Spiridon".
24 Febr.1945: Faimoasa cuvântare a generalului Rădescu la radio Bucureşti.
25 Febr.1890: Se constituie,la Bucureşti,Clubul muncitorilor,având în comitet pe Ion Nădejde,Const.Mille,Al.Ionescu,Panait Muşoiu şi Ion Catina.
28 Febr.1785: Sălbatica ucidere pe roată,la Alba Iulia,a lui Horia şi Cloşca.
27 Febr.280: Se naşte,la Naissus(Niş),Constantin cel Mare.
27 Febr.1920: Moare A.D.Xenopol,istoric şi filosof.
27 Febr.1940: Moare pictorul N.Tonitza.
27 Febr.1955: Moare profesorul Alexandru Marcu.
28 Febr.1935: Moare,la Bucureşti,Anastase Simu,la 81 de ani.
22 Febr.1810: Se naşte,la Târgovişte,poetul Grigore Alexandrescu.

1 Martie 1600: Stăpân al Ardealului,Mihai intră cu mare pompă în Braşov.
1 Martie 1590: Se naşte cronicarul moldovean Grigore Ureche.
1 Martie 1845: Se întemeiază,la Bucureşti,"Asociaţiunea literară a României".
2 Martie 1870: Haşdeu scoate "Columna lui Traian",antijunimistă.
2/15 Martie 1905: Se naşte,la Câmpulung(Muscel),poetul Radu Demetrescu Gyr.
3 Martie 1900: Moare,la Budapesta,Nicolae Dumba,originar din Blaţa(Macedonia).
5 Martie 1625: Moare,la Napoli,Fericitul Ieremia Valahul.
5 Martie 1910: Se naşte,la Albeşti(Muscel),Iustin Moisescu,patriarhul regimului.
5 Martie 1955: Moare Hortensia Papadat Bengescu,scriitoare.
6 Martie 1950: Moare în închisoare la Văcăreşti episcopul unit Vasile Aftenie.
8 Martie 1820: Se naşte Domnitorul Alexandru Ioan Cuza.
8 Martie 1865: Moare Nicolae Filimon,la 46 ani("Ciocoii vechi şi noi").
9 Martie 1885: In premieră,la Teatrul Naţional din Bucureşti,"Ovidiu" de Vasile Alecsandri,cu Gr.Manolescu,Const.Nottara şi Aristizza Romanescu.
10 Martie 1880: Moare Cezar Bolliac,publicist.
10 Martie 1910: Moare dr.Karl Lueger,primarul Vienei,mare filoromân.
11/12 Martie 1965: Moare Gh.Călinescu,critic şi istoric literar.
12 Martie 1470: Ştefan Vodă dăruieşte unor răzeşi moşii în hotarele Nistrului.
12 Martie 1510: Mihnea cel Rău e ucis pe stradă la Sibiu,venind dela biserică.
12 Martie 1880: Silvestru Morariu,mitropolit al Bucovinei.
12/25 Martie 1885: Se naşte Matei I.L.Caragiale.
13 Martie 1620: Moare pribeag,la Viena,vrednicul Domn Radu Şerban.
13 Martie 1875: Moare,la 70 de ani,Ana Ipătescu,revoluţionară dela ´48.
15 Martie 1940: Moare,în condiţii nedesluşite,prof.Nae Ionescu.
16 Martie 1705: Antim Ivireanu,episcop de Râmnic.
16 Martie 1815: Moare medicul Ioan Piuariu Molnar.
17 Martie 1500: Ştefan Vodă întăreşte mânăstirii Neamţ "dania şi întărirea bunicului nostru Alexandru Voevod,un iezer pe Nistru,anume Zaharna,şi cu gârla care cade în Nistru,şi cu prisaca lor".
17 Martie 1545: Mircea Ciobanu intră în Bucureşti ca Domn.
17 Martie 1870: Se naşte,la Giurgiu,scriitorul I.A.Basarabescu.
17 Martie 1940: Moare actorul Ion Brezeanu.
18 Martie 1875: Se naşte,la Cruşova(Macedonia),Nicolae Batzaria.
19 Martie 1895: Se naşte la Câmpulung/Muscel poetul Ion Barbu.

20 Martie 1815: Bonaventura Berardi e numit episcop catolic "de Bacău".
22 Martie 1905: Se naşte Romulus Dianu.
23 Martie 1820: Ali Paşa din Ianina se revoltă contra Sultanului.
23 Martie 1880: Moare la 76 ani,într'un spital din Bucureşti,generalul Magheru.
24 Martie 1885: Se naşte la Galaţi muzicianul Dimitrie Cuclin.
25 Martie 1940: Moare compozitorul I.Nona-Ottescu.
25 Martie 1950: Moare pribeag,în Germania,prof.Ion Sân-Georgiu.
27 Martie 1875: Moare,la Versailles,scriitorul Edgar Quinet,filoromân.
28 Martie 1775: Episcopul de Huşi hirotoneşte pe Teodor Chirilov ca preot la Iasinova,în Transnistria.
28 Martie 1935: Se pune piatra fundamentală a bisericii române din Ierusalim.
29 Martie 1815: Se naşte,la Bucureşti,Costache Caragiale.
31 Martie 1475: Papa Sixt IV laudă pe Ştefan pentru biruinţa dela Rahova.

3 Apr.1905: Moare scriitorul poporal Ion Pop-Reteganul.
6 Apr.1875: Se înfiinţează la Bucureşti soc.Jockey Club.
8/20 Apr.1885: Moare C.A.Rosetti,om politic şi publicist."Am luptat cu putere pentru naţionalitate şi libertate,dar fără un pic de ură pentru oricine.Rog,dar, pe cei ce i-am combătut,să mă ierte dacă am fost sever în timpul luptei,şi-i asigur că nu ura,dar iubirea de ţară şi neam m'a făcut ca să-i combat".
10 Apr.1370:Papa Urban V scrie lui Vlaicu Vodă al Ţării Româneşti.
10 Apr.1930:Invalizii de război,întruniţi la Bucureşti,sunt oribil maltrataţi.
12 Apr.1770: O mare revărsare a Dunării produce pagube în "Karavlaşca".
12 Apr.1800: Se naşte Costache Negruzzi,primul scriitor modern al Moldovei.
14 Apr.1910: Se naşte,la Jitomir(Rusia),istoricul Gheorghe Gh.Bezviconi.
15 Apr.1205: Împăratul Ioniţă înfrânge lângă Adrianopol oştile latine ce ocupau Constantinopolul.Contele Ludovic de Blois cade în luptă,Dogele Dandolo scapă cu fuga,împăratul Baldovin de Flandra e luat prizonier şi dus în fiare la Târnova.
15 Apr.1880: Se înfiinţează,la Bucureşti,Societatea de Cultură Macedo-Română.
17 Apr.1790: Austriecii cuceresc cetatea Orşova.
17 Apr.1880: Se înfiinţează,prin lege,Banca Naţională a României.
17 Apr.1945: Moare poetul Ion Pillat.
18 Apr.1880: Moare Costache Aristia,actor,scriitor şi om politic.
19-23 Apr.1925: Un "Congres" înfiinţează "Republica moldovenească"peste Nistru.
20 Apr.1830: Se reprezintă la Bucureşti "Ceasul de seară",de Iancu Văcărescu.
22 Apr.1850: Se naşte Veronica Micle(Câmpeanu),la Năsăud.
22 Apr.1955: Moare doctorul Daniel Danielopol.
23 Apr.1865: Se naşte,la Câmpulung(Muscel),botanistul Mihail C.Vlădescu.
23 Apr.1910: Se înfiinţează partidul naţionalist democrat sub şefia profesorilor N.Iorga şi A.C.Cuza.Articolul 45 din program: "Soluţia problemei jidăneşti prin eliminarea jidanilor,desvoltând puterile productive ale Românilor şi proteguind întreprinderile lor".
25 Apr.1420: Alexandru cel Bun întăreşte nişte posesiuni pe Bâcovăţ(Lăpuşna).
25 Apr.1885: Patriarhul Ioachim IV recunoaşte autocefalia Bisericii Ort.Române.
25 Apr.1925: Moare compozitorul George Ştefănescu.
27 Apr.-20 Sept.1490: Zidirea bisericii domneşti din Vaslui,de Ştefan Vodă.
29 Apr.1975: Moare la Bucureşti după multe închisori,suportate cu demnitate şi creştinească răbdare,Radu Demetrescu Gyr,poetul "Sfintei tinereţi legionare".
30 Apr.1895: Se naşte Ion Vinea,poet,prozator şi publicist.

27 Ian.1935: Însoţit de părintele Domenic Ionescu şi Doamna preoteasă,ing.Gh. Clime,căpitan Bălan din Slatina şi alţi notabili,plus un detaşament de 40 de legionari sub comanda lui Constantin Savin dela Galaţi,Căpitanul vine dela Bucureşti cu Doamna spre a participa,ca naşi,la nunta unui camarad în satul Ţigăneşti(Muscel).

LA LUPTĂ,MUNCITORI! de Radu Gyr; muzica: Ion Mânzatu

În trudă ne-am sbătut şi'n umilinţă,
Tiranii pâinea ne-au luat...
Destul ne-am încleştat în suferinţă,
Cu Neamu'ntreg am sângerat!...
Din greu şi aspru vuet de ciocane,
Încovoiaţi de foame şi nevoi,
Din sgură de furnale şi cazane
Flămânzi ne ridicăm şi goi.

Din fabrici,din uzine şi din mină,
Din toiul beznelor adânci,
Am izbucnit,năpraznic,spre lumină
Ca o năvală grea de stânci.
Călcăm cu paşi de flăcări spre Dreptate,
Pe drum de foc şi cer isbăvitor!
Un clopot sfânt în pieptul nostru bate,
Se-aprind pe umeri aurori...

Pentru dreptatea noastră legionară
Şi pentru'ntregul Neam sărac,
Din fulger vom clădi o nouă Ţară
Pe nicovale mari de veac!
Ca viforul vom trece prin prigoane,
Marin şi Moţa ne veghează'n cer...
Din jertfe şi din trăznet de ciocane
Ne-om făuri destin de fier!

La luptă,muncitori!
Veniţi,Legiunea ne adună!
La luptă,muncitori!
Veniţi în crâncena furtună!
La luptă,muncitori,
Zidari de veacuri viitoare!
Cu frunţile în soare
Ne'nălţăm biruitori!

&& Perle simiste.- Românii liberi au în Germania numai doi preoţi,cari fac cinste misiunii lor şi Exilului.Alţi 5-6 preoţi,sunt trimişii patriarhiei ceauşiste.Ei bine,în loc să fie ajutaţi,încurajaţi,cei doi primesc injurii tocmai din partea unor refugiaţi.Aşa,pentrucă a "îndrăsnit" să facă parastas lui Antonescu(care e simbolul luptei anticomuniste,dar care a blocat definitiv şi cariera unui arivist fără scrupul),un cirac al lui Sima scrie părintelui D.Em.Popa nişte epistole în termeni de măidan: "faptă criminală.. nu eşti normal şi ar trebui să te duci la un spital.. când ai păşit în altar să comiţi această faptă trebuia să fi linşat.. te-ai arătat că eşti capabil de fapte murdare şi urâte.. ai eşti unerwünscht.. în locul d-tale va veni păr.Domitriu.. criminal în haină de popă.. faptă atât de urâtă şi abominabilă că toate canoanele bisericeşti nu te poate acoperi.Mă mir că din altar ai scăpat şi nu te-au dus la crematoriu.Că mai eşti preot e o ruşine şi un blam pentru românii din străinătate".Ne oprim acì.Şi astea toate,repetăm,pentrucă părintele Popa a făcut un parastas celui ucis de comunişti pentrucă şi-a pus capul pentru Basarabia şi Bucovina!..

Alt simist devotat şefului trimite părintelui Mehedinţu un adevărat ultimatum.Cităm: "Ai fost prelucrat şi îndoctrinat de cineva înainte de plecarea d-tale din România? Dacă da,de cine,unde şi în ce sens? Ai comunicat cuiva misiunea primită? Ai fost membru de partid,cel puţin UTC? Dacă da,unde şi când? Făcând cerere de azil politic şi rămânând în lumea liberă,obligaţiile pe care desigur că ţi le-ai luat faţă de stăpânii cari te-au trimis le-ai respectat?".

Acest interogatoriu de Siguranţă ne aminteşte grozav interogatoriile luate cândva la Rostock de gealaţii lui Sima,însoţite de schingiuirile respective,tot model Siguranţă,unor bieţi oameni,îndemnaţi cu ciomegele să mărturisească a fi agenţii lui Antonescu,infiltraţi în grup spre a atenta la.. preţioasa viaţă a lui Sima.Mărturisirea era imperios necesară pentru a justifica faimoasa fugă a lui Sima în Italia,unde "spera" să determina.. despărţirea lui Mussolini de Hitler! N'a avut însă noroc...

Dar ultimatumul simist mai are şi o întrebare de tot hazul: "Dacă într'adevăr ai rupt-o definitiv cu trecutul din România,cum îţi explici faptul că fratele d-tale,preot la Biserica Colţea din Bucureşti şi care te vizitează cel puţin odată pe an,nu are neplăceri şi primeşte cu uşurinţă paşaportul?".La aşa întrebare,au sughiţat desigur mai mulţi din şefii,politici şi bisericeşti,ai procurorului improvizat...

Aţi văzut de ce's în stare oamenii lui Sima? Tel maître... De unde ar putea în adevăr,bieţii băieţi,să deprindă eleganţa scrisului responsabil,aşa de scumpă lui Corneliu Codreanu? Din "Ţara şi Exilul"şefului,pentru care comandantul frontului antibolşevic român n'a fost decât un "idiot util"? Din cavalerismul foii lui Bălănescu,care,când şi-a văzut fratele ţintă deslănţuirii tuturor stihiilor satanice,a mai pus şi el,de altfel caşi Sima,umărul? Din scrisul cu venin,minciuni şi calomnii al lui Traian Popescu?..

Se vor găsi şi acum oameni cumsecade,să ne reproşeze că diminuăm,cu criticile noastre,prestigiul Legiunii.Mai întâi,respectivii n'au nimic comun cu Legiunea,dimpotrivă! Şi chiar de ar avea,organismul care nu-i în stare să-şi extirpe singur buboaiele,moare asfixiat! Interesant însă că astfel de scrisori nu primesc popii lui Ceauşescu din Germania,ci numai cei ce se sbat,fără mijloace şi fără ajutor,să ţie cât de cât laolaltă Exilul,în dragostea de ţară,credinţele străbune,nădejdea în triumful sfintei dreptăţi.Nu-i curios?...

&& Consiliul Naţional Român a sărbătorit,la New York,Unirea Principatelor în sala Bisericii Române Ortodoxe "Sf.Maria",unde părintele protopop Nicolae Bârsan s'a rugat pentru patrioţii cari au înfăptuit-o.S'a cântat Pe-al nostru steag, Deşteaptă-te Române.Dl Grigore Caraza a vorbit despre Unire.A cântat faimoasa Mia Braia,iar Luiza Marcoci a recitat,cu elan,Doina lui Eminescu.-

&& Lingăul cel mare,Adrian Păunescu,a fost scos din fruntea bucatelor.Acum nu-i mai rămâne alta decât să se facă... "disident".

DIN LUMEA EXILULUI

- Cum era şi de aşteptat,având în vedere trista experienţă a Exilului nostru,-abia înfiripată şi păşind copăcel la drum,pe tânăra tipografie CORESI plouă cu denunţuri,urmate de respectivele anchete.Reflexele se´ntind,prin ricoşeu,până la Bibliotecă,până la VATRA,toate.. "fasciste"(dacă nu chiar.. "comuniste"; altfel, de unde.. "subvenţiile"?).N´avem nimic cu autorităţile,datoare să cerceteze orice denunţ,chiar anonim.Cum n´avem nici cu denunţătorii,victime ei înşişi ale unei naturi avare,în ce-i priveşte,la dăruitul fibrelor morale,şi ale neputinţei unei educaţii omeneşti.Nici nu-i confundăm cu falnicul nostru popor,care-şi are,firesc,deşeurile sale; altfel,melancolia ar paraliza orice elan de sacrificiu,pentru o naţiune ce nu l-ar merita.Ci tipografia merge voiniceşte înainte,cum se vădeşte din noile publicaţii,tot mai dese şi mai selecte: aşa,să moară duşmanii de necaz.. Când va avea "subvenţii",tipografia are să-i cheme la.. împărţeală; până atunci,să se mulţumească şi ei cu ce le pică de la ambasadele ceauşiste, sau dela unii veleitari,"democraţi",ai exilului...

- "Noi putem pe drept cuvânt să pretindem că reprezentăm autentic aspiraţiile şi voinţa noastră şi a poporului român.De ce? Pentrucă este singura organizaţie din Exil".Că,în acest amestec de vanitate şi minciună,dl "preşedinte"Raţiu confundă propriile-i aspiraţii cu voinţa poporului român,nicio mirare! Dar că dl Vlad Georgescu,şi-aşa destul de contestat,a putut transmite aşa ceva dela un post care nu-i personal ci întreţinut cu bani americani pentru difuzarea numai a adevărului,iată ce stârneşte nedumerirea.Nu-l credem atât de neinformat încât să nu ştie că ceeace transmitea unor oameni fără altă posibilitate de informare era o minciună patentă.Nici nu credem că este atribuţia sa să promoveze în conştiinţa robilor din ţară,părtinind,pe viitorii "leaderi".Birnicul american,desigur,îşi dăruie dolarul nu pentru dreptul de amestec în treburile interne ale ţării de mâine,ci pentru a ajuta,uman şi creştineşte,la liberarea ei.De aceea ar fi foarte corect ca autorităţile americane să fie informate de acest abuz.-

- Dl Brădescu e convins că "nu există viaţă legionară şi cu atât mai puţin posibilitatea de a deveni ´om nou´fără înţelegerea şi acceptarea acestor legi(legionare) simple,umane şi indispensabile".Teoria e fără cusur,dar,vorba ţiganului,"praftica" te omoară.Căci deşi d-sa cunoaşte,de pildă,legea disciplinei(aşa de barbar călcată în picioare de dl Sima,cu consecinţe dezastroase pentru elita Legiunii),a muncii(niciodată practicată de şeful său,care a preferat dijmuirea paraşutaţilor),sau a onoarei(a se vedea dosarul ruşinii),a continuat să umble după potcoave de cai morţi! Dl Brădescu nu e în stare să construiască o frază fără s´o orneze de "spiritualitate" şi "moralitate".Dar Moţa,al cărui cuget gâlgâia de plinătatea virtuţilor,a terminat-o,consecvent,la Majadahonda,pe când d-sa continuă să se extazieze în faţa omuleţului cu dosar,dând senin la poveţe.N´a auzit el niciodată de Moş Ion Roată?...

- Anul acesta e plin de aniversări,una mai deochiată decât alta.La 11 Februarie, 40 de ani dela Yalta,care a pecetluit soarta Europei.Tot 40 sunt,la 8 Mai,dela "victoria democraţiilor",care au sdrobit totalitarismul nazist ca să-l înlocuiască cu.. democraţia sovietică.La 6 August,alţi 40 de ani dela apocalipsul din Hiroşima.Pe urmă: 30 de ani dela utopia din Bandung,10 dela căderea Saigonului şi,la 1 August,tot 10 dela marea pungăşie din Helsinki."Există o frontieră,simbolizată de Yalta,care nu va putea avea niciodată legitimitate,a spus Reagan: e linia ce desparte libertatea de opresiune.Eu nu ezit să declar că vrem să eliminăm această frontieră".Dacă-i aşa,să se recunoască cinstit că "victoria" n´a fost victorie,încetând de a mai combate cu toate mijloacele(presă,televiziune, radio,etc) un hitlerism mort,lăsând sub totală tăcere un bolşevism mai virulent decât oricând,causa causarum a iadului pe pământ!-

- Dorind,în "Gândire şi Artă"(Detroit,Sept.84),"reînfrăţirea Românilor din America",arhimandritul Felix Dubneac apasă vârtos pe pedala patriotică,la care orice român e sensibil,pornind dela autocefalia Bisericii Ortodoxe Americane,de care ţine şi Biserica Românilor liberi,obţinută dela patriarhia din Moscova.Şi noi ne-am mirat,la timpul său,de această ciudăţenie,bine ştiind că dracul nu face pomeni.Afiliere cu atât mai de neînţeles,cu cât Biserica Ortodoxă Americană n´a obţinut,pe câte ştim,recunoaşterea Patriarhiei Ecumenice,sau a alteia dintre patriarhiile istorice.Prea Cuviosul Felix pleacă acum dela premiza că Episcopia Românilor liberi din America ar fi supusă unei mitropolii ruseşti şi că ar fi normal ca ea să se unească cu cealaltă episcopie românească,cea dependentă de Bucureşti,unde să meargă laolaltă în pelerinaj.Ca să fie însă mai convingător,

P.C.Sa ar trebui să ne arate: un singur exemplu,măcar,de amestec al mitropoliei "ruseşti" în treburile Bisericii Române; şi,iarăşi,un singur exemplu de intervenţie a patriarhului din Bucureşti pentru apărarea Bisericii Române şi uşurarea pietrei de moară de pe spinarea bietului neam românesc.Căci arhimandritul Paulin Popescu,care,în aceeaşi revistă,se ocupă de "participarea Bisericii în viaţa poporului român",se opreşte,prudent,în pragul invaziei ruseşti,lăsând,probabil,pe părintele Dubneac să continuie cu povestitul...

- Dl Serdici vorbeşte cu dispreţ de Consiliul Naţional Român: "un grupuleţ care n'a adunat niciodată mai mult de 40-50 de persoane şi care n'are nicio importanţă politică.În plus am impresia că este un grup ai cărui aderenţi,oricât de insignifianţi ar fi ei,sunt în majoritate membri ai partidului Totul pentru Ţară". Nu ştim ce notă a avut dl Serdici la aritmetică,când frecventa şcoala în pantaloni scurţi; dacă a fost elev bun,atunci nu citeşte ziarele Exilului,din care ar fi putut vedea că numărul consilierilor naţionali e de vreo trei ori mai mare.O spunem asta pentru precizie; altfel,în materie de luptă contează mai mult treaba făcută - şi aici dl Serdici,dacă-i cinstit,n'are ce să mai zică.Inexactă e şi aluzia,cu clenci,la Totul pentru Ţară: în CNR nu sunt "partizani",ci numai Români! Dar dacă afirmaţia dlui Serdici ar fi exactă,- iată încă o laudă adusă,involuntar desigur,legionarilor,din care nu veţi găsi nici măcar unul în posturile de conducere,în timp ce unitatea Exilului,dacă nu s'a realizat,e tocmai din pricină că "partizanii" vor să fie cu toţii preşedinţi...

- Odată convins c'a ajuns unde a visat cu ochii deschişi,dl preşedinte Raţiu face acum exerciţii de vorbit "de sus"."Întrebat",într'un interviu căutat,de perspectiva unirii organizaţiei sale cu CNR,răspunde semeţ: "Noi,care am acceptat dela bun început pe toţi Românii,îi acceptăm şi astăzi".Aţi văzut ce generos? "Mi se pare însă greu -continuă dsa- de a realiza o unire între un organism creat prin vot liber,democratic,şi un comitet care s'a auto-constituit".De ce-o fi ţinând dl preşedinte Raţiu să continuie a rămâne uşurel,cu minciuni grosolane pe care orice refugiat le poate desminţi? Noi eram obişnuiţi cu alt soi de preşedinţi,unde cuvântul era cuvânt,spus cu răspundere,şi cinstea cinste.Chiar dacă Maniu a murit cam demult,ne-ar fi plăcut,sincer,ca epigonii.. "să sară casa".

Dar dl preşedinte Raţiu -pe care de-acum,ştiind cât îl gâdilă titulatura şi ca să-i facem plăcere,numai aşa îl vom numi- ţine să încheie tot generos: "Este însă bine să căutăm şi de acum încolo -spune el- o cale care să permită încadrarea în URL(nu vine dela urlet,ci aşa se cheamă organizaţia "prezidată" de dl preşedinte Raţiu) a tuturor Românilor patrioţi care din diferite motive n'au putut să participe la Geneva"."Patrioţi" - ca cei de pe vremuri dela BBC? Afirmaţia e imprudentă,căci riscă să-i sboare scaunul "prezidenţiei".Oricum,dacă de faptele URL-etului n'a aflat încă nimeni,sunt în Exil atâtea organizaţii care se sbat să facă ceva pentru ţara încătuşată.Dar dl preş.Raţiu,generos,nu-şi mai pierde vremea cu pertractări: le primeşte şi-aşa,cu fapte...

- Nemaiştiind cum să-şi umfle,cu orice pretext,"comandantul",revista lui Traian Popescu ajunge să scrie,la un moment dat,că Sima "făcuse un stagiu în închisorile 'româneşti',alături de Codreanu" şi că,în acel timp,îl suplinea -la o catedră de provincie- Nicolae Pătraşcu,"care,spunea el,ţinea locul unui coleg ce nu va întârzia să vie,unul de alte dimensiuni",natural.Chestia cu tovărăşia Căpitanului în închisoare,e o minciună patentă.Sima a fost o singură dată închis,câteva zile la grămadă,când cu Duca; la proces n'a mai ajuns,fiind socotit ca neinteresant.Căpitanul,cu acel prilej n'a fost deloc închis,scăpând urmăririi sbirilor lui Carol; s'a predat singur,la proces,aşa că Sima n'a putut avea consolarea ilustrei tovărăşii.Se pare însă că s'a bucurat de aceea a lui Pătraşcu,pe care "Carpaţii" i-l impun acum ca suplinitor,ca să-i poată atribui rolul lui Ioan Botezătorul...

- Mitropolitul Plămădeală a publicat un mare volum -435 de pagini!- despre patriarhul Miron Cristea,cu material "dintr'o arhivă inedită".Că fostul patriarh a patronat,ca prim ministru,asasinarea lui Corneliu Codreanu,nici pomeneală în plămădita carte! Din cauză,desigur,că acest "amănunt" nu-i deloc "inedit"...

- Citim în declaraţia comună a Papei şi a patriarhului Antiohiei de rit sirian, din 23 Iunie 1984,publicată în "Perspective"(München,Iunie 84),la punctul 5,o afirmaţie cunoscută,dar care e bine că se repetă: "Dumnezeu şi-a ales un nou popor,cel al Bisericii Sale,care e Trupul lui Hristos.Prin cuvânt şi taine Duhul Sfânt lucrează în Biserică,pentru a-i face pe toţi să devină mădulare ale Trupului lui Hristos prin botez şi miruire".Poporul ales îl formează aşadar creştinii cari merită să stea în Biserică.Vechiul "popor ales" fusese ales... pe credit,

rămânând să dovedească în viitor că-şi merită dumnezeeasca favoare; şi a arătat-o... cum a arătat-o.

- Dl C.Michael-Titus recidivează.Nemulţumit cu câte diviziuni macină Exilul românesc,dânsul vine cu o nouă împărţire,clasând pe pribegi în exilaţi şi.. "diasporaţi".Noi,pentru cari unitatea e sfântă(cu atât mai sfântă cu cât perspectivele ei sunt mai îndepărtate...),am crede că exilul şi diaspora sunt cam acelaş lucru,ultima accentuând doar împrăştierea exilaţilor pe mapamond.Dar dl Titus, jignit de încăpăţânarea fugarilor de a rămânea fideli Maicii în cătuşe,a chibzuit să procedeze pe etape,rupând deocamdată o halcă şi dându-i identitate de "diasporă"(cum au făcut ruşii cu fraţii din Basarabia,cari,recunoscuţi ca "moldoveni",ar fi altceva decât românii...).În această"diasporă"a împins dl Titus pe cei cu cetăţenii şi situaţii(dar pot intra şi alţii,cât de mulţi...),cari n'ar mai trebui să se ocupe de "politică",ci numai de "cultură şi civilizaţie",surzi la vaerele desnădăjduite ale fraţilor rămaşi strajă la vetrele străbune!

Cu aşa amăgeli,mai mult ca sigur că nu va fi nicio înghesuială în ţarcurile viclean organizate de dl Titus.Există un singur exilat,care să nu ştie că cea mai diasporă dintre diaspore,aceea evreească,n'a încetat o clipă dealungul a multe secole să facă "politică",lucrând intens pentru restaurarea Israelului?... Dl Titus va reveni,desigur,în viitoarele "Convergenţe româneşti",cu altă placă; dar... e în zadar,copile!-

- Citim în "Cuvântul Românesc",sub semnătura dlui prof.dr.Gheorghe Rădulescu, că,în 1812,"Rusia ne răpea samavolnic cea mai mare parte din Basarabia".Trebue să fie vreo greşală de culegere,căci,de răpit,ruşii au răpit,atunci,întreaga Basarabie,iar la Berlin -şi nu la San Stefano,cum citim- ei n'au făcut decât să-şi reia cele trei judeţe meridionale ce ne fuseseră restituite după războiul din Crimea.- Dar într'un alt articol,mai departe,nu mai poate fi vorba de maşină, căci dl Corneliu Florea repetă,de patru ori,că pe roată au fost traşi Horia şi.. Crişan.Redacţia n'o fi controlând articolele înainte de a le da la imprimat? Sunt scăpări dăunătoare,chiar dacă,la o prestigioasă publicaţie,n'ajung să-i feştelească prea mult blazonul.- Necontrolată a scăpat,în acelaş număr(Februarie),şi explicarea parabolei "fiului risipitor" de către pr.Mircea E.Domitriu: "Nici un părinte din lumea aceasta nu poate merge atât de departe încât să uite o insultă atât de grea şi să şteargă dintr'odată tot acest trecut păcătos şi ruşinos",scrie sfinţia sa,ştirbind fireasca dragoste de tată şi răsturnând intenţia parabolei divine,pentru a continua pe-o coardă şi mai curioasă: "Cu toate acestea -citim-,mila şi dragostea nu-l resping,fiindcă în sufletul unui părinte există mereu imaginea că atunci când va ajunge la adânci bătrâneţe şi neputincios,ori cum ar fi,va avea un sprijin în cel pe care l-a născut şi crescut".Deci "milă şi dragoste",din calcul: exact pe dos de ce-a voit Isus să ne înveţe! Dar subtila interpretare ar putea avea şi altă pricină: localizând parabola,modernul exeget va fi confundat pe idealul tată evangelic cu alţi taţi de pe meleagurile biblice,ceva mai actuali... De altă parte,dând cezarului ce este al cezarului, e drept că la şcolile tehnice din ţară nu prea se făcea.. teologie.

- Pentru dl Halmaghi,"ideologia legionară e constituită din trei principii fundamentale: prioritatea spirituală,ontologia naţională şi axiologia morală.La lumina şi pe baza acestor principii Mişcarea Legionară înţelege să restabilească existenţa societăţii româneşti,care să fie,adică,mai mult decât o societate; ea să fie o comunitate morală".Şi ca să fie mai sigur de reuşita măreţei întreprinderi,şi-a luat ca steag pe dl Sima...

- Citim undeva că printre datele bisericeşti ale patriarhiei comuniste figurează,în calendarul respectiv,la 23 Martie: "Două decenii de lumină: epoca Ceauşescu".În faţa orbitoarei lumini,revelată nouă de patriarhul ceauşului,bietul Şaguna,Dosoftei,Antim Ivireanu,Varlaam şi alţi predecesori în demnităţi bisericeşti au trebuit să lase umiliţi capu'n jos: lor nu li s'a fixat nicio menţiune în calendarul românesc...

- În publicaţia "Totalité",dl Georges Gondinet ia un interview dlui profesor Sima,"cu preţiosul concurs al lui Faust Brădescu".De ce? Dl profesor nu ştie franţuzeşte?.. Se descurcă binişor în schimb pe latineşte,după cum îşi încheie spovedania,sentenţiind că "tertium non.. datum est".Chiar aşa! Ceeace aminteşte o golănie a "puştilor" dela gimnaziu,când începeau buchisirea latinei: Dixit mosus apud babam: babo,futurum esse? Ce-a răspuns baba,în acelaş soi de latină ca a profesorului,e mai bine,pentru cunoscuta pudoare a dlui Sima,să nu reproducem. Sperăm să ne fie recunoscător...

Radu Cornăţeanu

CRONICA PESIMISTULUI

- Tânăra gimnastă suedeză Lena a fost încântată că poate să meargă într´o tabără de antrenament în RSR.Rezultatul? Nu recomand la nimeni să se ducă acolo la antrenament! Viaţa în tabără era mai strictă decât în cazarmă.N´aveau voie nici în grădină să iasă,decât câteva ore duminica.Fetiţe de 7-8 ani,nu-şi puteau vedea părinţii cu lunile.De fapt,părinţii lor erau partidul,Leana şi Nicu...

- Venì la mine un compatriot "în deplasare temporară".Nici n´apucai să-i zic bine-ai venit,că începu pe nerăsuflate: Ştii,ori nu ştii? Colo au înebunit de tot,numai sparg,dărâmă,nimicesc,nenorocesc! Dela Brâncovenesc şi spre Izvor nu mai e nimic în picioare! Dela Uranus încolo până la fostul "Anef" şi strandul Bragadiru,totul e la pământ! Priveşti pe bulevardul Coşbuc şi în sus pe Rahovei şi vezi numai moloz! Numai trece nebunul şi zice că aici ar trebui să fie aia,că noul complex trebuie să cuprindă şi asta,şi buldozerele intră îndată în funcţie. Zeci de mii de locatari sunt scoşi,evacuaţi.Mulţi înebunesc,mulţi se sinucid... Stai mă,îi zic,stai puţin,ce te repezi?.. Mă răped pentrucă sunt,uite aşa,umplut, să explodez! Şi la sala palatului,a venit toanta aia pricepută la toate şi a arătat cu piciorul că ei capitonajul acela,care a costat milioane,nu-i place,şi de îndată l-au dat jos ca să pună altul şi mai cos+isitor,dar după placul ei,al "priceputei".Şi îşi golì toată desaga,enumerând pe scurt: corupţie cum n´a fost în istorie,îmi faci-îţi fac,berea nu e bere,răcoritoarele nu sunt răcoritoare, nici pâinea nu e pâine,sarea se exportă în Israel şi nu e nici ea,vânzătorul la magazin te joacă,chelnerul te joacă,după vin şi ţigări albaneze oamenii se bat..

- Oleg Bitov,fost redactor la Literaturnaia Gazeta,o croise mai bine.Rămâind la Veneţia,cu azil la Londra,a scris materiale demascatoare pentru starea din URSS, încasând şi considerabile sume ca autor.Făcea şi sgomot ca să i se libereze soţia şi fetiţa.Până la urmă i-a fost găsită maşina în apropiere de ambasada sovietică,iar el... a reapărut la o conferinţă de presă la Moscova,bine regisată, ca să declare că a fost drogat de serviciul secret britanic,folosit "contra voinţei" pentru blamarea Sovietelor şi că acum e "fericit" că e din nou"în patrie". Fost-a agent provocator? Fost-a răpit de sovietici?...

- Spunea Şerban Orăscu întró emisiune la Free Europe,prin Iulie,cum că,pe când era în servici la Bucureşti,îşi dădea seama cum i se scotoceşte discret prin sertare şi hârtii din partea securităţii.Păi,nu-şi dă seama dumnealui că astfel vorbeşte de funie în casa spânzuratului,când actualul lui şef la postul de radio, era acela care dispunea la instituţia sa,în Bucureşti,măsuri de control şi scotocire prin materialele salariaţilor?

- Auzì cum că limba rusă va trebui să devină "limbă maternă" pentru basarabeni, în "Moldova socialistă".Ciudat! Că şi la comuniştii sârbi,limba lor a devenit "maternă" în şcoală pentru Românii de acolo! Iar în Bielorusia,până şi acolo, limba rusă s´a întins ca o pecingine în învăţământ,în instituţii şi peste tot, cea bielorusă rămâind retrasă la ţară şi în casă.-

- Am fost cândva în situaţia să fiu o noapte întreagă în rolul de interpret în discuţiile dintre delegaţia sportivă română şi cea sovietică,în care trebuia găsit procedeul ca sportului sovietic să-i fie asigurată izbânda în nişte campionate balcanice.Argumentul suprem era că nu este deloc politic ca sportul sovietic,socotit foarte avansat,să piardă.Chestia s´a aranjat şi sovieticii au câştigat lauri,fiind foarte "proslăviţi"...

- Când o maimuţă cu plodul ei a căzut în capcana pusă de familia Lambrecht(în Africa de Sud),un întreg cârd de maimuţe a asediat casa,nepăsându-i de "discriminarea rasială" şi "apartheidul" de acolo.Ele au atacat cu înverşunare şi pe miliţienii veniţi în ajutor şi cari au scăpat numai cu fuga.S´au retras numai când au venit întăriri şi au deschis focul,omorând câteva dintre ele.Lecţie,nu glumă! În RSR(şi în alte părţi),când cineva e capturat de miliţie,sau când se dărâmă cartiere întregi,nu ridică nimeni nici un deget.

- Prin August a murit la Moscova văduva lui Nikita Hruşciov,Nina,la 82 de ani, anunţată însă cu numele de fată: Nina Petrovna Kuharciuc.O băgaseră în"protocol", la vremea ei,ca să se facă faţă la vizita perechii Tito-Iovanca.

- Cu plata unei zile de lucru în ţările răsăritene ocupate se poate cumpăra un chilogram căpşuni,unul de pătlăgele şi trei de cartofi(în RSR,nici atât).În ţările Europei libere,toate acestea se obţin într´o jumătate de oră-lucru.

- Cunoscutul comunist francez de cândva,Roger Garaudy,a trecut la islamism, poate Alah îl va face mai deştept decât l-a făcut comunismul...

Sava Gârleanu

PROFESORUL GĂZDARU LA 88 DE ANI

"Cu atitudinea luată de acest om poţi fi de acord, sau nu; dar în faţa măreţiei sale trebuie să te înclini", scria cândva un ziar conservator englez despre Pablo Casals, care alesese exilul ca semn de protest împotriva regimului din Spania, considerat de el ca anti-democratic.

Nu mai puţin adevărate sunt aceste cuvinte în cazul profesorului Dimitrie Găzdaru, care, în ciuda tuturor adversităţilor, a atacurilor cărora a fost supus din cauza convingerilor sale politice, în ciuda dorului de ţară şi de cei dragi de acolo şi cu riscul existenţei, a rămas consecvent crezului său, axat pe Legiunea lui Corneliu Codreanu, înfruntând exilul cu un stoicism demn de admirat. Şi precum, la înmânarea unui album din Belgia cu semnăturile persoanelor ce exprimau maestrului Pablo Casals admiraţia la aniversarea a 75 de ani, fosta regină a Italiei - Maria José - încuraja pe eremitul din Prades: "Courage, mi querido Maestro, yo tambien sé lo que es el destierro", şi noi ne adresăm profesorului Găzdaru: "Curaj, domnule profesor; noi deasemenea ştim ce este exilul!".

La un concert la Zürich, pe care Pablo Casals îl dirija cu prilejul jubileului, printre spectatori se găsea şi ilustrul doctor Schweizer, eremitul dela Lambarène. În cursul unei conversaţii purtate de cei doi titani, Schweizer i-a declarat printre altele - lui Casals: "E mai bine să creezi decât să protestezi". "Şi pentru ce nu amândouă lucrurile?" - i-a răspuns Casals. Acesta a fost în permanenţă şi principiul călăuzitor al profesorului Găzdaru. Dacă în fişierul său se află atât de mult material cules încât - după cum mi se plângea odată - i-ar mai trebui o viaţă pentru a-l prelucra, şi dacă lucrările sale de specialitate fac, prin calitate şi număr, ca autorul să fie considerat unul dintre cei mai de seamă filologi ai timpurilor noastre, profesorul Găzdaru n'a pierdut niciodată ocazia de a protesta împotriva injustiţiilor, de a se ridica împotriva duşmanilor neamului şi ţării româneşti. Mi-aduc aminte de o scenă petrecută la Buenos Aires, prin anii 50, din care oricine poate deduce atitudinea demnă şi dârză a profesorului Găzdaru. Într'o zi, aflându-se în biroul său la Universitate, portarul îl anunţă că un domn vrea să-i vorbească. Profesorul îl primeşte şi vizitatorul se prezintă: ambasadorul României la Buenos Aires. Poftit să ia loc vis-à-vis, în faţa mesei de lucru, musafirul face o introducere lungă, lăudând pe profesor pentru activitatea sa ştiinţifică. Aduce vorba apoi de fostul său coleg de la Universitatea din Iaşi, Iorgu Iordan, şi amintindu-i de "Moş Ion Roată şi Unirea" îi propune, nici mai mult nici mai puţin decât să colaboreze cu acesta. După ce l-a ascultat cu o răbdare de înger, profesorul Găzdaru i-a explicat ambasadorului că atâta timp cât acesta se menţine pe poziţia oficială şi nu trece de partea cealaltă a baricadei, el - profesorul Găzdaru - nu are nimic de răspuns.

Publicaţiile profesorului Găzdaru se cifrează la un număr atât de mare încât ar fi nevoie de o broşură pentru a le enumera. În legătură cu aceasta îmi vine în minte un episod cu haz, petrecut imediat după răsturnarea preşedintelui Peron al Argentinei, în 1957, când puterea o luaseră pro-comuniştii. Deoarece catedra de filologie romanică fusese ocupată de profesorul Găzdaru prin contract, în timpul guvernării lui Peron, regimul ce i-a urmat acestuia a declarat catedra vacantă şi - de formă - a anunţat concurs pentru ocuparea ei. De fapt, catedra fusese promisă unui om al regimului, pare-mi-se şef de vânzări la un magazin universal. Când a sosit ziua concursului, care consta în prezentarea candidaţilor cu lucrările de specialitate publicate, desigur că printre numeroşii candidaţi s'a prezentat şi profesorul Găzdaru. Dar, în timp ce toţi ceilalţi - fără exagerare - au adus ca lucrări personale câte un articol, o broşură sau cel mult una sau două cărţi, profesorul Găzdaru - gâfâind - căra după sine două geamantane cu tot ce a socotit mai interesant din publicaţiile sale. Rezultatul: profesorul a fost numit din nou titular al catedrei; "argumentele" sale fuseseră prea convingătoare.

Cine, însă, ar fi tentat să vadă în profesorul Găzdaru pe savantul care îşi petrece zi şi noapte între hrisoave, necunoscând altceva din această viaţă, se înşeală. Ca luptător român şi creştin, profesorul Găzdaru şi-a dedicat mult timp vieţii publice şi - cel puţin la Buenos Aires - a fost un stâlp al bisericii şi al manifestărilor româneşti. Demne de relevat, din activitatea sa pe tărâm românesc acolo, sunt contribuţiile sale la revista "Cuget românesc" - ca membru fondator şi director - şi la cele două volume "Ţara de departe", atât de preţioase, dacă ne gândim mai ales la condiţiile vitrege în care au fost scrise şi editate, la care a colaborat alături de autoare (soţia sa). Cred deci că nu este nepotrivit dacă voi încheia gândurile mele la această aniversare cu câteva versuri brodate tocmai pe episodul "Ţării de departe" şi al "Cugetului românesc":

Dintr'o "Ţară de departe",
Între noi un om cu carte
Şi ce simte româneşte,
Naşterea-şi sărbătoreşte.

Într'un "Cuget românesc"
Şi'ntr'o singură simţire,
Toţi amicii îi doresc:
La mulţi ani şi fericire!

Marcel Nicolau

&& Indignată de articolul incendiar dintr'o foaie dela Atena, care asmute la măsuri extreme contra celor ce vorbesc acolo altă limbă decât cea greacă, Asociaţia Aromânilor din Franţa a redactat un protest energic, pe care l-a trimis, precum aflăm, la toate instituţiile ce se ocupă cu drepturile omului şi la guverne, cerându-le să intervie. Iată textul protestului:

"Asociaţia Francezilor Aromâni are ca scop 'să prezerveze patrimoniul cultural aromân şi originalitatea sa', deci să apere pe Aromâni, pe Vlahi! Aromânii, unul din cele mai vechi popoare din Europa de sud, sunt supuşi unor discriminări şi persecuţii continue din partea tuturor Guvernelor Balcanice, inclusiv actualul Guvern Grec. Vă semnalăm, printre altele, măsurile ce interzic utilizarea limbii aromâne şi învăţarea ei, pentru a face să dispară identitatea acestei populaţii autohtone. Vă trimitem acì alăturat dovada unui nou fapt care s'a produs şi care demonstrează extensiunea persecuţiilor. Ziarul grec STOHOS din 18 Oct. 1984 a publicat, sub privirea binevoitoare a guvernului, o instigare publică la persecuţie şi la discriminare contra POPORULUI AUTOHTON AROMÂN, VLAH. Iată textul:

"SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE. PATRIOT GREC, Pe stradă, la cafenea, la locul tău de muncă, să interzici să se vorbească "VLAHA", "MACEDONEANA", etc. Rupe toate imprimatele ce-ţi ies în cale, relative la aceste limbi. Întrebuinţează TOATE MIJLOACELE pentru a face să înţeleagă pe cei ce sunt instrumente, conştiente sau inconştiente, ale străinilor cari utilizează aceste "limbi" fabricate, că: AICI E GRECIA şi că nu este loc decât PENTRU LIMBA GREACĂ. Fă TOT CE POŢI pentru a face să eşueze planurile inamicilor NAŢIUNII. ACOPUL SCUZĂ MIJLOACELE".-

Noi credem că Dv puteţi găsi formele şi mijloacele potrivite pentru a reacţiona, a protesta şi a face cunoscute aceste fapte, incredibile în epoca noastră în Europa, dintr'o ţară care e membră a Comunităţii Europene. Discriminările şi persecuţiile de acest fel trebuesc oprite pretutindeni unde se produc, fie că's în Africa, în America sau în Europa. Noi vă rugăm să întrebuinţaţi mijloacele de care dispuneţi pentru a determina Guvernul Grec să facă să înceteze o astfel de situaţie. Mulţumindu-vă cu anticipaţie, vă rugăm să binevoiţi a agrea, Domnule, expresia profundei noastre recunoştinţe".-

&& Rabinul Rosen s'a opus din răsputeri să fie publicate, în româneşte şi în România, articolele politice ale lui Eminescu! Nimeni însă n'a acuzat, nici în ţară nici în străinătate, pe rabin de anti-românism. Când însă un român, Corneliu Vadim Tudor, ne mai putând răbda a reacţionat, cu versuri desigur nu tocmai gentile, căşunate cum au fost de ce i s'a părut impertinenţă, toată lumea a aflat de.. "antisemitismul" său, măcar că ele, socotite de rabin ca privindu-l direct, n'ar fi să vizeze întreg neamul semit. Publicate în ţară şi în America, le reproducem şi noi, ca oricine să poată judeca:

Trist cartofor, tu, monument de ură,
Satir drapat în giulgiu vişiniu,
Cum vii să pui tu ordine'n cultură?
Mai bine-ai vinde nasturi şi rachiu!

Mici eschimose's ochii tăi de fiară.
Rânjeşti ca moartea, hoţ cu ochii răi!
Nefericit gângav şi fără ţară,
Răufăcător eşti tu cu toţi ai tăi!

Te-ai lăcomit din plin, aveai de toate,
Stăteai pe roze'n caldul tău bârlog;
Şi totuşi, te mânca în fund şi'n coate
Şi ai sărit la creastă, pintenog,

Să răstigneşti o nouă sanctitate
La care eu de-un secol mă tot rog!

&& În "Carpaţii"(Dec. 84), unde se vorbeşte de "ucigaşi de azi şi de ieri", e vorba undeva, sub titlul, semnificativ, de "amanţi celebri", de un individ, care şi-a construit "cuibul.. pe mormane de cadavre", şi, "uitând că avea o soţie, o morală de respectat", e admonestat de tatăl său din cauza desfrâului: "În calitate de comandant suprem al cercetaşilor, tu eşti educatorul întregei tinerimi române, căreia trebuie să-i dai exemplu". Articolul se face că vorbeşte de Carol Wolf, dar cine nu vede aici săgeata veninoasă contra "comandantului" lui Traian Popescu? .. Să sperăm că i-a venit, în fine, mintea la cap, şi nu-şi va mai "căca cuvântul", cum citim, textual, în pagina 7-a a zisei publicaţii...

&& Norvegia a decis închiderea a opt din aeroporturile sale pentru avioanele le din ţările robite, din cauza spionajului.-

LA YALTA(ŞI HELSINKI)

Toată viaţa politică a lumii s´a desfăşurat,după 11 Februarie 1945,sub semnul Yaltei.Conferinţa s´a ţinut la Livadia,în palatul de vară al ţarilor,având protagonişti pe şefii celor mai mari armate din istorie,concentrate contra lui Hitler.Stalin avea 65 de ani,Roosevelt 63,Churchill 70.Ultimul prânz,după ultima şedinţă,a avut loc în sala de biliard,participând la el 13 persoane,- după care, bine dispuşi,cei "Trei Mari" au semnat,între farfurii,pahare şi tacâmuri,fieare cu propria-i stilografică,faimoasele "acorduri".

În ajunul deschiderii Conferinţei,la 3 Februarie,25 de avioane,ce aduceau vreo 700 de militari şi civili,membri ai delegaţiilor anglo-americane,aterizau pe pista îngheţată dela Soci.Avionul lui Roosevelt sosi la 12,10. Locotenentul de "marines",Norris Houghton,care trebuia să dea onorul,rămase încremenit de ce văzu: paznicul personal al preşedintelui cobora,ca o doică gigantică,cu Roosevelt în braţe: "Îl depuse cu grijă pe scăunelul special al unui "jeep" -notează el- şi aşa Roosevelt putu să treacă în revistă detaşamentul meu şi pe cel sovietic.Cel mai mult m´a impresionat aspectul chipului,pielea cenuşie părea diafană. Apărea cu totul absent".Roosevelt era în adevăr pe ducă,minat de boli.Făcuse un drum nenorocit până la Malta,la bordul crucişătorului de război Quincey,apoi cu avionul.La bord nu părăsise deloc patul,nici n´atinsese dosarele pregătite pentru Conferinţă.Instalat în edificiul Reuniunii,lângă el stau permanent medicul personal(viceamiralul Ross McIntire),infirmierul masor George Fox,şi Arthur Pretty,valetul negru ce-l ducea cu căruciorul.Amicul,confidentul şi inspiratorul său politic,Harry Hopkins,era şi mai bolnav,pe targă fu dat jos din avion,pe targă apăru adesea la desbateri.Roosevelt va muri la două luni,12 Aprilie,Hopkins la câteva săptămâni după el.Aceşti doi paralici trebuiau să se înfrunte cu Stalin.Care încă dela Teheran,în Noembrie,văzuse că Roosevelt e bolnav.

Pentru întâlnirea de acum,Roosevelt propusese alte localităţi,socotite ca mai potrivite: Atena,Cipru,Constantinopol,Ierusalim,Salonic,Roma,Malta,respinse de Stalin,pe motiv că "medicii i-au interzis călătorii în avion şi schimbări de climă".El propune Odessa,apoi Yalta,la care se rămâne.Telegrafiază Churchill: "În zece ani de căutări asidue nu s´ar fi putut găsi un loc mai rău.. Este o staţiune climaterică,renumită mai ales prin tifos şi insecte otrăvitoare".

Roosevelt şi ai săi sosesc la Yalta cu convingerea că "războiul patriotic" contra lui Hitler a şters marxismul din capul lui Stalin,înlocuit cu un fel de social-democraţie mai mult sau mai puţin naţionalistă,cu care e un deliciu să tratezi."Revoluţia mondială nu interesează câtuş de puţin pe Stalin",zice Harriman."Nu văd diferenţe remarcabile între ideologia lui Stalin şi a lui Roosevelt",declară generalul Arnold.Iar generalul Marshall: "Stalin nu e un comunist, ci un realist,în cazul cel mai rău un reformator agrar".Dar stupiditatea generalilor e întrecută de a politicienilor: "Noi tratăm uşor cu ruşii -zice Hopkins-, pentrucă aceştia,sigur,iubesc pe Americani.Da,iubesc Statele Unite.Au mai multă încredere în Statele Unite decât în toate celelalte puteri din lume".Semnând "aocrdurile",Roosevelt şi ai săi sunt convinţi sută´n sută că Stalin,angajându-se să lase alegeri libere în ţările ocupate,e sincer.Spune el ambasadorului Bullit: "Eu gândesc că dacă-i dau lui Stalin tot ce-i posibil să-i dau,fără să-i cer nimic în schimb,noblesse oblige(spus în franceză),el va înceta să mai anexeze ceva şi va accepta să lucreze cu mine pentru un univers de democraţie şi de pace".Politiceşte,Roosevelt s´a arătat dement.Candoarea şi ingenuitatea nu sunt justificări în faţa istoriei.Notează Arthur Conte: "În spiritul lui Roosevelt, pax americana şi pax sovietica nu puteau fi diverse.Pentru el,nu puteau exista definiţii diverse şi contradictorii ale democraţiei.. Cu toată siguranţa,lumea liberă va avea foarte multă vreme grozav de suferit pentru faptul de a fi fost reprezentată la Yalta de un om cu un picior în groapă".

Mai mult decât de "acordurile dela Yalta" ar trebui vorbit de "sistemul dela Yalta",ne negociat,nescris,netradus în termeni precişi.El ar consta în a afirma şi impune o particulară împărţire a lumii,a Europei în primul rând,şi o dominaţie mai mult sau mai puţin concentrată de cele două supraputeri.Bine ştim că nu poate fi vorba de "acorduri",ba chiar că Angloamericanii voiau la Yalta exact contrariul de ceeace Yalta înseamnă azi,cum ar dovedi-o rapoartele scrise,inclusiv protocolul secret.Asta nu schimbă însă realitatea a ceeace s´a întâmplat şi continuă să se întâmple.Faţă de Stalin,Roosevelt a fost prea ingenuu sau prea bolnav,sau amândouă.Dar la fel de sigur e că oamenii politici au judecat apoi Yalta în realitatea sa de fapt,cum s´a văzut şi la Helsinki.Ar fi deci timpul, pentru Europa şi întreaga lume liberă,să vadă cum se poate anula Yalta.

La a 40-a aniversare a revoltei din Varşovia,Reagan a spus: "Statele Unite nu acceptă pasiv supunerea permanentă a Europei orientale la Rusia,şi nu scutesc pe sovietici,cum nu se scutesc nici pe sine,de angajamentul de a permite acolo alegeri libere.Noi respingem teza că Yalta implică consensul american la împărţirea Europei şi două sfere de influenţă.Acordurile dela Yalta obligă supraputerile să redea ţărilor liberate de nazism independenţa".Ceeace,auzind ruşii,au taxat de... "bestială ură antisovietică": "Nimănui -au sentenţiat ei- nu-i e permis să pună în discuţie acordurile dela Yalta,caşi actul final al conferinţei din Helsinki".Dar Reagan ştie una şi bună: "Statele Unite consideră pactul dela Yalta ca un angajament al puterilor semnatare de a restaura deplina independenţă şi a permite alegeri libere în toate ţările sustrase nazismului.Sunt unii grijulii de a închide ochii la violările dreptului internaţional de către sovietici în scopul de a înlesni dialogul Est-Vest.Dar cei ce critică sprijinul ferm al libertăţii şi democraţiei,ce pentru a-şi demonstra sinceritatea lasă impresia de slăbiciune,nu sunt amici ai păcii,ai libertăţii,ai dialogului constructiv".

La Helsinki,Yalta zilelor noastre,a fost,în vara 1975,o impozantă mascaradă, "un München fatal destinat să împingă Occidentul într'o primejdioasă letargie", cum spune d-na Thatcher.O mare de palavre.Irlanda are accente belicoase; arhiepiscopul Makarios vrea pe turci afară din Cipru; Kadar afirmă că Ungaria e liberă şi fericită; mons.Casaroli garantează că "nimic nu poate fi făcut fără binecuvântarea lui Dumnezeu; Kurt Waldheim nu pierde ocazia de a strecura banalităţi; marea adunare e prezidată de Walter Kieber,reprezentantul Lichtensteinului,care, generos,la un moment dat "concede cuvântul" reprezentantului Statelor Unite.La 2 August,35 de semnături pe un "acord" mai rău ca la Yalta: "Statele participante consideră reciproc ca inviolabile propriile frontiere,caşi pe toate cele ale statelor Europei şi se abţin deci,acum şi în viitor,dela orice act contra acestor frontiere".Scrie Soljeniţin: "Helsinki înseamnă funeraliile Europei de Est.Înseamnă că Europa occidentală e de acord să se continue cu oprimarea Europei de Est".

Reagan nu-i pentru denunţarea unilaterală a acestor acorduri,ci pentru corectarea falsei interpretări date de ruşi.El a anunţat că va insista "ca termenii dela Yalta să fie pe deplin respectaţi,mai ales în ce priveşte alegerile libere,libera circulaţie a oamenilor şi a ideilor".Iar secretarul de stat Shulz: "Cele din Est sunt naţiuni prizoniere,care luptă zilnic pentru libertate.Timpul nu joacă în favoarea unei dominaţii imperiale.. Viitorul lumii e un viitor de libertate.Dacă există undeva în Europa slăbiciune,ea se află în imperiul sovietic,pentrucă setea de libertate şi democraţie e acolo în continuă creştere".

Ieşirea din "sistemul Yalta" va fi pentru Occident grozav de grea,dar pur şi simplu catastrofală pentru Rusia,care de 40 de ani cată s'o evite prin toate mijloacele(Berlin,Ungaria,Cehoslovacia,Polonia,Afganistan).Inutil să amintim noua aristocraţie a nomenklaturii,mai puţin de o juma de milion de funcţionari de partid,şefi sindicali,de komsomol,academicieni,jurnalişti,diplomaţi,artişti, directori de kombinate,agenţi KGB,- cari câştigă de 30,de 50 de ori mai mult ca un tehnician,învăţător sau muncitor specializat.Inutil să amintim asfixia industriilor,cozile din faţa magazinelor,inseparabile de peisajul comunist,sistemul poliţist,totala lipsă de libertate,scleroza aparatelor.Inutil să amintim că Rusia,cu un minunat pământ productiv,trebue să recurgă la grâul şi cerealele unor ţări nu numai capitaliste(USA şi Canada),dar chiar "fasciste",ca Argentina şi Sud-Africa.Afganistanul însuş e un semn teribil pentru Moscova.Cum a fost necesar să pună pe picior de război armata pentru a bloca populaţia polonă,la fel a fost necesară invadarea Afganistanului; căci Moscova nu putea să asigure altfel dăinuirea unui guvern comunist la Kabul.Ca în trecut la Budapesta sau la Praga, tancurile sovietice trebuie să dreagă cu forţa înfrângerea politică totală,prăbuşirea partidului comunist dela putere în faţa dorinţei de libertate a poporului.Yalta va cădea.Rusia se va prăbuşi.Dar va fi cu enorme sguduiri,ce se vor resimţi în toată lumea.-

Arthur Baldwin("<u>Il Borghese</u>")

<u>&&</u> Lipsa carburanţilor din România s'a resimţit şi la ambasade.Diplomaţii şi-au trimis familiile în ţările de origină,nemaiputând suporta frigul din apartamente.Ambasada Canadei şi-a închis porţile.Francezii au redus temperatura la ambasada ceauşistă din Paris la nivelul celei dela ambasada Franţei dela Bucureşti.Nici ruşii n'au mai putut suporta şi au fost nevoiţi să-şi trimită familiile să se'ncălzească în Siberia.În case,flacăra aragazului abia mai pâlpâie. Butelii nu se găsesc.Slăbănogiţi deja de foame,mulţi bătrâni au murit de frig la azile.Făcutul unui ceai e chestie de răbdare...

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

- Al.Vlahuţă,Bucovina: Frântură de rai scumpă inimii noastre,grădină cântată de poeţi,ţărână sfântă în care se odihnesc oasele celui mai glorios voevod al Moldovei,nespus de duios freamătă izvoarele tale şi ce dulce-i umbra codrilor tăi!... tu eşti într´adevăr una din cele mai frumoase ţări de pe pământ,dar numele tău ne doare să-l rostim; şi străbătându-ţi fermecătoarele drumuri,ochii noştri nu-ţi pot privi podoabele decât printr´o perdea de lacrimi...

- Mareşalul Antonescu răspunde la 2 Aprilie 1944 misivei din 22 Martie a gen. Maitland Wilson,comandantul suprem al forţelor aliate din Mediterana,care-i cerea capitularea necondiţionată: "Am primit mesajul dv.Vă rog să nu cereţi unui popor mic,dar viteaz,care de două mii de ani luptă pentru viaţă,credinţă şi libertate,să se dezonoreze pe sine.Vă rog să nu cereţi unui soldat cinstit şi unui om bătrân să-şi sfârşească zilele în umilinţă.Aşa cum dv luptaţi pentru Anglia, tot aşa lupt şi eu pentru patria mea,dar de suferinţele,lupta şi ameninţările sub care noi trăim,dv nu vă puteţi da seama.Noi am fost atacaţi,deşi nu am atacat pe nimeni.Ceea ce este al nostru şi a fost al nostru de secole,ei ne-au luat. Aliaţii şi prietenii noştri au fost obligaţi de evenimentele europene din 1940 să ne abandoneze total,lăsându-ne astfel să fim jefuiţi de laşii noştri vecini. Nici unul din marii noştri aliaţi de atunci nu putea să ne garanteze frontierele noastre reduse ca răspuns la strigătul nostru de alarmă.Alături de Germania am fost nevoiţi să ne opunem Rusiei,care zilnic ne umilea şi ne ameninţa.Singura ţară din lume,care la cererea noastră a fost de acord ca,în împrejurări dificile, să garanteze existenţa durabilă a naţiunii,a fost Germania.

Când poporul nostru va trebui să moară,nu-i cereţi astăzi să accepte disgraţie şi desonorare.Mare şi glorios soldat cum sunteţi,sunt sigur,veţi înţelege. Ajutaţi-mă să salvez un popor,nu mă forţaţi să-l arunc în prăpastia fără fund a distrugerii şi ruşinii.Noi suntem prietenii dv,nu duşmanii dv.Niciun popor,sunt sigur,cu forţele aproape intacte,cum sunt ale noastre,n´ar putea să capituleze şi să se retragă din acţiunea în care însăşi libertatea şi existenţa lui sunt în joc,fără o garanţie serioasă pentru zilele ce vor veni.Că nu se va comite nicio indiscreţie în legătură cu acest mesaj,mă bizui pe dv ca soldat".-

- Părintele Calciu scrie,la 17 Oct.1978,Papei: Sanctitatea Voastră! Inimile noastre au fost inundate de un val de bucurie divină.Harul sfânt s´a coborît peste conclavul cardinalilor.Alegerea Sanctităţii Voastre ca Papă,în această epocă crucială pe care o trăim,e o dovadă că Dumnezeu iubeşte lumea,o dovadă în plus.Dumnezeu V´a ales pentru noi toţi."Atunci am auzit glasul Domnului întrebând: Pe cine să trimit,cine va merge pentru mine?"(Isaia,VI,8).E o cinste pentru poporul polonez faptul că a dăruit lumii mugurul nădejdii noastre de astăzi. Sanctitatea Voastră,nu uitaţi Biserica Ortodoxă ce suferă.Fiind chemat de Dumnezeu la cea mai eminentă dintre sarcini,purtând în inima rănită durerile poporului căruia îi aparţineţi,aduceţi-Vă aminte şi de Bisericile surori ale celorlalte ţări,căci noi toţi căutăm pe Cristos şi mântuirea în El.

Noi suntem proscrişi,asupriţi şi aruncaţi la marginea societăţii,dar predicăm pe Dumnezeu la vreme şi împotriva vremii,după cuvântul Apostolului.Noi nu suntem Biserica oficială,nici nu primim vizitele frăţeşti ale delegaţiilor ecumenice.Aceşti fraţi nu se apleacă asupra rănilor noastre.Ei nu ascultă decât ponegririle puse în circulaţie la adresa noastră.Dar perseverăm în gând şi rugăciune,păstrând nădejdea în biruinţa dragostei lui Cristos şi a dreptăţii divine şi vedem în alegerea Sanctităţii Voastre aurora binecuvântată a acestei biruinţe.

Vă scriu,Sanctitatea Voastră,în româneşte,limba poporului meu ale cărui suferinţe se aseamănă cu cele îndurate de poporul polonez,dealungul istoriei.E limba în care s´a plămădit cultura noastră naţională şi creştină,astăzi ameninţată şi stricată,limba în care am păcătuit şi ne-am pocăit,limba în care,de veacuri,ne rugăm şi slujim liturghia creştină.Să răsune ea astăzi pe pământul Romei pentru a duce cu ea amărăciunea şi lacrimile noastre.

Binecuvântaţi,Sanctitate,pacea lumii,Bisericile surori şi neamul românesc!

Preot al Bisericii ortodoxe române ce suferă,Gh.Calciu("Perspective",IX.84)

- Revoluţionarul Jacques Pierre Brissot către Iosif II,1785(apropo de Horia): "Toţi cei ce au scris despre răscoala Valahilor par a fi conspirat împotriva nefericitului popor pentru a te încuraja,Principe,să-i pedepseşti pe conducători prin cazne groaznice,să încătuşezi poporul... Vreau să fiu cel dintâi care apără şi mai departe cauza Valahilor căzuţi jertfă forţei în această răscoală,şi o repet,ei au dreptul de a se răscula atâta vreme cât vor fi robi şi nefericiţi.A-i pedepsi pentrucă îşi exercită acest drept înseamnă a-i pedepsi pentrucă sunt

oameni.. Asuprirea a continuat să dăinuiască,adică o stare de război care durează din timpuri imemoriale şi atunci Valahii au putut să se împotrivească.Această stare de război i-a repus în ordinea naturală.Erau tiranizaţi de monştri,au putut să li se împotrivească,şi dacă au fost vinovaţi,aceasta este din pricină că au aşteptat atât de multă vreme să răsbune natura jignită".-

- Crémieux,Apel către evrei,în "Mincinosul",Oct.84: "Trăim în ţări străine şi nu ne putem interesa de interesele vremelnice ale acestor ţări,întrucât interesele noastre morale şi materiale sunt în primejdie.Religia evreiască trebuie să cuprindă într´o zi pământul întreg.Catolicismul,duşmanul nostru secular,zdrobit în luptă,e aproape să îngenunche.Pe zi ce trece,reţeaua pe care evreii o aruncă asupra pământului se va întinde şi măreţele profeţii ale cărţilor noastre sfinte se vor îndeplini.Nu e departe vremea când toate bogăţiile pământului vor aparţine numai evreilor.O nouă împărăţie mesianică,un nou Ierusalim trebuie să se ridice în locul dublei cetăţi a Împăraţilor şi Papilor".-

- Episcopul Natanael,la instalare("Solia",Dec.84): E adevărat că în Americi,noi suntem binecuvântaţi cu abundenţă materială şi spirituală cât şi cu multiple posibilităţi de realizare.De asemenea,aici,Biserica e liberă să predice şi să proclame Evanghelia fără ca frica să ne pândească în ungherele întunericului sau sub cenzura conştiinţei.Dar,aşa precum spunea nu de mult Preşedintele Reagan,libertatea are un preţ prin care se plăteşte.De fapt este un preţ dublu: mai întâi că,pentru a avea libertate trebuie să lupţi să o câştigi şi apoi,având-o,se cuvine să foloseşti această libertate aşa cum trebuie.Ori dacă noi nu ne folosim de libertatea economică,socială şi politică pe care o avem spre a câştiga libertatea spirituală întru adevăr,atunci noi ne putem face vinovaţi de o dublă şi poate eternă condamnare.-

- Valeriu Mangu,De vorbă cu Iorgu Iordan,Bucureşti,ed."Minerva",1982:

- V.M.: În ce'fel s´a manifestat atitudinea politică a Universităţii ieşene şi,implicit,a Facultăţii de litere din Iaşi,între cele două războaie mondiale?

- Iorgu Iordan: Întâi,prin luarea unor măsuri disciplinare împotriva studenţilor legionari conduşi de Codreanu,prin desfiinţarea asociaţiilor lor,prin supravegherea de aproape a activităţii lor individuale.. Am luat cunoştinţă de existenţa "căpitanului" mişcării legionare în 1924.. Îl vedeam pe Codreanu,când şi când,pe stradă; cred că am mai spus şi cu altă ocazie că mi-era ciudă că mă uitam la el,nu numai cu interes,dar şi cu o curiozitate care nu-mi displăcea, fiindcă înfăţişarea lui exterioară era chiar atrăgătoare: era înalt,svelt,îmbrăcat în costum naţional,cu o figură de om blând,aproape simpatică.Mi-era ciudă că nu simţeam,dacă nu chiar ură,măcar o antipatie grozavă.Dacă unui om ca mine,care, în ceea ce priveşte crezul politic,ca să zic aşa,era foarte departe de Codreanu, putea să inspire astfel de sentimente,îţi poţi închipui ce efect putea să aibă apariţia lui activă în ochii tinerilor de toate categoriile,în primul rând în ochii studenţilor.N´am stat niciodată de vorbă cu el şi nu cunoşteam nimic din viaţa lui personală şi familială,afară,poate,de faptul că-i răspundeam,mânat de bunul simţ,la salutul pe care mi-l adresa pe stradă în calitate de profesor al soţiei sale,studentă la Facultatea de litere.Legionarii scoteau o gazetă,aveau un local propriu şi,bineînţeles,adepţi care-i puteau ajuta în diverse împrejurări.Unul dintre aceştia era A.C.Cuza,cel care l-a "crescut" pe Codreanu...

În ce priveşte Facultatea de litere,lupta forţelor democratice s´a desfăşurat,în principal,împotriva lui George Pascu,a lui Dimitrie Găzdaru şi a altor câţiva profesori sprijinitori ai legionarilor...

- Vintilă Horia,în "Revista scriitorilor români",München,1984: Tatăl meu n´a intrat niciodată în politică,într´o vreme în care toţi neajutoraţii din naştere se căţărau în sus,pe Ţară,ca nişte plante otrăvitoare,curmând elanurile trunchiului şi înnecând sub frunze bolnave mugurii tuturor speranţelor.Din aceste trepăduşiri profanatoare s´a desvoltat cu încetinitorul,între 1920 şi 1940,o ţară vlăguită,stoarsă,umilită,jefuită de partide,minimizată de falsi profeţi democratici,împiedecată ca un cal cu picioarele din faţă legate în lanţurile unei pseudo-elite care-şi vedea de propriile ei îmbogăţiri şi tăia,astfel,cu fiecare hoţie şi minciună,crengi esenţiale sub propriile ei şezuturi.Prăbuşirea a fost unanimă,când s´a terminat de tăiat tot ce mai rămăsese viu,în cadrul unei ghiduşe,inconştiente,mediocre democraţii,care n´a fost în stare să ne pregătească nici de pace nici de război.Vina care zace în spinarea acelui trecut,început cu atâta entuziasm la Alba Iulia şi sfârşit în umilirile paranoice ale lui Carol al II-lea,este încă de nesocotit în toată teribila ei grandoare,pentrucă între posibilitatea noastră de a o descrie şi evenimentele din care a fost făcută s´a

ridicat,între timp,perdeaua izolantă a catastrofei comuniste,cea mai mare catastrofă a istoriei noastre şi a popoarelor care au avut nefericirea să şi-o înscrie în trecut... Numai unii intelectuali români,unii poeţi,unele mişcări literare,cum a fost cea de la Gândirea,şi unele grupuri politice marginale au fost în stare să o privească şi să se înspăimânte.Restul juca Hora Unirii pe dos,fără muzică şi fără popor,într'un fel de sarabandă carnavalescă alunecând din ce în ce mai iute către fundăturile unui infern din care n'am ieşit încă.Franţa şi alte democraţii occidentale au avut,în acest joc sinistru,un rol demn de propria lor cădere dela 1940.Acea mare minoritate - nu ştiu cum să-i spun altfel - care conducea,exploata şi se bucura de bunurile materiale ale vieţii,semăna întru câtva cu infima minoritate care azi stoarce din biata ţară ce a mai rămas comestibil din ea.-

- Alexandru Dionis,Gângăvilă Vodă,- în "Dialog",Frankfurt,Februarie 1985:

A priponit prostia în stâlpul mare-al porţii...
Scuipiciul,sâsâiacul,pelticul,gângăvilă
în fiecare urbe îşi are câte-o vilă.
"Or să-i găsească leşul,în care dintre ele?" -
puhoi de mogâldeţe,norodul numai piele
şi os,trimis la muncă,se'ntreabă zi şi noapte...
A priponit prostia şi-o mulge să dea lapte.

&& La München,Unirea Principatelor s'a sărbătorit la Kolpinghaus,Sâmbătă 26 Ianuarie.Corul Misiunii Române Unite,condus de dna Doina Tăutu,a cântat Hora Unirii,Sfântă zi de libertate,Dorul meu,Dor,doruleţ,Ileană,Ileană fa.Oratori: dl Gabriel Rusu,despre Unire; dr.I.V.Emilian,Generaţia Unirii şi generaţia de azi.Echipa de dansuri,bravă ca totdeauna.Şi-au mai dat concursul,la diferite melodii: Adrian Badea,Cornel Ionescu,Vasile Pop,C.Urziceanu,Domnica Gârbu,Victor Pavel,Mihai Dan,Popescu-Guinea şi Blaj Craia.S'a încins apoi Hora Unirii.-

&& Dl Grigore Pop Câmpeanu,şef de servici administrativ la Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales din Paris,a fost decorat,cum se vede în Jurnalul Oficial din 18-19 Februarie 1985,cu "Ordinul naţional al Meritului" în grad de Cavaler.Domnia sa mai fusese distins,în luna Iulie anul trecut,cu gradul de Cavaler al "Laurilor academici".-

&& Împlinindu-se un veac dela ridicarea Administraţiei Apostolice din Bucureşti la rang de Arhiepiscopie şi a Vicariatului Apostolic din Iaşi la rang de Episcopie,un grup de Români din Germania a făcut,între 26 Iulie-1 August,sub conducerea pr.Mihai Caitar,un pelerinaj la Lourdes,cu opriri la Ars şi Nevers.-

&& Membrii din Elveţia ai Consiliului Naţional Român,ataşaţi până azi secţiei Franţa,- ajungând la un număr suficient au hotărît să-şi aibă secţia lor proprie.Biroul Central Executiv a delegat pe dl Cicerone Ioniţoiu să se ocupe de problemele acestei secţii noi,până la legerea conducerii.-

&& Teatrul Pave din Elveţia va pune în scenă,la Villeneuve,Antigona de Sofocle,având în rolul Euridicei,soţia regelui Creon,pe Vichi Puşcaş.-

&& O delegaţie a Consiliului Naţional Român formată din Nicolae Evolceanu, Dumitru Ionescu şi Cicerone Ioniţoiu a fost primită la 18 Martie de directorul Institutului elveţian de cercetări asupra ţărilor din estul Europei,cu sediul la Berna,Peter Sager,deputat în parlamentul elveţian şi în cel european(Strasbourg). S'a examinat situaţia politică din România după 40 de ani de teroare comunistă, agravarea stării economice din cauza sistemului falimentar marxist şi genocidul cultural prin distrugerea a numeroase biserici,monumente istorice şi alte aşezăminte culturale sau sociale din capitala României.Dl Seger va continua lupta pentru cauza dreaptă,ajutat de cei direct interesaţi.-

&& Tratativele de dezarmare au început la 12 Martie la Geneva.Pentru a-şi demonstra bunele intenţii,ruşii au mărit,cum citim în "Il Tempo"(26/85),la 405 numărul rachetelor nucleare SS20 instalate dincoace de Urali...

- Senatul american a aprobat construirea unui nou lot de 21 de rachete din cele o sută care trebuesc să fie gata până în 1990.Reagan i-a asigurat pe senatori că "votul lor va influenţa direct rezultatul negocierilor dela Geneva şi şansele păcii",pe când respingerea ar fi un "cadou" făcut ruşilor,cari n'ar mai lua în serios negocierile.- Între timp,parlamentul belgian a aprobat instalarea rachetelor,care sunt deja pe poziţie la baza dela Florennes.-

&& Sâmbătă 25 Mai,orele 12,va avea loc la Cimitirul Militar Român dela Soultzmatt,în Alsacia,tradiţionala comemorare a Românilor căzuţi "dealungul veacurilor, pentru apărarea gliei strămoşeşti",cunoscută în Ţara de pe vremuri ca Ziua Eroilor.Se aşteaptă o mare afluenţă românească din toate ţările.-

SERBAREA UNIRII BASARABIEI, LA MÜNCHEN

Misiunea Română Unită şi Biserica Română Ortodoxă din Germania au organizat Sâmbătă seara, 30 Martie, la Centrul Cultural Român din München, sărbătorirea a 67 de ani de la Unirea Basarabiei. Serbarea a început cu un Te Deum, oficiat de mons. Bârlea şi pr. prot. D. Em. Popa, cu ajutorul corului Misiunii, dirijat de Doamna Tăutu. Apostolul l-a citit dl Ion Cicală, evanghelia monseniorul. Dl dr. C. Nagacevschi, basarabean, a introdus pe oratori. Dl prof. N. Lupan ne-a purtat nostalgia pe plaiurile Basarabiei natale, prezentând patetic aspecte din dureroasa stare de azi. Dl Horaţiu Comăniciu, preşedintele Consiliului Naţional Român, a venit cu latura idealismului ardelenesc, hrănind speranţa triumfului până la urmă al dreptăţii. Iar dl I. V. Emilian a povestit, emoţionant, scene basarabene din epopea contra barbariei sovietice, cu nume de sergenţi şi de soldaţi romănăţeni, demni strănepoţi ai călărimii lui Mihai Viteazul, ajunsă şi ea la Hotin în goana cailor. Corul Misiunii a cântat, acompaniat de public, Pe-al nostru steag, Sfântă zi de libertate, Eroi au fost. După cuvântul de încheiere al monseniorului Bârlea, s'a citit un "Apel la conştiinţa opiniei publice mondiale", însuşit cu aplauze de asistenţă:

"Noi, români şi romănce din Anglia, Australia, Austria, Belgia, Canada, Elveţia, Franţa, Germania, Grecia, Italia, Spania, Suedia, Statele Unite ale Americii, membri activi şi susţinători ai Asociaţiei prin corespondenţă "Pro Basarabia şi Bucovina", comemorăm la 27 Martie 1985 cea de a 67-a aniversare a Unirii Basarabiei cu Patria-mamă România. Îngrijoraţi de tragica stare de lucruri din această provincie românească, ocupată de Armata Sovietică în 1944 şi transformată din oficiu în aşa zisa Republică Sovietică Socialistă Moldovenească, adoptăm unanim următoarea Moţiune: După 106 ani de ocupaţie ţaristă, parlamentul legal al Basarabiei, denumit atunci Sfatul Ţării, a hotărît în ziua de 27 Martie 1918, cu 86 de voturi pentru şi 3 voturi contra, unirea Basarabiei cu România. Era o adevărată euforie naţională, ce ţinu însă doar 22 de ani. Căci, la 28 Iunie 1940, în urma târgului dela Moscova din 23 August 1939 dintre Hitler şi Stalin, Uniunea Sovietică ocupa prin ultimatum şi cu forţa aramată Basarabia şi o altă provincie românească, Bucovina de Nord, plus plasa Herţa din Dorohoi (Moldova). Acest act mişelesc de înglobare a trei ţinuturi daco-romane, rupte din vechea Moldovă istorică, în componenţa Rusiei Sovietice, e contrariu dreptului popoarelor la autodeterminare şi independenţă naţională. Invadarea lor de către trupele sovietice în 1940 şi apoi în 1944, de data aceeasta cu acordul tacit al Angliei şi Statelor Unite, are ca rezultat, anacronic secolului XX, exterminarea a zeci şi zeci de mii de Români, rusificarea şi deportarea tineretului în Siberia şi Kazakstan.

Pătrunşi de datoria şi răspunderea noastră de Români liberi din ţările mai sus menţionate, cerem categoric anularea acordurilor dela Yalta şi a Actului Final dela Helsinki, acorduri ce au consfinţit împărţirea arbitrară a Europei în aşa zise zone de influenţă anglo-sovieto-americană. În numele păcii şi dreptăţii, rugăm popoarele din ţările democrate ale lumii să se pronunţe pentru această anulare, dându-se astfel Basarabiei, Bucovinei de Nord şi Herţei posibilitatea ca, prin liberă autodeterminare, să revină în patria lor de totdeauna, România".-

Romăncele din München, venite mai toate în frumoase costume naţionale, au preparat un excelent bufet de post, scăldat în vin pretenţios.

Necunoscând toţi oaspeţii, veniţi din Franţa, Italia, Belgia, Elveţia şi Germania, ne limităm a semnala, din mulţimea participanţilor, afară de cei deja citaţi, pe următorii: Dna şi dr Maximilian Corbu, Vasile Florea, Cicerone Ioniţoiu, Aurica Popa, M. F. Enescu, fraţii Bideanu, P. Vălimăreanu, ing. Morcov, Vasile Coman, Ion Dumitru, Tiberiu Simulescu, Mircea Carp, familiile Cicală, dr Leporda, Tăutu, Urwich, Spătaru, Manole, Caracaş, Ilie, Lupuleasa, Pavel, Halmaghiu, Cosievschi, Motensan, familia Corneliu Stoian, căpitan Foghel, N. Fluturel, Cernescu, Ion Fântână, d-nele Veronica Şerbănescu, Dumitrescu, Baur, Caţichi, Stoenescu, Muntean, Zamfir, fam. ing. Eustachiade, Nicola, etc. etc.: ca la 150 de persoane.

A doua zi, cei doi clerici au oficiat, după Sf. Liturghie, un parastas pentru făuritorii unirii Basarabiei şi pentru ostaşii căzuţi în apărarea ei şi a Bucovinei. Dl Urwich a proectat apoi nişte diapozitive arătând evoluţia "formelor" bolşevice în funcţie de rezultatul furtului din dreapta şi din stânga, aspecte din lagărele de exterminare dela Polul Nord şi fotografii din ultimele zile ale lui Pan Halippa, cu activitatea-i clandestină, moartea şi mormântul său.-

Ne îndreptăm privirea'n închinare
De la Hotin şi pân'la Marea Neagră,
Se mişcă'n gândul nostru Voevozii,
Se mişcă Basarabia întreagă.

Suntem legaţi de tine'n veşnicie,
Pământ călcat de-atei şi de strigoi,
De te-om uita, potopul să ne-atingă,
Să se reverse Nistrul peste noi!

UNIREA TRANSILVANIEI

Doamnelor,domnilor,fraţi români! În contextul unirii să judecăm sentimentele care au contribuit la măreţul act al Unirii,fiindcă România Mare nu este creaţia hazardului,ea reprezintă imperativul naţional al unui drept legitim şi al unor suferinţe fizice şi morale îndurate pe nedrept de poporul român sute de ani.

Ne-am născut cu 2000 de ani în urmă într'un teritoriu cu mult mai mare decât cel în care trăim astăzi,mult dincolo de Nistru,Dunăre şi Tisa.Ne-am născut din contopirea a două popoare despre care istoria vorbeşte cu stimă şi admiraţie.Nenorocul nostru a fost că ne găsim la răscruce de drumuri şi am fost călcaţi în picioare de tot puhoiul năvălitor din fundurile Asiei.

Năvălirea barbarilor nu numai că a silit populaţia Daciei Romane să se refugieze în munţi,răstimp în care răuvoitorii ne contestă istoria,dar a redus considerabil dimensiunile geografice în care s'a născut poporul român,prin cuceririle abuzive ale acestor năvălitori.În conjunctura istorică a provinciilor româneşti,cel mai tragic destin l-a avut poate Transilvania.Sfidând cele mai elementare reguli de morală şi convieţuire socială,ungurii,cu structura lor sufletească şovină,i-au supus pe Românii din Transilvania unui permanent genocid etnic şi religios.Aceşti năvălitori,cum înşişi se recunosc,îşi arogă azi drepturi de proprietate istorică asupra acestei provincii şi nu scapă nicio ocazie de a prezenta sofisticat problema Transilvaniei în faţa opiniei mondiale,considerând tratatul dela Trianon ca o nedreptate istorică făcută în dauna lor.

Istoria semnalează năvălirea lor în Europa prin 896.Dela bun început ei se aşează în Câmpia Panonică,iar pe la 900 se apropie de Transilvania,ajungând abia pe la 1200 în preajma Carpaţilor.Dincoace de Tisa ei dau peste formaţii politice româneşti bine consolidate şi greu de lichidat - şi chiar după supunerea lor au mai rămas în Transilvania ducate ce se bucurau de autonomie,iar Maramureşul a rămas neatins de invazia maghiară.Nu există niciun document care să ateste că până la 1526 Transilvania ar fi aparţinut regatului maghiar.Ea era autonomă şi se cârmuia de nobili cari nu se considerau maghiari,ci transilvani; iar la 1526, în urma înfrângerii dela Mohaci,Ungaria de Est devine paşalâc turcesc şi cea apuseană cade sub stăpânirea Casei de Austria,în timp ce Transilvania rămâne principat autonom sub suzeranitatea turcească până la 1683 când Eugen de Savoia alungă pe turci şi protectoratul Casei De Austria se întinde şi asupra ei.

Deci este falsă teza care susţine că Transilvania ar fi aparţinut regatului maghiar.Ea a fost iniţial un principat autonom,ajuns apoi sub suzeranitate turcească şi mai apoi sub cea a Casei de Austria.Însuşi împăratul Austriei răspunde în 1863 Dietei transilvane că el nu poate face restaurarea vieţii constituţionale din Transilvania nici după legile din 1791 şi nici după cele din 1848,căci Curtea Imperială n'a aprobat niciodată unirea Transilvaniei cu Ungaria.În anul 1867 Transilvania devine provincie a statului maghiar în cadrul dualismului austro-ungar prin votul **nereprezentativ** al Dietei locale.A fost deci o anexiune cu totul ilegală,pe când unirea din 1 Decembrie 1918 a fost legitimă,sincer dorită de marea majoritate a populaţiei ce locuia această provincie.

Am făcut această succintă incursiune istorică pentru a sublinia netemeinicia iredentismului maghiar.În timpul stăpânirii ungureşti în Transilvania,Românii au fost consideraţi în afara statului.Dieta Transilvaniei,în componenţa căreia intrau doar Ungurii,Saşii şi Secuii,considera pe Români numai ca toleraţi,acceptaţi provizoriu atâta cât pot fi folosişi spre binele patronilor.Iobăgia,cea mai abjectă formă de exploatare de către nobilimea maghiară,a fost şi un mijloc de exterminare a poporului român.Ungurii şi-au dat seama că naţiunea lor e minoritară în Transilvania şi au încercat să-şi rezolve problema naţională prin desnaţionalizarea tuturor naţiunilor conlocuitoare.Românul care ştia puţin limba maghiară era trecut ca ungur în registrul stării civile.În slujba statului erau primiţi numai cei cu numele maghiarizate.Acoperită de legi ad hoc,maghiarizarea se făcea de multe ori în masă.În anul 1912 se publică,de pildă,Bula care separa din Biserica unită cu Roma 83 de parohii,trecându-le sub jurisdicţia unei episcopii maghiare,anume înfiinţată în acest scop la Hajdu-Dorogh.Cu acest procedeu au fost desnaţionalizaţi,numai în judeţele Bihor şi Satu Mare,38.473 de români. Episcopul român s'a dus la Roma şi a demonstrat Papei atât viclenia cât şi scopul murdar folosit,la care Papa,lămurindu-se,a răspuns: "Mi hanno ingannato!" (m'au înşelat).Hotărîrea Sfântului Părinte de a revizui această Bulă a fost împiedicată de situaţia politică internaţională,premergătoare primului război mondial.Titularul episcopiei dela Hajdu-Dorogh declara deschis că"scopul ei este să-i înveţe ungureşte pe români".Cu astfel de procedee,în decursul vremii sute

de mii de români au fost maghiarizaţi.Istoria Transilvaniei e o pagină tristă din istoria României.Este istoria unui popor care de multe ori a fost trecut prin foc şi sabie,dar datorită vitalităţii sale a reînviat mai tânăr şi mai încrezător în destinul său.

Românii din Transilvania ca de altfel Românii de pretutindeni erau conştienţi că unirea este cea mai desăvârşită chezăşie a existenţei lor.La Bucureşti, Ploeşti,Craiova,Iaşi şi în multe alte oraşe au loc memorabile manifestaţii,dominate de sentimentul unirii.Liga Culturală în frunte cu părintele Lucaciu,Barbu Delavrancea şi Nicolae Iorga devine Liga pentru unitatea politică şi naţională a Românilor.Părintele Ion Moţa a scos la Cleveland ziarul "Libertatea",care înainte apărea la Orăştie,militând activ pentru unitatea tuturor Românilor.Vasile Stoica a organizat în Statele Unite Liga Naţională Română,pentru închegarea unei legiuni române care să participe la lupta unităţii româneşti.La Paris,Octavian Goga şi Sever Bocu au organizat un comitet al Românilor transilvăneni,bănăţeni şi bucovineni,publicând şi revista cu numele semnificativ "La Transylvanie". Soldaţii şi ofiţerii români căzuţi prizonieri la ruşi s´au organizat în Corpul voluntarilor ardeleni,hotărîţi a continua lupta desrobirii.

În timpul războiului se găseau la Paris o seamă de români cu înaltă pregătire şi pătrunşi de mareţe sentimente patriotice.Două din adunările lor sunt de importanţă istorică pentru România.Cea dela 6 Septembrie 1916 a fost un răspuns categoric la sforţările maghiare de a opri dezastrul.Şedinţa a fost condusă de părintele Lucaciu,care a spus: "Nici autonomie locală,nici federalizare şi nici unire cu condiţii,ci unirea fără condiţii a tuturor celor de-un sânge şi de-o lege".În acelaş sens au vorbit Vasile Stroescu în numele Basarabiei,Gheorghe Rotică în numele Bucovinei,doctor Ion Cantacuzino şi Pavel Brătăşanu în numle Vechiului Regat,Octavian Goga şi Tăslăoanu în numele Transilvaniei,Ion Podea şi Vasile Stoica în numele Românilor din America.La cea de-a doua adunare a vorbit, la 3 Octombrie,Octavian Goga,poetul pătimirii naţionale,a cărui activitate românească l-a dus de mai multe ori în spatele gratiilor închisorilor maghiare.În final a fost constituit Consiliul unităţii naţionale,care a avut o influenţă binefăcătoare în ţările aliate,în perspectiva semnării tratatelor de pace.

Iuliu Maniu se găsea la Viena,însărcinat cu conducerea afacerilor externe şi militare ale Românilor din Transilvania,având ca obiectiv,între altele,formarea unei armate româneşti.La 18 Octombrie,Vaida Voevod rosteşte un fulminant discurs în Camera deputaţilor din Budapesta,în care anunţă în mod irefutabil decizia Naţiunii Române de a uza de dreptul ei de autodeterminare.Decizia se luase în Consiliul Naţional dela Arad,format,la sugestia lui Maniu,din deputaţii români şi mai mulţi fruntaşi ai partidului naţional român,ca Vasile Goldiş,Ştefan Cicio Pop şi alţii,- care a convocat,la 1 Decembrie 1918,marea adunare dela Alba Iulia.Sentimentul unirii naţionale a adunat acolo români din toate colţurile Transilvaniei,Banat,Crişana,Maramureş.Femei şi bărbaţi,tineri şi bătrâni au venit în Cetatea de martiriu a lui Horia şi Cloşca pentru a participa la cel mai emoţionant plebiscit al Naţiunii noastre,făurind România Mare.Peste capetele imensei mulţimi flutura mândru,sărbătoreşte,tricolorul nostru românesc.

Anul 1918 este anul împlinirii noastre naţionale.La 27 Martie,Basarabia proclamase,prin "Sfatul Ţării" din Chişinău,ştergerea graniţei de pe Prut.La 28 Noembrie,Congresul Naţional al Românilor din Bucovina,întrunit la Cernăuţi,hotăra întoarcerea acestei provincii la vatra-i strămoşească.La 1 Decembrie se proclama,la Alba Iulia,unirea Transilvaniei,Banatului,Crişanei şi Maramureşului cu România.Maghiarii nu s´au putut împăca cu pierderea acestor mănoase regiuni,de aceea fac toate eforturile pentru a pregăti opinia publică mondială,factorii politici de vârf din Europa şi America în vederea revizuirii tratatului dela Trianon.Între cele două războaie mondiale au adresat Ligii Naţiunilor numeroase memorii,dar toate au fost respinse ca nefondate,injuste şi calomnioase la adresa poporului român.Arbitrajul dictat dela Viena a adus zile apocaliptice pentru zonele ocupate - şi nimeni nu vorbeşte de holocaustul neamului românesc! De la pronunţarea dictatului,30 August,până în Octombrie 1940 au fost ucişi în partea ocupată a Transilvaniei 919 români,bărbaţi,femei şi copii; 717 români au fost bestial maltrataţi,rămânând cu infirmităţi pentru toată viaţa,iar 3373 au fost grav răniţi.În comunele Ip şi Trăznea din judeţul Sălaj,militari unguri şi populaţia civilă maghiară au intrat din casă în casă şi au ucis barbar întregi familii de români.N´a fost comună sau oraş să nu-şi aibă martirii săi.Şi nu pot să nu amintesc martiriul celor ce au fost cu crucea´n frunte pentru Cristos şi Neam: preoţii români,unii ucişi cu întreaga familie şi îngropaţi în morminte fără cruce.

Toate acestea s´au făcut cu asentimentul guvernului maghiar şi al regentului Horty,drept recunoştinţă pentru ajutorul acordat la preluarea puterii în Ungaria.E cunoscut faptul că după ce armata română a alungat pe Bela Kuhn,ministrul român Diamandi a înlesnit amiralului Horty preluarea puterii.

În 1944,după mari sacrificii reintram în posesia Transilvaniei noastre,dar nici în timpul luptelor,nici la preluarea administraţiei,nu s´a semnalat niciun act de răzbunare contra minorităţii maghiare.La toate crimele săvârşite de unguri,Românii n´au răspuns cu niciun act de atrocitate.Dimpotrivă,minoritatea maghiară nu numai că se bucură de drepturi egale cu ale Românilor,dar şi-au acordat şi privilegii pe care Românii nu le au.Tineretul maghiar din România nu-i cu nimic frustat în ce priveşte educaţia şi cultura faţă de tineretul din Ungaria. În România li s´a pus la dispoziţie aşezăminte culturale în limba lor,începând cu grădiniţele de copii şi terminând cu universităţile.Promovarea culturii maghiare e liberă în România şi chiar susţinută de regim.Mărturie stă numărul mare de ziare,reviste şi cărţi ce apar acolo în limba maghiară.La toate astea se mai adaogă situaţia privilegiată în conducerea statului român.Ungurii ocupă posturi importante în conducerea politică,economică şi culturală a României comuniste. Tot ei au fost şi sunt încă paznicii închisorilor din România,în care multe mii de români,în ţara lor,au plătit cu viaţa crezul lor naţional.În aceste condiţii, se mai poate vorbi de desnaţionalizare sau de etnocid cultural?

Ungurii,indiferent unde s´ar afla,în Ungaria,în România,militează perseverent pentru redobândirea Transilvaniei, întreţinând în străinătate un permanent curent de opinii favorabil cauzei maghiare.Dar ei nu-şi pot revendica "drepturile" decât falsificând flagrant istoria şi adevărul.În vara acestui an maghiarii din Germania,constituiţi în Comitetul European pentru drepturile omului în România,cu sediul la Saarbrücken,au trimis preşedintelui ţării,membrilor consiliului de miniştri şi conducătorilor instituţiilor guvernamentale,politice şi religioase,un memoriu în care ni se contestă nu numai drepturile noastre legitime asupra Transilvaniei,dar până şi origina noastră daco-romană.După aceşti şovini,am fi doar nişte nomazi apăruţi în sec.XII dealungul arcului carpatic...

Pentru mulţi,s´ar putea ca aceste memorii şi scrisori să fie singurele informaţii despre Transilvania şi România.Neadevărurile se adună în timp şi aşa contribuesc la formarea unei opinii eronate.A lua poziţie faţă de propaganda iredentistă maghiară este o datorie patriotică.Trebue demonstrat acestor năvălitori că adevărurile istorice nu pot fi şi nici nu trebuesc falsificate; că noi suntem proprietarii de drept ai Transilvaniei,fiind os din trupurile celor ce dorm somnul de veci în mormintele dela Sarmisegetuza,Napoca,Apulum şi în tot pământul românesc călcat în picioare de ei,năvălitorii.Necazurile nu le vin de la poporul nostru,ci de la regimul comunist ce guvernează atât în România cât şi în Ungaria.În exil să nu ne duşmănim acei ce luptăm pentru aceeaşi cauză,din contră să corelăm tot ce ne apropie în lupta împotriva comunismului.

Transilvania ne aparţine de drept şi legal.Noi nu cerem nimănui să ne-o restituie,dar din respect pentru poporul român şi pentru memoria celor ce s´au jertfit pentru ea,trebuie să ne-o apărăm.Aceasta numai singuri o putem face,lăsând la o parte beligeranţa partinică,ambiţiile personale şi să ne unim într´o luptă naţională,căci numai aşa putem să ne apărăm şi să ne păstrăm Transilvania, leagănul neamului nostru românesc.-

Dr.Coriolan Brad(Paris,1 Dec.1984)

DE PRIN STRĂINELE MELEAGURI

De prin străinele meleaguri,
Azi,când păşim al ţării prag,
Voi,ce-aţi luptat sub alte steaguri,
De-acum aveţi şi voi un steag.

Când îl privim cu´nfiorare,
El nu e´nşelător miraj.
E steagul nostru,steagul care
A fluturat în vânt la Blaj.

Cu Dumnezeu de-acum nainte
Munteni şi Moldoveni şi Moţi!
Un drum avem peste morminte,
Un steag ne-acoperă pe toţi.

&& Msgr George Cosma şi pr.Petre Gherman au oficiat Duminică 24 Februarie în capela Misiunii Române Unite din Paris,rue Ribéra,un parastas la împlinirea a o sută de ani dela naşterea cărturarului blăjan Ion Pop-Câmpeanu,preot,profesor şi botanist,fost timp îndelungat director al Liceului "Sf.Vasile" şi al Grădinii botanice din Blaj,administrator arhidiecezan al şcolilor locale şi al ziarului "Unirea",gazetar,director al săptămânalului "Unirea Poporului" şi al "Calendarului dela Blaj".Aşa fiind,nu se putea să nu se bucure şi dânsul de atenţiile "omeniei socialiste",cu respectiva doză de iad al închisorilor.Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii săi!-

+ CONSTANTIN PAPANACE

Constantin Papanace, un ultim comandant "istoric" al Legiunii, şi-a încheiat în Săptămâna Patimilor misiunea pe acest pământ. Împlinise 80 de ani. Istoric înseamnează o distincţie prin alăturarea activă şi îndelungată de Căpitan. Istorici au fost Văcăreştenii şi, prin preţuire deosebită, munteanul Vasile Cristescu, moldoveanul Gheorghe Clime, ardeleanul Ion Banea, bucovineanul Vasile Iasinschi şi macedoneanul Constantin Papanace. Şi alţii poate intră în selecţia de istorici, dar nu-i pomenim aici.

Cât despre o misiune, ea provine din sine însuşi, din vocaţia de a servi o cauză. Papanace, venit din Macedonia, ramură separată de vcisitudinile Istoriei de trunchiul daco-roman, îşi asumase din adolescenţă misiunea de a apăra cu toată pasiune firii armâneşti cauza Românilor Macedoneni. Destinul i-a trezit în sine o a doua misiune după întâlnirea providenţială într'o dubă penitenciară cu marele pedagog al românismului, Corneliu Codreanu. Papanace a îmbinat de atunci misiunea de a servi spiţa din care se trăgea cu aceea de a lupta în sânul Legiunii alături de Căpitan pentru înălţarea Poporului Român. Această dublă misiune i-a dat tot sensul existenţei lui Papanace pentru o jumătate de veac. Macedonia şi Legiunea au fost singurele stimulente în zilele acestui om cumpătat, aproape ascet.

Cu tot temperamentul pasionat al gintei din Pind, Papanace avea judecata solidă a unui om de carte, a unui moderat. Ani dearândul a fost un sfetnic ascultat al Căpitanului. La fel şi în Legiunea "Fără Căpitan", titlul ultimei lui cărţi, publicată de curând. O competenţă deosebită a dovedit el în funcţiuni publice şi mai ales în guvernarea legionară ca Sub-Secretar de Stat la Ministerul de Finanţe. Papanace e printre puţinii demnitari legionari recunoscuţi de Generalul Antonescu ca pricepuţi în treburile obşteşti.

Un portret mai pe larg al lui Papanace rămâne de făcut mai târziu. Astăzi prindem doar în câteva linii sumare profilul lui, pe marginea mormântului deschis. Tot destinul a decis ca locul său de veci să fie nu departe de Roma, de unde ne tragem cu toţii, macedo- şi daco-români.

Generaţia născută în primul deceniu al secolului XX şi crescută la începutul României Mari, dispare treptat, cum a dispărut aproape cu totul generaţia din ultimul deceniu al secolului trecut. Noi sperăm ca generaţiile ce le iau locul să cuprindă tot luptători dârji şi luminaţi ca Papanace, Văcăreştenii, Generaţia dela 1922, şi alţii indiferent din ce orizont provin, cari şi-au dedicat viaţa întregului românesc.-

M.F.Enescu

HRISTOS A ÎNVIAT de Alexandrina Isac

Plâng amurgurile serii, picături mari de lumină,
Întunericul se lasă peste frunţi care se'nchină,
Şiń tăcerea grea de piatră, peste sufletele triste
Noaptea scutură fiorii unor gânduri pesimiste.

În căminele de veacuri, pe-un pământ sfinţit cu sânge
Stau de strajă sărăcia şi răbdarea ce se strânge.
Şoaptele's rostite'n taină, pe covor de lacrimi grele,
Cu speranţe spulberate; viaţa-i goală fără ele.

Palid pâlpâie'ntre buze ruga plină de mistere
Căci credinţa mai rămâne singura lor mângâiere.
Este Noaptea Învierii, după Patimile Sfinte,
Cu slăvitele prohoduri, Cel mai Sfânt dintre Morminte.

Şi lumina ce s'aprinde din lumina lui Isus,
Este dusă în cămine cu credinţa'n Cel de Sus.
Zâmbetele'nseninează ochii feţelor cernite,
Ca să cânte'n cor de îngeri cântecele moştenite.

Şi să-şi spună'nviorate cum românului i-e dat,
După datinile sfinte, că "Hristos a înviat!".

&& La 13 Iunie anul trecut dl Mihai Pop a inaugurat seria conferinţelor organizate de Consiliul Naţional Român-Canada, vorbind la "Casa Română" din Montreal despre "Gândirea economică a lui Karl Marx şi influenţa sa istorică".- La 2 Decembrie, CNR-Canada a sărbătorit, tot acolo, Unirea Transilvaniei. Dr Emil Vicaş a marcat pe hartă traseul urmat de triburile maghiare din Asia până în pustă. Despre unire, şi relaţiile romăno-ungare, a vorbit şi dl Zeno Câmpeanu.-

&& Printre bisericile dărâmate în Bucureşti e şi cea unită din strada Acvila, colţ cu Ion Creangă, în cartierul Uranus-13 Septembrie. Ea dată din anul 1936.-

LEGIONARUL VIRGIL POPA(26 Dec.1911-14 Mai 1984)

S'a stins acum un an viaţa unui camarad şi prieten,avocatul Virgil Popa.A plecat dintre noi un om de elită,tare pe credinţa în nemurirea Neamului său. Acest ardelean dârz,student la Universitatea dela Iaşi,l-a cunoscut de timpuriu pe Căpitan,pe Ion Moţa,prototipul intelectualului rafinat,dublat de al luptătorului "pentru sfânta Cruce,pentru Ţară",pe ceilalţi Văcăreşteni şi,cu încetul, s'a înşurubat în Legiune.Odată pasul făcut,nu s'a îndoit niciodată de temeinicia lui.Intelectual de rasă,caracter ferm,- aproape de începuturi,când nu era uşor să lupţi,"să crezi în sfărâmarea zidului de ură şi de mişelie,care ameninţa tânăra Legiune şi viitorul Neamului,simţea cum creşte elanul,cu conturarea personalităţii sale.

Te văd,camarade Virgil,într'o echipă,înarmat cu potenţialul spiritual al unei noi credinţi,aruncându-te în vâltoarea luptei contra unei lumi învechită în rele.Te văd în mijlocul camarazilor,lovit,zăcând în lagăre şi închisori,scos din casă în miez de noapte,ca atâţia camarazi,asasinaţi la margine de drum sau în pieţile publice.Te văd printre ai tăi,ostaş pe front în lupte contra rusiilor barbare şi satanizate,mereu în primele rânduri din îndemnul dragostei de Patrie, al noii credinţi legionare,al Ţării invadate.Te văd apoi în ghiarele fiarei,cum se năpusteau să te distrugă,intuindu-te parte din fundamentul viitoarei cetăţi a românismului.Te văd în fine cum,la dureroasa cotitură a "adaptării" moralei legionare la pasul "lumii putrede" pe care ziceam că o combatem,tu,care deprinseseşi vrerea legionară direct din gura Căpitanului şi a lui Moţa,n'ai ezitat o clipă în apărarea crezului care e însăşi raţiunea de a fi a Legiunii şi pentru care s'au sacrificat mii de legionari în frunte cu Corneliu Codreanu.

Neam de frontieră,soarta te-a pus în drumul răutăţilor.Supravieţuirea ta e considerată ca o minune a istoriei.Poeţii noştri redau în parte dimensiunea pătimirii Românilor în apriga încleştare,dar rămâne sub tăcere de mormânt un întreg noian de suferinţă.Pot însă chinurile fără de sfârşit să treacă nevăzute, nedesvăluite?? Pot oare generaţiile ce vin să ignore fărădelegile săvârşite contra unui neam care niciodată n'a asuprit şi n'a robit pe nimeni? Ne revine nouă sarcina de a redeschide capitolul şters de blestemata şcoală comunistă.Ea,Legiunea,care a indicat de unde vine răul,tot ea ne indică adevăratul duşman care caută să ne răpună.De aceea,camarade,îţi ducem lipsa.Viaţa ta se suprapune peste o misiune.Aceasta trebue împlinită.Cu misiunea aceasta ne-a învestit Căpitanul. El ne-a lăsat crezul legionar,pumnul de cenuşe,arma spirituală,mănunchiul virtuţilor străbune.Toate la un loc menţin şi asigură trăinicia rădăcinii milenare a românismului.Intuiţia genială a Căpitanului,autenticitatea românească a şcoalei legionare ne însoţesc şi dincolo de groapă.Este desigur trist când vezi că prietenul e dus fără întoarcere,dar nu ne putem lăsa pradă desnădejdei,căci suferinţele noastre sunt şi ale Neamului,sacrificiile generaţiei Căpitanului şi Văcăreştenilor s'au contopit cu ale ecumenicităţii româneşti.Neamul dăinuie prin cei mai buni ai săi şi n'are de ce da înapoi în faţa vrăşmăşiilor.De aceea cei ce luptă pentru o cauză sfântă nu pot să dispară.Vor pieri cei ce n'au un ideal demn de sacrificiu.În vremuri grele de chin şi desnădejde,legionarul din închisori şi lagăre se simţea cu puteri înnoite: "Vin legionarii!",şi gândurile lui înfloreau,prindeau aripi.

Acum,un sentiment de dezolare ne cuprinde când vedem că se sting luceferi, o viaţă întreagă stând de veghe,ei cari sunt puţini,gata de orice jertfă.Suntem puţini,dar de ce suntem temuţi? Pentrucă legionarul,fie el muncitor sau intelectual,a scăpat de frâna egoistă,care drămuieşte sacrificiul.El scrutează interiorul şi se liberează de slăbiciunile din fire.Suferinţele l-au călit.

Dispariţia Comandantului Ajutor Virgil Popa va fi mult resimţită,mai ales că rândurile ni se împuţinează.Acasă,forţele noii credinţi au fost caşi exterminate.Ne revine nouă,dintr'un exil haotic şi redus,sarcina de a întreţine flacăra ce pâlpâie în besnă.Stăpânirile satanice cred că-şi ating scopul,dar sunt de toţi urîte.Neamul Românesc s'a resemnat în aparenţă,dar din adâncuri ajung până la el semne de mari schimbări.Figuri sinistre,uneltele unor oameni fără Dumnezeu,vor dispare.Soarele va sfâşia odată imensa noapte a ispăşirii.Contribuţia noastră înfloreşte din întâlnirea a ce ne este propriu cu ce ne-a dat trimisul Domnului.Dăruirea lui şi a oastei legionare va fi,cu aportul tuturor Românilor adevăraţi,temelia cetăţii viitorului român-creştin.

Camaradul Virgil Popa a plecat liniştit şi fără îndoieli.Modest din fire,nu se pierdea în amănunte.Când a venit la şcoala Căpitanului,va fi avut şi el ezitări,cum au avut atâţia.Moţa l-a văzut pe Căpitan cu ochii lăuntrici şi l-a re-

cunoscut: "Tu eşti Căpitanul!".Dar cum a intrat în Legiune Virgil Popa,nu l-am întrebat niciodată.Poate că şi-a notat în amintiri.Îşi va fi spus: Căpitanul cu Văcăreştenii reprezintă o lume nouă.Am încredere în ei,pentrucă iubesc Biserica şi´s gata de sacrificiu pentru binele Patriei.Oamenii aceştia simt că pornesc la luptă pentru îndeplinirea unei înalte misiuni - va fi adăogat el.La intrarea în Legiune nu i s´a dat nimic de semnat.Era de-ajuns că se simţea chemat.Serviciul militar îl făceau toţi,era obligatoriu.Adeziunea la Legiune presupunea înfruntarea tuturor riscurilor,chiar şi al vieţii.Dacă cineva intra în Legiune,însemna că-i hotărît să´nfrunte încercările semnalate de Căpitan în Cărticica şefului de cuib: Pădurea cu fiare sălbatice,Muntele suferinţei,Mlaştina desnădejdei.

La mormântul tău,camarade Virgil,noi ne reculegem în tristeţea dureroasei despărţiri.Aici,la Căminul Moţa-Marin din Aravaca,a rămas o grădiniţă,formată din bulbii pe care tu îi trimeteai cu toată gentileţea dela Haga,soţiei mele, în fiecare an,după Adunarea din 1979.Ea o numea,mândră de frumuseţea ei,"Grădiniţa mea olandeză".Astăzi vrea să se cheme "Parcul Virgil Popa",zicând că va înflori primăvara în fiecare an,în amintirea lui.Să-i fie ţărâna uşoară! A căzut o stea,drum de foc şi biruinţă...

Nicolae Şeitan

<u>ARDEALUL TÂNĂR LEGIONAR</u> de Ştefan Curcă

Prin braţe aprige de muncă
Se´nalţă drept şi sfânt altar,
Se´nalţă din frânturi de stâncă
Ardealul tânăr legionar.

Clădim din zori şi până´n seară,
Clădim ca´n timpuri strămoşeşti,
Clădim pe piatra unghiulară
Altarul vrerii româneşti.

Din inimă legionară
Ţâşneşte strigăt haiducesc,
Care străbate´ntreaga ţară,
Întreg poporul românesc.

Peste trădările din ţară,
Vrem: uragan răzbunător,
Vrem: Românie legionară,
Vrem: Căpitan conducător.

Mihai,Arhanghelul dreptăţii,
Ne ocroteşte sus în cer.
Trăiască veşnic Căpitanul,
Trăiască Gărzile de Fier!

&& Turistul Nicu a purces iar cu degetul întins prin Capitală,să vadă ce mai poate face spre desăvârşirea distrugerii trecutului Bucureştiului.Cei ce i-au descifrat gângăveala au dedus că programul nenorocirii naţionale cuprinde alte lucrări în perspectivă,ce se înscriu într´un perimetru delimitat de Dâmboviţa între podurile Haşdeu şi Şerban Vodă,continuând pe strada Ştirbei Vodă până la încrucişarea cu bulevardul Mărăşeşti şi urmând spre Parcul Carol şi spre gara Filaret.De-acì spre Şoseaua Viilor şi Piaţa Puişor,călcând Piaţa Coşbuc sub şenilele boldozerelor.De la Puişor se îndreaptă pe strada Izvor până la Haşdeu şi, de acolo,direct.. în Dâmboviţa.Lucrările preliminare au şi început.Locuitorii din zona Podul Izvor-Podul Haşdeu şi fostul loc al bisericii "Izvorul Tămăduirii" au fost avertizaţi în vederea mutării.În Piaţa Coşbuc şi cartierul 11 Iunie s´au adunat cărţile de imobil.Rămâne de văzut dacă Sf.Dimitrie Basarabov va putea fi urnit din loc.Scopul aranjării imensului spaţiu e ca nacealnicii să aibă unde să-şi plimbe câinii şi să-şi încure caii...

&& Din toamna trecută,o nouă instituţie şi-a deschis porţile în Exil: <u>Biblioteca Română din Montreal</u>.E situată în incinta Centrului Cultural Român şi dispune de trei încăperi: birou,biblioteca propriu zisă şi sala de periodice."Avem mobilierul necesar,modern -ne scrie dl <u>Dan Călinescu</u> - şi pornim la drum cu circa 1000 de cărţi şi 2000 periodice,zestre pe care sperăm să o mărim cât mai repede cu putinţă.Sala de periodice e destinată periodicelor româneşti din exil... Am iniţiat o acţiune de donaţii de cărţi şi publicaţii româneşti.Un eventual război în Europa nu poate lăsa neatinsă Germania,deci şi Freiburgul,unde sunt atâtea documente adunate.Montrealul este un loc ceva mai sigur.Intenţia mea este de a strânge aici tot ce este publicat în exil,pentru ziua când România va fi liberă".- Lăudând oportunitatea iniţiativei,îndemnăm şi noi pe compatrioţi să trimită acolo tot ce pot.<u>Adresa</u>: Le Centre Culturel Roumain(Bibliothèque), Snowdon Post Office,Box 1177,Montreal,Quebec,H3X 3Y3,<u>Canada</u>.-

&& Cartea dlui <u>Papanace</u>(anunţată în numărul trecut),"<u>Fără Căpitan</u>",se poate comanda la dl ing.<u>Caranfil Spânachi</u>,Bussardhof 5,Germania,4660 Gelsenkirchen-Buer.Costă 20 de mărci,cu poşta normală.-

&& Luni seara,4 Martie,a avut loc la Galerie Jean Camion din <u>Paris</u>,8 rue des Beaux Arts,vernisajul expoziţiei dlui <u>Sergiu Manoliu</u>,Oeuvres Sur Papier,rămasă deschisă până la 9 Martie.-

HOŢII DELA DRUMUL MARE, SAU: CA´N CODRII VLASIEI

M´am revăzut cu o prietenă din copilărie.Îmi scrisese să-i trimit invitaţie şi,cerându-şi jenată mii de scuze,bani de drum,căci nu primeşte paşaport dacă nu dovedeşte că are devize de călătorie.Doream şi eu să vină,să-mi mai aducă veşti. Nu de acasă,unde nu mai există cărămidă pe cărămidă,ca în tot cartierul de altfel,odinioară plin de bisericuţe evocatoare.Cine nu-şi aminteşte cât de frumoase erau şi câtă importanţă aveau pentru noi acele lăcaşuri de închinăciune,acum făcute una cu pământul.Printre victimele furiei demente e şi biserica Albă Postăvari,Mihai Vodă dela Arhivele Statului din cartierul meu; dar biserica Puişor - Spirea Nouă - era pentru mine cea mai importantă.Mi-era dragă,bisericuţa copilăriei mele,cu turnul clopotniţei pe sub portalul căreia intrai în curtea mare, largă,în care se făcea ocolirea din Săptămâna Patimilor.Ce dangăt aveau clopotele ei,al căror sunet parcă şi acum îl aud,în tăcerea sufletului meu.Cine nu şi-a iubit locul în care s´a născut? Cine nu se gândeşte cu duioşie la cuibul părintesc,casa sau căsuţa,strada sau străduţa,locurile pe unde a copilărit?

Şi pe aici sunt străzi,case,vin şi primăveri cu ghiocei.Dar ghioceii noştri aveau alt farmec,alt parfum.Parfumul copilăriei,parfumul străzilor bucureştene, când îţi tăia ţiganca drumul cu coşurile pline de ghiocei,viorele,lăcrămioare, micşunele,buchetele de zambile - pe care ni le dădea mama dimineaţa,în Vinerea Mare,să le punem la biserică pe Sfântul Giulgiu şi să trecem "de trei ori!" pe sub Sfânta Masă... Primăverile noastre bucureştene erau vesele.Zăpada topită de razele soarelui se scurgea pe streşini prin burlanele dela zidurile caselor cu melodia veselă ce-ţi dădea,parcă,speranţe noi.Vine Primăvara! Era ceva superb în aier.Acum,acolo,în oraşul copilăriei mele,chiar când vine Primăvara,totul îi atât de trist! Ţigăncile au dispărut,iar bisericuţa cu Sfânta Masă,nici ea nu mai există.Praf şi pulvere! Ţigăncile au devenit noua protipendadă,mari prin Partid,cu titluri cât mai înalte,luate pe puncte bine´nţeles.Iar potentaţii puşi de străin,Cismar Vodă cu a sa "academiciană",ţin să facă din acest oraş,cândva atât de alintat şi în străinătate socotit Micul Paris,cimitirul "realizărilor socialiste"; svârliţi cu forţa din casele,din avutul lor,proprietarii,mari şi mici, au preferat să-şi pună capăt vieţii,în zadar irosită şi fără perspective,decât să se urce în cuibarele anume făcute ale regimului,zise blocurile dela Colentina, pe vremuri fostul cartier ţigănesc "Colintina".

Mi-a plecat prietena.S´a întors la ai ei,bucuroasă că le poate aduce la fiecare câte ceva dorit"din Vest".Era plină de bucurie şi nerăbdare să ajungă acasă. Îi plăcuse şi aici.Prea se găseau de toate ce nici în vis nu se mai vedea acolo. Apoi,n´a trebuit să rabde de frig pe iarnă,când la ea,la bloc,doar 8 grade căldură radiau caloriferele.Şi câte alte neajunsuri,din lipsa unor bunuri furate bieţilor oameni ce vin istoviţi de muncă şi de cozile interminabile unde ori "s´a terminat",ori "a întârziat transportul pe drum".Furate fără ruşine şi cu aceeaşi neruşinare făcute plocon stăpânului,conform lozincii "munciţi pentru prosperitatea ţării".. ruseşti.Dar cât de amărâtă a ajuns biata fiinţă acasă!... Deja dela graniţa ungară au început mizeriile.Asta ca un duş rece,să-i piară orice urmă de fericire ce purta cu ea,"din Vest"; să se obişnuiască,mai bine zis să-şi reamintească,dacă a îndrăsnit cumva să uite,clima de acasă.Ungurii i-au luat toate ţigările.Dece? Pentrucă erau "Kent"-ul mult dorit în Est? Şi le mai plăteşti şi taxă de tranzit,deci n´ar fi trebuit nici s´o controleze măcar! Iar la graniţă,la români,la ea "acasă",i s´a luat absolut tot,punând-o la o taxă de... 12.000 lei,dacă vrea să-şi primească lucrurile înapoi! Parcă ducea aur cu ea,săraca! De unde atâţia bani,dintr´o amărâtă de pensie? Cât de tristă şi de descurajată a ajuns acasă,cu mâinile mai goale decât cum plecase! Pe vremuri,ieşeau tâlharii în calea călătorilor,noaptea prin păduri şi-i jefuiau,riscând pentru asta spânzurătoarea.Azi stau îmbuibaţii regimului,fără nicio ruşine şi fără niciun risc,în plină zi la drumul mare zis VAMĂ,şi-ţi iau până şi cămaşa de pe tine,din porunca prea iubitului fiu al poporului.Biată ţărişoara mea,ajunsă ţară de iobagi! Bucureştiul meu drag,azi nu-ţi mai pot cânta "Te recunosc şi pe´ntuneric Bucureşti,/Am eu secretul meu,/Pe care-l ştiu doar eu...".Aşa cum mi te-au desfigurat ţiganii ocupantului,azi nu te-aş mai recunoaşte,probabil,nici ziua nămiaza mare!

Maria Redea

&& Vineri 12 Aprilie a fost primită de Comisia respectivă a Senatului American o delegaţie a Consiliului Naţional Român,condusă de dl Grigore Caraza.S´a discutat problema României şi s´a distribuit fiecăruia dintre cei vreo 50 de senatori Cartea neagră a României şi Le drame de la Roumanie,în engleză.- Secţia Franţa a CNR va depune,de Zece Mai,o coroană la Arcul de Triumf(Paris).-

&& La 12-14 Ianuarie a avut loc la Richmond/Virginia a 4-a conferinţă a Institutului Schiller asupra drepturilor omului,a întăririi legăturilor dintre America şi Europa şi a prevenirii unei agresiuni sovietice,cu peste 1500 delegaţi din America Latină,Africa şi Europa.A urmat o demonstraţie în faţa Casei Albe.- Acelaş Institut a organizat pe aceleaşi teme o demonstraţie la Roma,26 Ianuarie,cu participarea multor refugiaţi.Situaţia României a fost prezentată de dl Vasile Florea,membru în Biroul Central Executiv al Consiliului Naţional Român,care,întrâ foarte aplaudată cuvântare,a arătat ce-a însemnat comunismul pentru jumătatea de Europă îngenunchiată şi perspectivele omenirii dacă nu se stopează acest cancer ce distruge civilizaţia.Cortegiul,precedat de fanfara Bersalierilor,a pornit din Piazza Campidoglio spre Galleria Colonna,unde s'a ţinut adunarea,şi a continuat până în Piazza di Spagna.-

&& Din Paris,o "Association pour la Protection des Monuments et Sites Historiques en Roumanie" ne-a trimis o întâmpinare,semnată de Matei Beldiman,Mihnea Berindei,Antonia Constantinescu,Ion Galleriu,Ştefan Gane şi Dan Ionescu,prin care,protestându-se contra dărâmării unor biserici şi altor aşezăminte istorice din Bucureşti,se cere intervenţia organelor dela UNESCO pentru oprirea barbariei. Asociaţia a organizat la 1 Aprilie,la Trocadero,o manifestaţie cu panouri pe care se vedeau imaginile bisericilor dărâmate şi texte explicative invocând intervenţia lumii libere.O delegaţie fusese primită la 25 Martie la UNESCO,unde a depus un memoriu.-

&& Ca toţi deficienţii cari aleargă după certificate de bună purtare,"Tribuna" ceauşistă publică un aşa zis interviu cu episcopul catolic de Rotterdam,dus,cine ştie de ce,în pelerinaj în România,- în care prelatul n'are decât cuvinte bune despre raiul în care s'ar fi găsind religia acolo,- "cu toate că ceea ce am văzut,am văzut cu ochii unui vizitator şi nu cu aceia ai unuia care a trăit efectiv mult timp aici",adaogă prudent Excelenţa Sa.Ci noi,ca să nu mai înşirăm toate cazurile de flagrantă încălcare a libertăţii tuturor cultelor(afară poate de unul...),de toţi ştiute,ne-am limita doar la o întrebare,mirându-ne că n'a formulat-o episcopul de Rotterdam: De care libertăţi se bucură Biserica Unită,prevăzute totuşi în Constituţie,când ea n'are nici măcar dreptul să existe?...

&& Dl prof.V.Gurău a scos vol.II din "Zâmbet printre lacrimi",povestind în continuare întâmplări mai triste sau.. mai puţin triste,trăite de autor pe la 20 de ani.Intitulat "Valea Neagră",volumul se ocupă de crimele dela Canal,tristă pagină din istoria noastră contemporană.Cartea conţine 382 pagini,costă doar 25 de mărci şi se poate procura la autor: D-7800 Freiburg,Münchhofstrasse 12.-

&& Dispunem de o colecţie completă a Vetrei.O oferim pentru numai o mie de dolari.Cumpărătorul va putea astfel să se documenteze despre toată viaţa Exilului românesc,în legătură şi cu evenimentele internaţionale,pe o perioadă de 35 de ani(1950-1985); ar ajuta deasemeni,prin aceasta,la tipărirea Calendarului Naţional,pus în sfârşit "pe şantier"; şi,mai la urmă,ar putea-o dona unei mari biblioteci române,sau străine,mărturie vie a unei foarte sbuciumate perioade din viaţa neamului nostru românesc.-

&& Consiliul Naţional Român a organizat la New York,27 Martie,serbarea realipirii Basarabiei.Amănunte,nu avem.Ştim numai că a cântat Mia Braia.-

&& În eleganta revistă "Gândire şi artă" din America,arhimandritul Paulin Popescu are un bun articol despre "Participarea Bisericii în viaţa poporului român".Păcat că nu ajunge,cu povestitul,la vremile de azi.Mai ales că dânsul ar fi şi competent,având în vedere că ţine de patriarhia lui Ceauşescu...

&& Se dă,în publicistica Exilului,mare însemnătate zilei de 6 Martie 1945,- când ea,de fapt,nu-i decât fiul legitim al lui 23 August 1944...

&& Interzicerea circulării maşinilor particulare s'a prelungit la 1 Aprilie.

&& Dorind acum cât mai mulţi copii,ca să aibă ce vinde în străinătate şi să-şi mărească în acelaş timp câtul robilor de povară,Pingelescu face tot ce poate spre a încovoia legendara mândrie a Româncei,ca s'o transforme într'un fel de animal de reproducţie.Dela controlul ginecologic,pe cât de barbar pe atât de înjositor,intensificat zi de zi,sunt exceptate tovarăşele ştabilor - măsură inutilă de altfel: se ştie că găina grasă nu ouă...

&& Contribuţiile la VATRA se pot trimite: în Germania,la Öffentliche Sparkasse, 7800 Freiburg,Konto 1264443; în Italia,la C.C.Postale 43327006 Roma; în Franţa,la Crédit Lyonnais, 33 Bd Barbès, 75018 Paris,Compte 731101 Z(numai virament).Se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec,sau mandat poştal.-

&& La CORESI e sub tipar "Frânturi din viaţa poporului român",carte de peste 300 de pagini,conţinând nişte conferinţe,în română şi engleză,ale Doamnei Eugenia Uşeriu.-

DORURI ŞI NECAZURI

E.-Spania: Articolul despre Dobrescu-Argeş este deosebit de bun.Începutul m´a emoţionat,evocând simplu imaginea Subcarpaţilor natali."Drumul muscelelor" era pentru mine şi o incantaţie sentimentală.Foarte copil,mi s´a încrestat în închipuire povestirea unei călătorii a părinţilor mei,tineri căsătoriţi,în luna Mai 1909,cu trăsura în sunetul clopoţeilor,dela Câmpulung la Curtea de Argeş,peste muscele.Parcă am simţit şi eu atunci parfumul de fân cosit şi de flori proaspete. Primul lucru pe care l-am făcut când am avut în tinereţe automobil propriu,a fost drumul muscelelor dela Câmpulung la Curtea de Argeş,tot în luna Mai,în 1934, Domneşti,Muşeteşti,Râul Doamnei,apa Vâlsanului,trezesc în mine o adevărată mitologie ancestrală...

A.-St.Unite: Citind Revista lui Capsaly,un compatriot a fost atât de revoltat încât a făcut mai multe copii şi le-a distribuit pe contul lui,ca "să ştie şi fraţii mei ce se ascunde în porcăria care se petrece în ţară".Se vede că nu Vă ştia,de nu v´a trimis-o.Însă niciunul din primitori,în afară de Rodica Andrei, n´a luat apărarea curentului naţionalist din ţară.În schimb trotzkiştii şi prosioniştii,dintre cari mulţi sunt români neaoşi,au luat apărarea lui Moses Rosen, acuzându-i de "anti-semitism" pe cei ce încercau o redresare literară.Acest rezultat uluitor a avut un efect dezastruos asupra distribuitorului revistei.Acum omul nu vrea să mai audă de compatrioţii lui,îi bagă pe toţi în aceeaşi oală, zicând: "Sunt nişte tembeli cari îşi merită soarta!"... De fapt,ceea ce s´a petrecut cu el s´a petrecut în diverse variante cu majoritatea Românilor intelectuali din New York.Aici trăiesc mulţi medici,ingineri,comercianţi,oameni de afaceri,cari ar putea ajuta enorm cauza naţională,dar sunt complet alienaţi.Cred că nu Vă spun ceva nou că,din câte ştiu,şi în Europa e cam la fel...

Toate astea au contribuit la desbinarea actuală.Noi cei de aici nu suntem în stare să răspundem cum trebuie atacurilor; suntem împărţiţi în zeci de grupuleţe, toate în duşmănie cruntă unele cu altele,toate incapabile să participe la o acţiune serioasă.Se strâng în grupuri de 5-6 persoane şi se duc cu o placardă în faţa ONU,în timp ce Grecii sau Turcii se duc cu miile.. Am primit dela Washington copia Rezoluţiei 56 trecută prin Camera Reprezentanţilor în Februarie.. E cea mai recentă rezoluţie în favoarea Ungurilor din Transilvania,cari ar fi fiind persecutaţi,ceea ce sugerează că ceilalţi locuitori,adică majoritatea,ar duce-o bine. Astfel adevărul continuă să fie distorsionat,iar noi Românii nu suntem în stare să reacţionăm cum trebuie.Traian Golea,acest Român admirabil,primeşte la cartea lui dela Casa Albă un răspuns total greşit,dar nu ştie cum să răspundă şi umple o pagină în Cuvântul românesc cu argumente neesenţiale.Suntem probabil o generaţie de nevolnici printre care eu sunt cel mai nevolnic; vom pierde fără îndoială moştenirea lăsată de înaintaşii noştri - iar apoi vom pieri noi înşine.Aş dori să închei "cu bine",dar nu pot.-

C.-România: La boala mea mi-ar trebui medicamente care aici nu există,iar ca să le cumpăr la negru,n´am bani.Iarna a fost foarte grea.Ger mare,zăpadă multă şi polei.Degeră lumea la cozi.Eu,din cauza bolii,nici acolo nu mai pot merge.Vecina a avut noroc că a plecat în Izrael,invitată de cumnată-sa,şi a scăpat de frig pe o iarnă.Ilustrata ta a fost cea mai mare bucurie a mea pe tot anul 1984: ne-a venit aier proaspăt din lume...

R.-Polonia: Ce e aici în Polonia şi cum e în Ţară,o ştiţi probabil mai bine decât mine.Scumpete mare,lipsuri la magazine.Nici plicuri nu se mai găsesc,deci trebue să mi le "fabric" singur.Am o pensie de 5500 zloţi,cam 25 de mărci,nici să crăpi nici să trăeşti.Mulţumesc pentru VATRA.Cristos a înviat!

S.-Spania: Am intrat în primăvară.Parcul şi grădina Căminului au înverzit,au început să înflorească tulipanii şi alte flori,din bulbii trimişi de bietul Virgil Popa.. Frumoasă evocarea lui Dobrescu-Argeş,i-au venit şi lui de hac politicienii - tot în numele "democraţiei",natural.

P.-Polonia: Preţuim VATRA fiindcă e utilă şi interesantă.Cristos a înviat!

C.-Italia: Să luptăm pentru desrobirea ţării de hoardele comuniste.Când se face Ziua Eroilor la Soultzmatt? Trăiască România Mare!

T.-St.Unite: Vă trimit un money order pentru înnoirea abonamentului la VATRA.

M.-Italia: Mulţumind din nou călduros pentru trimiterea excelentei "Vatra"...

M.-Canada: Au trecut anii,trecurăm şi noi,fără să trimit contribuţia pentru Vatra.Bani sau n´aveam,sau uitam de îndatorire când şi Vatra uita de noi,cititorii. Azi trimit o sumă rotunjică,ca să mă spăl de păcate,cât de cât.

C.-Germania: Felicitându-vă pentru cel de-al 35-lea an al VETREI,vă mulţumesc pentru trimiterea ei şi alătur o modestă contribuţie de 50 de mărci.

M.-<u>România</u>: Puţinii ce mai înfruntă frigul sălilor de spectacole intră acolo cu căciula'n cap şi în palton,garderoabele şomează.Bucureştiul e cea mai întunecoasă capitală din lume,pe străzi nu mai arde nicio lumină.Maşinile particulare n'au voie să circule.Singurii cari mai circulă noaptea sunt tâlharii,de aceea lumea se închide în case dela căderea serii,dormind îmbrăcată.Baie nu se face cu săptămânile,din lipsă de apă caldă.Doar cozile rămân populate,căci foamea e mai tare decât gerul.Tot bunul Dumnezeu s'a îndurat de noi,luminând puţin străzile cu albul unor ninsori bogate.Ura ne e la fel de mare contra "genialilor" din cap ca şi a tămâietorilor ce huzuresc în mizeria generală ca viermii în privaţi, dar deocamdată nu ne putem răzbuna decât cu tifla.Astfel se zice -ultima auzită dealungul cozilor- că Adrian Păunescu,cel mai căpuşe dintre căpuşile regimului, vrând să facă pe"popularul" s'a dus în sat şi a plecat cu capra la păscut.Unde duci porcul ăsta? se interesă o bătrânică.Asta nu e porc,e capră,răspunse Păunescu ofuscat.Păi eu,se oţărî bătrâna,pe ea am întrebat-o...
P.-<u>Germania</u>: Vă mulţumesc pentru numerele de probă trimise.VATRA mă interesează şi vă rog să mă abonaţi.
V.-<u>Italia</u>: Trimit la Vatra 50.000 lire.Dacă-mi iese proectul cu americanii,atunci şi Vatra va fi mai bogată.
M.-<u>Germania</u>: Ultimul număr mi-a plăcut grozav,Vatra devine din ce în ce mai necesară Românilor din Exil.Eu,tot cu greutăţile,dar din puţinul meu trimit 50 de mărci pentru revista noastră.Din ţară,numai veşti rele...
H.-<u>St.Unite</u>: Adun material pentru o istorie a Românilor din Ohio.Am donat cele 5000 de cărţi româneşti şi lucrările de artă românească bisericii.Avem un muzeu şi bibliotecă,acum mă concentrez s'adun bani pentru facilităţi mai mari: biserică,şcoală,casă culturală,casă socială.Am apelat la Români mai înstăriţi să mă ajute,dar nu se'mbulzesc.Deja avem colecţia Anişoara Stan şi altele.Vor fi păstrate bine aici şi valorificate.Poate CORESI vrea să ne doneze ce-a tipărit.Vă felicit pentru munca titanică ce-aţi depus-o în ultimii 35 de ani,odată şi odată va fi apreciată.Poate colecţia Dvs e cel mai larg şi autentic tezaur de fapte şi comentarii istorice.Din păcate,a mea a ars în vechea sală socială.
N.-<u>Italia</u>: În lumea exilului legionarii sunt cei mai activi,cei mai muncitori. Avem zeci de profesori universitari în toate colţurile lumii şi alte sute exemple de profesionişti mari şi mici ce fac onoare neamului.
N.-<u>România</u>: Aici a fost o iarnă foarte grea şi încă mai persistă.Multe case din cauza zăpezii s'au prăbuşit.Lipsesc medicamentele,lipseşte totul.
B.-<u>Germania</u>: M'am bucurat când am primit Vatra,chiar cu aşa mare întârziere.Când o aştept şi nu mai apare simt că-mi lipseşte ceva.Adecvată exilului prin conţinut,obiectivă în redarea faptelor şi ironică când este cazul...
M.-<u>Franţa</u>: Citind eu istorioara cu sfinţii Napoleoni,mi-a venit în minte o alta, aceea a sfântului Carol al doilea,pictat în mărime naturală şi în cea mai pompoasă ţinută pe peretele din fundul bisericii din orăşelul Tinca(Bihor),unde sălăşluiam în aşazisa"biruinţă".Când mi s'a adus la cunoştinţă nelegiuirea,am purces la faţa locului şi pe dată am ordonat să fie "detronat" de-acolo.Protopopul locului,mason şi ateu dupre cuviinţă,şi-a luat angajamentul ca până mâine-zi să-l şteargă.Şi s'a ţinut de cuvânt,dar numai pe jumătate,iscoadele mele mi-au raportat că l-a acoperit,numai,cu scânduri.Ştiau ei ce nu ştiam eu,care tot ţineam că biruinţa va ţine peste o mie de ani.. Că chiar în seara zilei aceleia a dat peste noi rebeliunea lui Sima,aşa că n'am mai avut vreme de fleacuri ci am pus mâna pe flintă şi,ca Napoleon de altă dată,ne-am pornit în două trenuri rechiziţionate,nu ca el pe cal bălan,să cucerim Beiuşul.Dar cucerirea noastră n'a ţinut decât 3 zile,ca apoi să ne retragem cu coada între picioare,ca cei dela Waterloo,"în vremea aceea"...
R.-<u>St.Unite</u>: Mulţumesc pentru VATRA,primită astăzi,pe care amândoi o citim cu un sentiment pios,fiind singura publicaţie adânc românească,care ne ţine revolta trează faţă de cei cari au adus România în starea de nenorocire în care se află. Cum pot eu fi liniştită aici unde mă aflu,unde pot citi ceea ce doresc,unde îmi este cald şi bine în casă,unde pot să mănânc tot ce-aş visa,când ai mei din ţară stau într'un apartament cu 6 grade,încălzindu-se cu un primus! Vărul meu,medic, face 4 drumuri pe zi pe jos,sau "cu ce apucă",căci maşinile particulare nu merg. Trimitem şi noi ce putem,dar vama îi secătuieşte.VATRA ne va fi aici singura călăuză.Ne gândim cu plăcere la Biblioteca din Freiburg,unde am fi dorit să ne petrecem ore în şir,citind pagini de istorie şi cultură românească,care în ţară ne-au fost interzise.Trebue să vă mulţumesc pentru faptul că existaţi şi ne-am întâlnit,fiind printre prea rarii Români neviciaţi de relele şi tensiunea Occidentului.

S.-St.Unite: Dacă,la urma urmelor,tragedia noastră aici rămâne un "caz etnic", cazul lui Arthur Rudolph e un caz american,dat fiind că acesta,caşi Werner von Braun,le-a dat americanilor mândria de a fi primii în éra rachetelor şi sateliţilor,iar aterizarea pe lună se datoreşte şi acestui azi nepoftit savant.Drept recunoştinţă,i s'au făcut şi lui aceleaşi mizerii ca arhiepiscopului Trifa,forţându-l să renunţe la cetăţenia americană şi să plece în ţara lui.Poate l-aţi văzut la televiziune pe omul "de dreapta",Reagan,cu scufia aleşilor pe cap,promiţând acestora,la o adunare a lor,posibilul şi imposibilul...
B.-Elveţia: Sf.Înviere să aducă numai bine,să ne putem revedea ţara noastră!
N.-St.Unite: Fie ca învierea Domnului să realizeze ridicarea din moaşte a Poporului nostr! Cristos a înviat! Alătur o modestă contribuţie.
B.-St.Unite: Sunt anii jertfelor,în slujba Neamului încătuşat,anii suferinţelor celor ce gem sub cisma trădătorilor,în întunerecul de acasă.La început de an,vă aducem recunoştinţa ostenelelor româneşti,depuse cu atâta stăruinţă,dar şi nădejde în ziua de mâine.Duceţi înainte făclia românismului,ani mulţi,creştinească recunoştinţă,puteri în atâtea osteneli şi DOAMNE AJUTĂ! Alătur contribuţia.
P.-Elveţia: Felicitări pentru modul obiectiv şi sincer cum demascaţi pe iresponsabilii şi impostorii din Exil.Cristos a înviat! Alătur un cec pentru VATRA.
M.-St.Unite: Printre buchetele de liliac pe care le veţi avea pe masă este şi unul dela noipe care l-am cules din amintiri şi care nu se ofileşte niciodată. Are în el şi mirosul Paştelui petrecut împreună.Ce păcat că suntem aşa departe! Dar gândurile şi dorul nostru sunt mai tari şi sunt în preajma voastră...
M.-Franţa: Vă sunt foarte recunoscătoare pentru "Vatra",deşi nu am fost în stare să particip la cheltuielile de susţinere.Dar,va veni şi ziua aceea.Fac tot ce pot ca s'o apropii.Deasemenea pentru vorbele bune despre CRI.Mi s'a mai întâmplat de câteva ori în viaţă să mi se spună "bravo",dar nu-mi amintesc ca vreodată să-l fi primit cu atâta aviditate! Pentru că o laudă venită dela "Vatra" poate cicatriza mulţime de răni...
E.-Turcia: Christos a înviat! Înviere României!

+ S'a stins într'un spital din Salò(Brescia/Italia),la 7 Aprilie,în seara de Florii(sau Paştele catolic),la 80 de ani trecuţi,Constantin Papanace,şeful Consiliului Legiunii,unul din apropiaţii Căpitanului.Prohodirea,oficiată de pr.prot. D.Em.Popa-Freiburg şi pr.Târziu-Paris, a avut loc în Domul oraşului,în prezenţa clerului catolic,italieni,compatrioţi şi camarazi,ca av.N.Şeitan,familiile Demostene Nacu,dr.Caranica,Perifan,dna Ghiţea,dnii dr.Apostolescu,Zahu Pană,prof. Nagacevschi,ing.Spânachi,av.C.Horodniceanu,Caraiani,Al.Pană,I.Rotaru,N.Bujin.Din ţară n'a putut veni nimeni la timp.Se găsea însă acolo sora Florica,care l-a îngrijit tot timpul.Au vorbit dnii N.Şeitan,Nacu şi Zahu Pană.Printre coroane,cele depuse de Mişcarea Legionară,Fara Armânească şi secţia legionară din America.O splendidă jerbă din partea Bibliotecii din Freiburg.Plânge printre ramuri luna...

&& Inscripţia pe mormântul lui Popieluszko: "Asasinat la 19 Octombrie 1984 de ofiţeri ai Ministerului de Interne al Republicii Populare din Polonia,membri ai Partidului".Zice Kuron,din Solidarnosc: "Puterea nu poate schimba populaţia şi populaţia nu poate schimba puterea",din cauza ruşilor.

&& Citim undeva că răposatul Georgel Demetrescu "a fost unul dintre conducătorii legiunii lui Corneliu Z.Codreanu".Afirmaţia nu corespunde adevărului.Spre norocul lui! Conducătorii Legiunii au încheiat-o,precum se ştie,planificat,la Râmnicul Sărat.Nu,domnule Sima?...

&& O publicaţie patriotică urează "tuturor refugiaţilor,pe 1985,să-şi găsească o cât mai grabnică şi ideală căpătuială".Chiar aşa! Păi noi credeam că cei ajutaţi de providenţă să scape,cu pericolul vieţii,din iadul de acasă,au,dacă nu pofta foarte legitimă a răsbunării,măcar "idealul" liberării celor rămaşi acolo, alăturându-se luptei duse de Exil.Dar,pe semne,revista în chestie este mai.. realistă,îşi cunoaşte marfa şi ştie ea ce spune...

&& Biroul Executiv Central al Consiliului Naţional Român,întrunit la München Sâmbătă dimineaţa,30 Martie,a examinat situaţia internaţională,raporturile cu celelalte organizaţii româneşti,posibilităţi de conlucrare.Au fost cooptaţi 2 noi membri: Gr.Caraza din Statele Unite şi dr.Coriolan Brad din Germania.-

&& Institutul de Educaţie Fizică a fost mutat dela stadion la Grajdurile dela Podul Cotroceni,pentru a face loc aeroportului personal al lui Pingelescu.-

&& O delegaţie a Consiliului Naţional Român,compusă din preşedinte,vicepreşedinte şi secretarul general,respectiv dnii Comăniciu,Ioniţoiu şi Evolceanu,va fi primită Joi 25 Aprilie la Parlamentul European din Strasbourg,unde se va discuta problema României.-

S E M N A L Ă R I

- Eugen Bârsan,Negocierile cu Rusia; Radu Dunăreanu,Gura de sânge a Dunării; Ion Neacşu,Glasul istoriei.. ; Const.Mareş,Dela războiul cald la destinderea rece; Dr.C.Untaru,Nici pace,nici război; Horia Stamatu,Naţional şi universal; şi: Rostul "istoriei" la Români; Corneliu Florea,La 135 de ani dela naşterea poetului Mihail Eminescu; Eugen Popescu,O casă românească în Mexico; Mihaela Raicu-Trandafir,Pentru un pumn de dolari,- în "Cuvântul Românesc",Hamilton,Ian.85.-
- Suzanne Labin,Qui sont les témoins du Christ? în "L'Homme Nouveau",6 Ian.85.-
- Dna Rodica Andrei a scos la New York,în Iunie trecut,"Mincinosul",publicaţie lunară de curaj,sprintenă,cu idei clare în ce priveşte drama ţării şi origina haosului mondial,deliberat creat,mai puţin clare când amalgamează bisericile refugiaţilor cu cele supuse patriarhiei lui Ceauşescu,deşi aflate în lumea liberă.Remarcăm,deocamdată,"Separaţia Bisericii de Stat,sau separaţia omului de Dumnezeu?",articol al directoarei,în numărul pe Octombrie; "Jurnalul unui cetăţean oarecare",de Ilie Ghimpu(în August); "Poarta iadului" de Dem.Kricopol(în Nov.-Dec.).Interesantă rubrica,permanentă,a "Plantelor medicinale".Amuzantă(şi instructivă) convorbirea telefonică dintre rabinul Rosen şi un Schapira dela Tel Aviv(Dec.).Am recomanda,pentru edificare,articolul "Karol cel Mare" de un oarecare Petran,reprodus din presa în "română" din Tel Aviv,plin de insulte la adresa Papei şi a creştinismului(Dec.),deşi creştinii cunosc acest soi de murdării de vreo 2000 de ani.

Am avea şi o observaţie de făcut,valabilă şi pentru alte publicaţii din Exil. Revista e scrisă în felul stâlcit de banda lui Roller,pentru care,de pildă,latinescul panis devine piine şi nu pâne(sau pâine),încât străinul care şi-ar arunca ochii pe text habar n'ar avea de nobila origină a limbii noastre.Socotim că aici,fiind liberi,putem să scrim după adevărata ortografie,făurită de oameni învăţaţi,cu dragoste de ţară şi de neam.E chiar o datorie,făcând ea parte din lupta noastră contra ocupantului,de a combate şi îndrepta desfigurările aduse cu întunecate intenţii de duşman pentru stâlcirea fiinţei şi afirmării noastre româneşti.Fraţii din ţară n'au încotro,- cum n'au basarabenii,siliţi să suporte cirilica; dar noi aici,în libertate?!... Publicaţia şi-a schimbat între timp numele în "Meridiane".Adresa: 88-10 Whitney Ave,Elmhurst/N.Y.11373 - USA.-
- Christus dem Not,Berna,Febr.85,dedică două pagini,cele centrale,părintelui Calciu,arătându-l şi'n fotografie cu soţia.De-acì mai aflăm de arestarea,lângă Străşeni(Basarabia),a lui Roman Moiseiev,fratele lui Ioan,asasinat tot pentru credinţă.În fine,poza castelului Huniazilor.-
- Octavian Bârlea,A treia rundă în dialogul teologic catolic-ortodox(Creta,30 Mai-2 Iunie 84),în "Perspective",Iunie 84; Vintilă Horia,Comunicare la masa rotundă dela München,2 Iulie 84,pe tema Ortodoxia şi Apusul; Alex.Mircea,Sub semnul Romei creştine,- în "Perspective",Sept.84.În acelaş număr se mai vede participarea comunităţii române din München la Congr.Catolicilor Germani,4-8 Iulie 84.
- "Le Groupe de Paris" a scos obişnuita broşură,conţinând desbaterile sale de la Geneva,26-27 Mai 84,pe tema "Vocations européennes".Dintre români au luat parte la rapoarte şi discuţii dnii Mihai Korne,Dumitru Ionescu şi Ion Broşteanu.Desbaterile au fost serioase,le-am citit cu melancolia atâtei risipe de competenţă dar fără nicio perspectivă de pus în practică.-
- V.G.Barba,Dimândarea părintească,în "Zborlu a nostru"(nr 4) şi "Marea ideie" azi(5),numere în care,alături de alt material foarte interesant,găsim şi traduceri,în dialect,din "Fraţii Grimm",de Apostol Caciuperi.-
- Pr.Ieremia B.Ghita,Preoţi ortodocşi români participanţi la marea răscoală din 1784,- în "Telegraful Român",Sibiu,15 Nov.1984.-
- Mircea Eliade,Eminescu; Cronographus anonimus,Românii şi istoria lumii; Dr.Th. St.Buzi,Atosul şi Românii; Traian Golea,S.O.S Transilvania; George Donev,Auzite, văzute şi păţite; Mircea Mărculescu,Europa la 40 de ani după Yalta; Nicolae Novac,Tribul al 13-lea,- în "Cuvântul Românesc",Febr.1985.-
- Vintilă Horia,Domnul moldovean dela Toledo; Şerban C.Andronescu,Din nou: Ce se petrece în literatura română?; Rodica Dordea,Poşta redacţiei,cu o savuroasă povestire a unei istorìi a dlui Raţiu la Roma,- în "New York Spectator",Ian.85.-
- Nicolae Lupan,Românismul Basarabiei şi Bucovinei,în "Dialog",Febr.85.-
- Caterina şi Vasile Barbă,Latina sud-dunăreană azi,Piatra Neamţ 1982,- carte cu texte(istorie,ghicitori,poesii,etc) în armână şi germană,pentru a înlesni învăţaţilor occidentali interesul la drama fraţilor sud-dunăreni.Căci,se întreabă autorii,de ce Reto-Romanii,cari formează numai 1% din populaţia Elveţiei,au toate drepturile culturale,în timp ce Macedo-Românilor,mult mai numeroşi,nu le permit guvernele balcanice nici să-şi cultive limba?...

- T.Nour Miron,Pareille aux autres,- în "Voix des Verdiaux",7/1985.-
- Mihai Korne,Răspunderea noastră; Constantin Mareş,Ayatolahul exilului românesc,- în "Lupta",Paris,22 Febr.1985.-
- Prin sârguinţa,ca totdeauna,a prof.C.Sporea,ajutat de Ioana Angelescu,Ion Cicală şi C.Nagacevschi,a ieşit,la München,nr 21 din "Revista Scriitorilor Români". Semnalăm,dintre colaboratori,pe Mihai Niculescu,Titus Bărbulescu(Ţara din ceaţă), S.G.Theodoru,Vintilă Horia(Memoriile unui fost săgetător),Nicolae Novac,Florica Baţu,Anina Rădulescu-Pogoneanu,Ion Cicală(Viaţa literară a Românilor din Voivodina),Const.Mareş,Virgil Ierunca,Monica Lovinescu,etc.
- A ieşit nr 4 din "Lupta Română",la fel de masiv ca celelalte(60 de pagini!),şi de bogat.Colaborează Lidia Ionescu-Stăniloae,D.H.Ionescu,C.Ioniţoiu,V.Florea,C. Macri,P.Morcov,Sava Gârleanu,Corneliu Crişan,Dorina Gabor,C.I.Untaru,Gh.Bentz (Aiud,întâlnire cu Radu Gyr),Gr.Caraza(Întâlnire cu călăul Bulz),etc.Bogăţie de informaţii şi fotografii,activitatea CNR,înmormântarea lui Ovidiu Borcea,sărbătorirea Unirii la Paris,noi liste de asasinaţi în ţară.Prezentarea,excelentă.-
- Tot la CORESI a ieşit,inaugurând noul an editorial,"Pribegie şi dor",versuri pecetluite de nostalgia ţării de departe,de Alexandrina Isac.Costul,20 de mărci.-
- Şi tot CORESI a tipărit,tot la începutul anului,"Fericirea furată",de Ioan Ştefancu,roman cu acţiunea în ţara ocupată,a cărei dramă reiese mai puţin,dar cu remarcabil iz religios.Costul: 25 de mărci.Suntem informaţi că pe tema acestui roman se va face un film.-
- Şi încă la CORESI: Le voyage de l'Argo,piesă în 5 acte de Octavian Vuia.Peripeţiile legendarei expediţii a Argonauţilor,cu escala dela Tomis pomenită de Ovidiu în Tristia,formează cadrul în care se profilează eroii acestei piese: Iason şi Medeea.Mitologia e folosită de autor ca locul unde se întâlnesc eroii şi zeii în acelaş efort de-a recuceri faimoasa Lână de aur.Cartea se poate comanda la: Centre Roumain de recherches,12 bis,Place H.Bergson,75008 Paris,cu 25 mărci.
- Prof.Pompiliu Marcea către rabinul Rosen,- în "Mincinosul",N.York,Febr.85.-
- Vasile C.Dumitrescu,Aici e buba; Victor Frunză,O flacără cât un grăunte...,- în "Curentul",Februarie 1985.-
- Nicolae Lupan a întocmit o antologie,"Pământuri româneşti",de schiţe,studii, versuri,hărţi şi fotografii privind Basarabia şi Bucovina,ieşită în ed.Nistru la Bruxelles,1984,într'un frumos volum de vreo 400 de pagini,având pe coperte Stema Ţării şi pe Ştefan Vodă în rugăciune.Printre cei vreo 70 de autori găsim pe Cantemir,Stamati,Silvestru Morariu,Costache Negruzzi,Bălcescu,Alecu Russo, Haşdeu,Aron Pumnul,Eminescu,Ciprian Porumbescu,Bărnuţiu,Vlahuţă,Mateevici,Delavrancea,Coşbuc,Iorga,Zamfir Arbore,P.V.Haneş,Ion Nistor,Antonescu,Posteucă,Budişteanu,Caraghiaur,Radu Câmpeanu,M.F.Enescu,Sava Gârleanu,Horia Georgescu,Gh. Ghimpu,Al.Gregorian,D.Kricopol,N.Lupan,Victor Malcoci,Al.Marghiloman,Ilarie Mintici,D.Nimigeanu,Doru Novacovici,Alexandra Sever Pop,Gr.Scorochirja,N.Ursu,Al. Usatiuc,P.Vălimăreanu,Gr.Vieru,Dinu Zamfirescu,Franţ Iosif,etc.Se poate comanda cu 10 dolari(preţ de cost),sau 15(de încurajare),la autor: B.P.1007, 1000 Bruxelles(Belgia),sau la contul 310-0411549-64 BBL, 1080 Bruxelles,la Anna Tsipkina.-
- Radu Budişteanu,Au siècle des lumières éteintes,ed."Carpaţii",Madrid 1984.- E povestea unei vieţi sbuciumate în cel mai sbuciumat dintre secole.Perioada crimelor carliste e judicios egalată celei comuniste,ca premergătoare întru totul.Păcat că lipseşte spaţiul "trăsăturii de unire",foarte cunoscut de autor. Publicată în franceză,cartea corespunde unui imperativ al Exilului,acela de a face cunoscută şi altora drama României.Poate de aceea evită să dea şi nume,necunoscute în mare parte publicului străin.E o lipsă care va fi desigur corectată într'o ediţie în română.Păcat că abundă în greşeli gramaticale,explicabile numai prin depărtarea geografică dintre editor şi autor,care n'a putut să-şi corecteze singur textele,bizuindu-se desigur pe franţuzeasca lui Traian Popescu - la care se poate comanda: Calle Conde de Peñalver 82, 4D, 28006 Madrid(Spania).Costul, nu ni s'a comunicat.-
- Radu Dunăreanu,Penibil spectacol de paiaţe economice; Camilian Demetrescu,Autocefalie,dar în genunchi; Eugen Popescu,Democraţie şi totalitarism; Zahu Pană,Zodia robiei; Ilie Olteanu,Înaintea apusului...; Const.Mareş,Drumul Soulzmattului; Corneliu Florea,Scrisoare celor din lagăre,- în "Cuvântul Românesc",Martie 85.-
- Ovidiu Vuia,Acasă la Prodromos,- în "Libertatea",N.York,Ian.85.-
- Marta Biega,O zi pe Insula Şerpilor; G.Runcianu,"Ce mai aşteptăm?",- în "Boian New Service",New York,7 Ian.1985.-
- Costel Scheidegger,Asociaţia helveto-română -40 de ani(Căminul românesc,3/85).
- Rodica Andrei,În căutarea unui sens,- în "Meridiane",N.York,Martie 85.-
- Suzanne Labin,Pacifisme unilatéral,danger de mort,în "L'Homme Nouveau",17.3.85.-

- Nicole Valery, La Roumanie crucifiée. Pornind dela arătarea groaznicei situaţii din ţară, autoarea are numai cuvinte de elan pentru "Le drame de la Roumanie - 40 ans de dictature communiste", editată de Consiliul Naţional Român sub semnătura d-lor C. Ioniţoiu, N. Constantinescu şi Ion Ovidiu Borcea; Sergiu Grossu, Mourir et resusciter; pr. Gh. Calciu, Le sacerdoce et la souffrance humaine, tradus din română de d-ra Zoiţa Nacu; Cornel Petrassevich, Pacques dans la clandestinité, - în "Catacombes", Martie 1985.-
- Radu Roşeanu, Ucideţi păstorii şi turmele se vor împrăştia!; Vlad Drăgoescu, Ecumenism şi polemică; Christian Victoriano, Un geste exemplaire..- în FRP, 3/85.-
- Faust Brădescu, Ofensiva anonimelor, - în "Opinii", 15 Ianuarie - şi Ardoare patriotică pe dos, - în "Opinii", 25 Martie 1985.-
- Cornelia Vissarion Mănuceanu, Foamea de adevăr; Stelian Bălănescu, Comunismul ca boală mintală, - în "Dialog" (Frankfurt), Martie 1985.-
- Andrei Ozana, Cât va mai dăinui priveghiul suferinţei?; I.V. Emilian, Libertatea se cucereşte şi se apără cu preţul sângelui; Maşinaţie, mârşăvie, dar şi mascaradă de prost gust; Ovidiu Vuia, Despre aceeaşi "Istorie a Românilor" a domnului Vlad Georgescu; Ion Pantazi, Dumitru Christian: Scăparea din "Paradis"; Ronald Reagan et nos espoirs; F.A. Garoiu, Alţii ştiu să-şi facă curăţenie în propria lor casă, - în "Stindardul", Martie 1985.-
- Mardarie Popinciuc a scos primul volum de amintiri, Pentru sfânta cruce, pentru ţară, care ne poartă din Mihovenii Sucevei, satu-i natal, la plecarea în exil după "rebeliune", reînviind o întreagă epocă de speranţe şi elan românesc. E o carte frumoasă, nimeni nu va fi desamăgit citind-o. Are peste 350 de pagini şi se poate comanda, cu numai 10 dolari, preţ de cost, la autor: Calle Rivera Indarte 205/IV/A, 1406 Buenos Aires (Argentina), sau la dl prof. Constantin Nagacevschi: Hofenfelsstrasse 1B - 8000 München 19 (Germania).- Tot aci se mai pot comanda următoarele cărţi: Corneliu Codreanu, Pentru legionari (25 mărci); C. Papanace, Mihai Eminescu, un mare precursor al legionarismului românesc (15 mărci); Destinul unei generaţii (10 mărci); Fără Căpitan (15 mărci); Ion Protopopescu, Catehism legionar (10 mărci). Banii se trimit pe numele dlui Nagacevschi la Bayerische Vereinsbank München, Konto-Nr. 916 190.-
- A apărut ultimul număr din "Lupta Română" (Martie), organ al Consiliului Naţional Român (48 rue de Wattignies, Paris 75012). Colaborează: Lidia Ionescu Stăniloae (De marea sărbătoare a Învierii), N. Constantinescu, Horaţiu Comăniciu, C. Ioniţoiu (Basarabia pământ românesc), N. Evolceanu, Sava Gârleanu, Const. Macri, Vasile Florea, etc. Număr la fel de elegant ca cele precedente, foarte bogat în comentarii şi informaţii, conţinând, pe lângă activitatea CNR-ului pe mapamond, şi o nouă listă de asasinaţi în închisorile "omeniei socialiste" din satrapia Dej-Ceauşescu.-
- Ultimele publicaţii la CORESI: În lupta neamului, de Horaţiu Comăniciu, preţios volum de amintiri din viaţa sbuciumată a unei generaţii care a vrut să păstreze demnitatea morală şi naţională a poporului român. Costul, 25 de mărci.- Sub două dictaturi, de Eugen Popescu, în care autorul îşi povesteşte, cu cunoscutu-i talent, parte din viaţa petrecută în ţară, mai ales după ocupaţie. Costă 30 de mărci.-
- Revista "Totalité" îşi consacră numărul 18/19 (1984) Mişcării Legionare, conţinând lucruri bune şi utile cititorului străin pentru cunoaşterea structurii şi finalităţilor legionare şi a martirilor Mişcării, în cap cu Căpitanul. Mai greu e cu ilustrarea produsului uman, printre cei vii, aceasta trebuind să se limiteze la Rahmistriuc, Brădescu şi Horia Sima, "chef du Mouvement Légionnaire Roumain", - de unde se vede că tot efortul tipăririi s'a făcut mai mult pentru lansarea, pe circuit internaţional, a acestui fals, farul moral al câtorva "intelectuali" ca Brădescu, Popescu, Halmaghi sau Bălănescu, cari, în loc de Brăileanu, Nae Ionescu sau Gârcineanu, par a avea în mai mare cinste pe Ralea, Iamandi, Ghelmegeanu sau Călinescu şi, ca îndreptar moral, pe Sima. Cine ştie cum o fi reuşind să fascineze nişte oameni aşa de.. "subţiri", pocindu-le dreapta judecată!-

Bucur Calangiu

LEGENDĂ

Când fost-a încă prunc Isus,
În grădiniţă el a pus
Un trandafir cu gând curat,
Să-i poarte flori de'ncununat.

Când trandafirii înfloreau,
Ai iudei fii se năpusteau
Asupra crengilor cu zor,
Smulgând vicleni podoaba lor.

Mai vrei să-ţi pui coroană? vrei?
Strigat-a ceata de mişei.

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr. Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr. 12 - Germania

Cristos a înviat!

Tipografia CORESI

Iubite cititor

Tipografia CORESI îşi propune să contribuie la întărirea conştiinţei naţionale şi la unirea Românilor, în vederea salvării Ţării de sub ocupaţia rusească. Ea va publica tot ce poate servi acestor scopuri şi mai ales lucrările menite a ţine vie în conştiinţe crunta dramă a Neamului Românesc.

Au apărut deja:

1. PERSECUŢIA BISERICII CREŞTINE DIN ROMÂNIA, de C. Ioniţoiu. (Epuizată).

2. MORMINTE FĂRĂ CRUCE, Vol. II (perioada 1949-1954), de Cicerone Ioniţoiu. O carte de peste 500 de pagini şi 120 de fotografii ale deţinuţilor politici din România. Un adevărat album al luptei de rezistenţă împotriva ocupantului sovietic. Costul : 35 mărci.

3. CARTEA NEAGRĂ A ROMÂNIEI 1944-1983, cu date succinte despre România, de la origină la ocuparea rusească şi lungi liste de deţinuţi, pe categorii: universitari, arhierei, miniştri, generali, precum şi liste de schingiuitori şi locuri de tortură.

4. ÎN GHIARELE SECURITĂŢII, de Gheorghe Mazilu. (epuizată).

Tipărită în prezent în limba franceză: DANS LES GRIFFES DE LA SECURITATE. Costul: 25 mărci.

5. CONTRA PROPAGANDEI MAGHIARE, de Vasile Coman, prefaţă de M.F. Enescu, cu conţinut de mare actualitate. Autorul, bun cunoscător al Ungurilor şi al limbii ungureşti, descrie în amănunt mentalitatea lor, mlădioasă la strâmtoare, orgolioasă până la provocare când le convine, brutală până la cruzime când au puterea. Cartea analizează, în 100 de pagini, „purtarea maghiarilor în aceste ipostaze". Costul: 15 mărci.

6. CALENDAR 1985, editat de Eparhia Ortodoxă Română din Europa Centrală. Cuprinde pe lângă orânduielile bisericeşti şi un calendar naţional. Un succes grafic al noii Tipografii CORESI.

7. DRUMUL CRUCII, vol. I, de Aurel State. Cartea zugrăveşte o viaţă de martir, dusă în lupta închinată eliberării pământurilor răpite din vatra noastră românească. Autorul a cunoscut infernul comunist, până dincolo de Vorkuta, şi nu a fost scutit nici de vremurile de apocalips aşternute asupra Românilor. Schingiuit, cu oasele legate în sârme, a trecut cu fruntea sus prin închisorile de exterminare comuniste şi a reuşit, în condiţiile de teroare şi anchetă, să transmită generaţiilor viitoare pagini pline de eroism. Costul: 30 mărci.

8. SUB JUG STRĂIN, de Vasile Florea. Spovedania unui om, care, revoltat împotriva abuzurilor politicienilor burghezi, militează pentru marxism, până când, într'un târziu, înţelege că a luptat să aducă la putere, în numele clasei muncitoare, o castă formată în realitate din „bandiţii bandiţilor, tâlharii tâlharilor", „jefuitori, criminali, organizatori de genociduri, terorişti, atei, ilegalişti prin excelenţă şi distrugători de drepturi". Costul: 15 mărci.

9. PODURILE PESTE ISTRUL DIN PRIMUL MILENIU a. Chr., de Caşin Popescu. Un volum de studii amănunţite în care prind chip evenimente istorice nedescifrate sau ignorate de istoriografia mai nouă şi se conturează locurile pe unde au trecut Dunărea acei mari cuceritori şi îndrăzneţi ai lumii vechi. Costul: 35 mărci.

10. ZÂMBET PRINTRE LACRIMI, Vol. I („După gratii"), de Vasile Gurău. Cartea reprezintă o redare cu caracter autobiografic a evenimentelor şi impresiilor trăite de autor, la vârsta de 20 de ani, în închisorile comuniste din România, în perioada anilor '50, presărate pe alocuri cu scene mai vesele, petrecute în cei mai bine de 3 ani de detenţie politică. Costul: 30 mărci.

11. PICURI DINTR'O LUME FĂRĂ SOARE -de Dr. A. Al. Bidian, oferă cititorului o poezie modernă, în care conceptul este îmbrăcat în formele concrete ale unui limbaj viu, ce se adresează –ca şi întrebările pe care le pune– omului contemporan. Costul 15 mărci.

12. PUNCTE DE VEDERE, de Eugen POPESCU. Articolele din volumul de faţă aduc puncte de orientare în problematica culturii româneşti, puncte de sprijin,pentru cel care caută să desprindă sensurile de viaţă ale societăţii româneşti. Cartea lui Eugen Popescu va fi un popas de reculegere, îndemn spre gândire şi creaţie şi un îndrumar pentru lumea Exilului românesc. Costul: 30 mărci.

13. ÎNTÂLNIREA DE LA PARIS. În culegerea de faţă sunt tipărite conferinţele rostite în ziua de 17 Decembrie 1984 la manifestarea de la Paris de către: Radu ENESCU, Mihail F. ENESCU, Leonid M. ARCADE, Vintilă HORIA, Aurel RĂUŢĂ, Cicerore POGHIRC. Ori care român va citi cu interes texte pe tema „România între Apus şi Răsărit", care promovează cultura românească majoră, cu texte originale din istorie, filozofie, literatură. Costul 10 mărci.

14. SE VETIR. QUAND. POURQUOI, COMMENT, de Denise Pop-Câmpeanu. Pornind de la ideea lui Roland Barthes care atribue noţiunii de "veşmânt" sensul de "limbaj", aşa cum l-a văzut Saussure, autoarea descrie într'o lucrare amplă un adevărat Weltanschauung al ţăranului român. Prin analizele subtile ale funcţiilor nu numai estetice, dar şi etico-sociale ale veşmântului, trecând spre adâncimea semnificaţiilor religioase care abundă în viaţa românilor, cartea depăşeşte dimensiunea de lucrare etnografică, oferind o imagine profundă dar şi plină de graţie a unuia dintre cele mai complete şi miraculoase fenomene româneşti. Editat în condiţii impecabile, volumul conţine şi un număr impunător de ilustraţii, color şi în alb-negru. Costul: 50 mărci.

15. LE DRAME DE LA ROUMANIE, carte editată de Consiliul Naţional Român, reprezintă un documentar asupra perioadei de 40 de ani de dictatură comunistă impusă de U.R.S.S. în ţara noastră. A fost înaintată tuturor forurilor internaţionale pentru a solicita sprijin în rezolvarea problemei României. Acest documentar este în acelaşi timp o pagină de istorie ce nu trebuie să lipsească de pe masa Românilor. Costul: 20 mărci.

16. PRIBEGIE ŞI DOR de Alexandrina Isac. Un volum de poezii, urmând tradiţia clasicilor noştri, îndeosebi a lui Vasile Alecsandri, în care sentimentul de dor –această coordonată fundamentală a sufletului românesc– emoţionează şi invită la meditaţie pe toţi acei ce trăiesc marea dramă a pribegiei. Costul: 20 mărci.

17. FERICIREA FURATĂ De Ioan Ştefancu. Un roman sentimental care descrie drama unei familii din România zilelor noastre, pradă corupţiei şi decăderii morale pe care regimul comunist a imprimat-o tuturor relaţiilor din societatea contemporană, mutilând sufletul omenesc şi răpindu-i orice bucurie pură. Costul: 25 mărci.

18. HARTA ROMÂNIEI, în adevăratele şi eternele ei hotare. Editată în condiţii grafice excelente, ea nu trebuie să lipsească din casa niciunui Român. Costul: 5 mărci.

19. ÎN LUPTA NEAMULUI, de Horaţiu Comaniciu. Un volum cu amintiri din viaţa sbuciumată a unei generaţii. Costul 25 mărci.

20. LE VOYAGE DE L'ARGO, piesă în 5 acte de Octavian Vuia. Peripeţiile legendarei expediţii a Argonauţilor, cu escala de la Tomis, pomenită de Ovidiu in Tristia, formează cadrul în care se profilează eroii acestei piese: Iason şi Medeea. Mitologia e folosită de autor ca locul unde se întâlnesc eroii şi zeii, în acelaşi efort de-a recuceri faimoasa Lână de aur. Cartea, publicată in editura autorului se poate comanda la: Centre Roumain de recherches, 12 bis, Place H. Bergson, 75008 PARIS. Costul: 25 mărci.

21. SUB DOUĂ DICTATURI de Eugen Popescu. Autorul îşi povesteşte, într'un ritm antrenant, o parte din viaţa petrecută în România, în anii de după cel de-al doilea război mondial. Costul: 30 mărci.

FRÂNTURI DIN VIAŢA POPORULUI de Eugenia Uşeriu. Autorul redă o serie de conferinţe incluzând viaţa poporului român. Cartea e scrisă în limbile engleză şi română. Costul: 25 mărci.

Editura CORESI nu urmăreşte câştiguri materiale, ci servirea intereselor vitale româneşti. Echipa ei de lucru prestează muncă voluntară. Preţurile cărţilor reprezintă preţul de cost.

Cărţile se pot comanda la următoarele adrese: în Germania, Tipografia CORESI, Kronenmattenstr. 6, D.–7800 Freiburg, Tel. 0761/77375. Achitarea lor: N. Constantinescu-CORESI, Konto 2024383; sau N. Constantinescu, Via alla Roggia 32, CH.– 6962 Viganello. În Statele Unite, la Dl. Liviu Butura, 17-08 Gates Av. Ridgewood Ny. 11385. Preţul cărţilor se poate plăti în D.M. sau echivalentul lor.

Editura mai are sub tipar mai multe lucrări dintre care:

1– MORMINTE FĂRĂ CRUCE de Cicerone Ioniţoiu vol.I (în limba franceză)
2– MORMINTE FĂRĂ CRUCE de Cicerone Ioniţoiu vol. III
3–RĂZBOIUL PENTRU ÎNTREGIREA NEAMULUI de Mircea Vulcănescu.
4– CARTEA NEAGRĂ A ROMÂNIEI (Ediţie in limba germană).
5– BALADA FRATELUI UCIS DE FRATE de Luca ARBORE.
6 – DRUMUL CRUCII vol. II de Aurel STATE
7– CARTE DE RUGĂCIUNI.
8–CATEHISM AL CREŞTINULUI ORTODOX.
9–DIN VIEŢILE SFINŢILOR.
10–ANTOLOGIA POEZIEI ROMÂNE de A. Fornade.
11–ISTORIA ROMÂNIEI de Aurel Nicodim.
12–PRIVIND SPRE CER de Stelian Stănicel.

Lucrările ce vor mai apare, vor fi anunţate la timp. Aşteptăm sugestiile Dumneavoastră.